

د پښتو شعر

غروهي نظام

پنځۍ

نقیب الله ساک
کېي، بنې

۶ پہنچ تو شعر

عرضی نظام

OWNED BY 0300 9792115

ذیب اللہ ساک

کی بنو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

OWNED BY 0300 9792115

كتاب پېزندىنە

دكتاب نوم	-----
ليکوال	-----
اشاعت	-----
شمپر	-----
كمپوزر	-----
نظر ثانى	-----
تاپقىل	-----
يىعە	-----
چاپخانە	-----

د پېنتو شعر عروضي نظام
نقىب الله سالك
٢٠١٣ آكست ،
پېنځة سوه (٥٠٠)
نقىب الله سالك
فرهاد محمد غالب تىرىن
زاھد امین زاھد
دوه سوه (٢٠٠) روبي
دانش خېرندویه توئىنە، پېښور

OWNED BY 0300 9792115

د مونىلۇ دركتونە :

حمزە بىك دېپو چوڭ بازار بنو،
صملىيە كتب خانە، غلمە منبىي چوڭ بنو،
يونىورستىي بىك اىجنسىي خېر بىلار پېښور،
پېنتو اکېلىمەي بىك شاپ پېښور يۇنىيۇستىي
ابواحمد حافظ رحمت الله كتبخانە و كمپوزنگك سىتىر ملتان كىي بنو

حقوق دليکوال یئه حق کبني محفوظ دي

دليکوال

نوم	-----	نقیب اللہ
قامي نوم	-----	سالک
د استونگني ئاي	-----	کي بنو
تعلیم	-----	اہم اپن سی (اقتصاديات)
بی اپن	-----	ملازمند
موبايل	-----	03009792115
ایمیل	-----	salekhashimi@gmail.com

ٿڪون

د ارواباد میاشرف

اوو او
بناگلی ڈرپیش ڈزانی

پئے نومونو

چا چی د پېنڌو شعری خزانی نه د
خپاو عروضو اٿله
را برڅېره کړو.

هـنـنـهـ

د محترم سليم قرار صېب د گټورو ادبی مشورو ډېر شکر ګذاريم ـ
 د بناغلي فرهاد محمد غالب ترين صېب ډېره ډېره مته کوم چاچې د
 خپلو منصبي فريضو لو کورني ضرورتونوسره سره په ټې نيولي وخت کښې زما
 دي کتاب "د پښتو شعر عروضي نظام" نظر ثانۍ کولو ته پوره پوره وخت ور
 بخبلو او زړه یې په څلوا قدر منو مشورو باندي ولمانڅلم لو د نظر ثانۍ نه علاوه
 یې په ډې کتاب خپل تاثرات قلمبند هم کړل او زما د کتاب بنائيست یې یو په ډوه
 کړو ـ د ګران رشید جوهر صېب د ادبی خدماتو او د قدر شناسی هم ډېره منه
 کوم چا چې د مسودې د ليلو په وخت په ملا ټپولي يم او په ډې کړې چنې
 لاري کښې یې د لارې هوارولو په لر کښې راسره نه هېږيدونکې هڅې ټې
 دي ـ

کوموملګرو چې زما کتاب ته موجوده صورت ورکولو کښې په یوې یا
 په بلې طریقې زما مرستې کړې دي هغه مې په څلپي حافظې کښې خوندي کړي
 دي خودله یې د نومونو ذکر کافي ګټيم: دمساز شاهين، ډاکټر وهاب روان،
 راست عمل ظهير، روح نياز سيفي، اصف ګکي، فريد پير خيلي، ابو احمد
 حافظ رحمت الله ګکي، فراز پيرزاده، ظفر پير خلبي، سيف الله شاه سيفل،
 پروفېسر جاوید احساس، پروفېسر عمرقياز قائل، پروفېسر ډاکټر حافظ شمس
 الدين، اقبال حسرت، عبدالسلام بېتاب عادلوي، عبدالسلام تابش، روئدار علي
 شاه روئدار، شاهد خان شاهد، ارشد مندان، رشید جوهر، عبدالرحمن شاه
 ساکر، دلکشور محصور، غازي سیال، منیب راحل، زاهد امين زاهد،
 سليم قرار، عمر دراز مروت، پروفېسر (زپاټرډ) حميد الله جان، ډاکټر حارث
 حميد، انجینئر محمد نعمان خان، انجینئر جنبد خان لو محب الله خان ـ

فهرش

مشکل سرخط (فرهاد محمد غالب تربن)	۱۲
خپلې خبرې	۲۰
اول باب : علم عروض او پښتو ته راتګ	۲۵
د عروضو پېژندنه (تعريف) او تاریخ	۲۵
پښتو ته د عروضو راتګ	۳۰
دویم باب : د علم عروض اصطلاحات	۳۵
سې لاب (خپه)	۴۵
خج (فسخار)	۵۲
رکن (غونډ)	۵۷
مصرعه	۶۱
وزن	۶۳
بحر	۶۹
دریم باب : تقطیع او د تقطیع قاعدي	۷۲
تقطیع	۷۲
د تقطیع قاعدي	۷۳
خلورم باب : د پښتو شاعري دو دیز بحرونه	۸۵

۸۵	اوبد رکنی بحرونه
۸۶	لومرے اوبد رکنی بحر
۸۷	لومرے بناخ
۸۸	دویم بناخ
۹۰	دریم بناخ
۹۲	خلورم بناخ
۹۵	دویم اوبد رکنی بحر
۹۵	لومرے بناخ
۹۷	دویم شناخ
۹۹	دریم بناخ
۱۰۲	خلورم بناخ
۱۰۶	دریم اوبد رکنی بحر
۱۰۷	لومرے بناخ
۱۰۹	دویم بناخ
۱۱۱	دریم بناخ
۱۱۳	خلورم بناخ
۱۱۵	خلورم اوبد رکنی بحر
۱۱۵	لومرے بناخ

۱۱۷	دویم بناخ
۱۲۰	دریم بناخ
۱۲۲	خلورم بناخ
۱۲۷	پنجم اورڈ رکنی بحر
۱۲۸	لومرے بناخ
۱۳۰	دویم بناخ
۱۳۲	دریم بناخ
۱۳۳	خلورم بناخ
۱۳۶	پنجم بناخ
۱۳۹	لندہ رکنی بحرونہ
۱۴۹	لومرے لندہ رکنی بحر
۱۵۰	لومرے بناخ
۱۵۲	دویم بناخ
۱۵۳	دریم بناخ
۱۵۷	دویم لندہ رکنی بحر
۱۵۵	لومرے بناخ
۱۵۶	دویم بناخ
۱۵۸	دریم بناخ

۱۵۹	دریم لنډ رکنی بحر
۱۵۰	لومرے بناخ
۱۵۲	دویم بناخ
۱۵۳	دریم بناخ
۱۵۶	اخذ لیک (کتابیات)

OWNED BY 0300 9792115

مشکل سرخط

هره علمي ليکنه گرانه وي، خشكه وي؛ خنگه چي يې ليکل وخت غوارپي، كراو غوارپي او د چېر محتن او شواخون نه پس ليکلې گېري، دغه شان يې لوستل هم گران وي - سوچ او فکر پېري کول غوارپي - چرتنه چې پېري بنده پوهه نه شي، پېر اکراف دوباره لوستل غوارپي - د چې پېه مقابل کښې د داستان، قيصي يا ناول ليکل که هر خو گران هي خو لوستل يې چېر اسان دي، ليکل يې هم چېر سرخوبه نه غوارپي او لوستل خوي يې له هر خه نه اسان دي - هم دغه وجه د چې علمي ليکونه کول هم کم دي او د علمي ليکنو لوستل هم د لبرو او شادو خلقو کار دے او بيا پهه تېره پهه پښتو کښې خو که يو اړخ ته علمي ليکنې کمې دي، بلکه د نشر ليکنه پکښې لا هم کمه د نو بل اڅخ ته يې لوستونکي هم چېر زيات کم دي - پهه پښتو ادب کښې زيانه برخه د منظومو اثارو ده او د پښتو منظومات واقعي چې پهه هر لحاظ د معيار او مقدار له رویه غني حیثیت لري - محترم نقیب الله سالک صاحب پهه هغه عالمانو فاضلا نو او پوهانو کښې دے چې د علم عروض غونډې پهه يو مشکل او تر خه حده پوري "متروک" سرخط يې چېر غوره ، مدلل او پهه زړه پوري ليک کړے دے او بيا پهه پښتو شاعري کښې يې د عروضو مختصر تاريخ بيان کړے دے - مختصر ورته خکه وایم چې پهه پښتو شاعري کښې عروضي شاعري چېر کمه د نو تذکره به يې ضرور

کمه وي - ”میاشرف“ وپو لیکوال دے چې په پښتو کښې بې په عروضو کتاب دے - چې یو غوره کوشش وو ، خود میاشرف نه پس بل چا په دغه لار تک و نه کړو ، وجه یې خرگنده ده چې یو خودغه لار ”پل صرات“ وو او بل پښتائه له هر اړخه په مشکلاتو کښې کېږي وو او علمي کارونه امن ، خوشحالی او سوکالی غواړي چې پښتون قام ترې له بله مرغه په هره زمانه کښې محروم دے -

زموږ محترم لیکوال د نورو ژیو د عروضو د حوالې ورکولو سره سره اهم کار دا کړے دے چې مثالونه یې د پښتو ادب نه ورکړي دي او د عربی عروضو نظام سره یې د پښتود تطبيق د پاره خان ډېر زیات کړو دے خکه چې د هرې رې خه خوبی او خامی وي - رښتیا خبره خو دا ده چې په حقیقت کښې د یوې رې نه بلې رې ته ترجمه هم په اصلی معنو کښې نه شي کېډې خکه چې د هرې رې په شا د دغه رې د ویونکو یو تهذیب او کلتور دے او د تهذیب او کلتور سره تعلق لرونکي اصطلاحات وي نود یو تهذیبی او کلتوري اصطلاحی نظام ترجمه چې رې هم ممکنه نه ده - نو عرض مې دا دے چې د عروض علم د عربی رې دننه زیرونون موند دے او د عربی رې په مناسبت سره یې ارتقاء کړې ده نو هغه د پښتو سره په تطبيق کولو کښې ډېر مشکلات لري خکه چې د دواړو ژبو تر منځه ډېر توپیر دے خو نقیب الله سالک هم په دغه مشکل قابو موند دے چې دا د لیکوال په دغه علم د قدرت یو خلنده مثال دے او د

پښتو د ادب او ژې د مطالعې پې خرگند دليل دـ

مصنف د عربی عروضو نه علاوه د ئینې نورو ژبو د عروضو هم ذکر کړے دـ نو رښتیا خبره دا د چې په تو لو مشرقي ژبو کښې د شاعري د پاره خه قواعد او ضوابط موجود وو او هغوي د خپلې شاعري منضبط کولو د پاره ئينې اصول ټاکلي وو جابر علي سيد د انګرېزی عروض خامی او خوی په تفصيل سره بیان کړي دي هغه واي چې د انګرېزی عروضو (metre) د وزن بنیاد په دوه خیزونو دـ ؛ یود لفظونو اجزا او د دوي خفي يا بلند (اوچتېدل) يعني quality syllables ، دا د وزن مقدم شرط دـ او دويم د دوي شمېره (quantity) . جابر علي سيد پې بیان کړے دـ او د انګرېزی عروض یو خصوصیت پې دا هم بیان کړے دـ چې د زیاتو الفاظو په وزن کښې د راوستو د پاره هغه په یو کره توګه نه شي ادا کو او اخېري حروف په تادي (جلدي) ادا کول او مخکښې تلل لازمي وي beasts , fields وغېره د دغه قبیلې الفاظ دي - او دا پې هم ليکلې دي چې په انګرېزی عروض کښې د تقطیع عمل هم ډېر او پړدوا لري - مونږه خو ارکان په عمومي کربنو کښې تقسيموو او دغه کافي ګنو لیکن په انګرېزی کښې د کربنو (لکیرو) نه علاوه د هر جز د پاسه د هغې د نوعیت خرگندولو د پاره علامت - ، هم لکول وي چې شمېره پې د لسو او اتونه کمه نه وي - د هندی عروضي نظام په باره کښې ډېر کم معلومات دي

ووجه يېي دا ده چې دغه لور ته زمونېر عالمانو هيڅ توجه نه ده کړي او
هندي علوم د الپرونې نه علاوه چا د پام وړه نه دی ګنډي - البه
عظمت الله خان پهه دغه لړ کښې کار کړے دے - د هغه وپنا مطابق
هندي عروض چې "پنګل" نامه لري، پهه هغې کښې هم د انګرېزې
پهه شان خفي جز يعني "ماترا" پهه یو حرف مبني وي، پهه "دوهه" کښې
ټول اته خلوپښت ماترا وي پهه هره مصروعه کښې خلپریشت
خلپریشت (۲۷، ۲۸) او پهه "سرسي" بحر کښې اوویشت (۲۹) ماترا
وي چې کافي طوالت لري - د بحرالفصاحت مصنف نجم الغني د
دریو ژیوعربی، فارسي او هندی د مشترکه بحرونو یادونه کړي ده
چوپایي بحر د سریع مشابه دے، تربهنهګه د متدارک سره او بهجنګ
پېړیلات د متقارب هم وزن بحر دکے
زهه اخیره کښې پهه عروض باندې څینې عمومي خبرې د
جلبرعلي سید د دائره معارف اسلامیه خخه را نقل کوم چې څینې
وضاحتونه دی او زما پهه خیال ضروري هم دی -
ا - د الحريري او ابن خلکان دا قیاس د هغوي ذاتي
مفروضه د چې کښې خلیل د عروضي اوزانو پهه تشکیل کښې د
څتیک د اواز نه اثر واخیستو - د اوazonو چې خه اندروني صوتی او
عروضي نظام نه وي ، د هغې نه د خلیل د مستفید کېبلو امر پېړ
لر - لري وجه يېي دا ده چې عروضي نظام د متحرکو او ساکنو
حرفو یو سخت ګيره سلسله ده چې د زیاتو رعایات زمانی د وصف

لرلود خپل ساخت سختوالی لئه وجې سرغرونه نئه شي کولي بلکه نور هم سختېري او پېچيده کېري حقیقت خودا دے چې د وضع کونکي پئه وړاندې د فـ عـ ل ماده وه چې وړاندې د صرفی اوزانو انحصاروو، خليل پکښې دغه تصرف وکړو چې د صرفی اوزانو مفید حرکات او سکنات يې ازad او عمومي کړل دغه شان صوتی اوزان خالصاً معنوي اوزان شول هرکله چې عروضي اوزان خالصاً اهنګ نمونې (*rhythmic patterns*) ويکړې بدې -

- ۲ - د حمزه اصفهاني دا دعوي ُصرف د حسد وجه معلومېري چې خليل علم النغم پئه علم العروض بدل کړه او پئه ظاهره يې د ډیوډ نوي علم بنیاد کېښوډه، دا سراسر بې دلیله خبره ده، پئه دې وجه چې علم النغم کښې ايقاع بنیادي جوهر وي چې هغه د شعری اوزانو د ساخت نه زیات مبسوط او مختلف النوع وي خليل که چېږي پئه علم النغم کښې ماهر هم وو نو هم يې د منهبي وجوهاتو پئه بناء پئه خپل وضع کړي شوي علم کښې لئه دغه شرع کښې ممنوع علم نه استفاده نئه شوه کولي -

- ۳ - د بحرونو د استخراج پئه لړ کښې د متدارک مؤجد ابوالحسن اخفش الاوسط (م ۲۲۱ هج) ذکر نئه شي کو د اخفش پئه نزد د خليل مجوزه فواصل معتبر بالذات اصول نئه دي خکه چې فاصله صغري چې پکښې درې متحرک او یو ساکن راهي پئه اصل کښې د یو سبب ثقيل او د یو سبب خفيف نه مختلف نئه دي؛ مثلاً لفظ "صربت" چې د خليل پئه نزد

فاصله صغري ده په اصل کبني د سبب ثقيل "صر" او سبب خفيف "بت" مجموعه ده - نجم الغني په وينا د اخفش مذهب اپراني عروضيانو غوره کره او فاصله پي غبر ضروري اصول وکرخوله -

۳ - د بحر معنى د سمندر ده، خنگه چې سمندر ته خو دریابونه ور غورزېږي او ورسره يو خلای کېږي دغه شان په بحر کبني هم خو وزنونه شامل وي -

۴ - د علل اصطلاح لئه يوي لوبي مودي نه د زحاف په اصطلاح کبني ضم شوي ده -

۵ - دا خبره منلي شوي او خرګنده ده چې په عربي ، انګرېزي او یوناني عروض کبني بنیادي فرق د نبره (ictus) ده د شمېر خو مثالونه داسې تر لاسه کېږي او هغه هم (جېږي) چرته چې ځينې عروضي اصول يا ارکان د انګرېزي الفاظ سره اهنګ يو کوي د مثال په توګه که چېږي مونږ د عربي لفظ "لک" (سبب ثقيل) د انګرېزی د "city" يا "pity" (پروکاي رکن) برابر وکړو چې په خرګنده صحيح سکاري خو بيا هم زمونږه سماعت به دا ګواهي ورکوي چې د "city" يا "pity" لهجه د "لک" نه پورته واقع کېږي دغه شان د انګرېزي لفظ "piteous" لهجه د عربي لفظ "ضربت" نه زياته او چته ده -

۶ - د یوناني ژې په عروضي نظام یوروبي عروضي نظام اډاپه ده پکبني د نبره وجود مشتبه ده خو دا اشتباه يو خو

عروضي ماهرینو ته شوي ده گئي په عame توګه یوناني عروض لهجه دار (accentual) منلي شوي دي چې short unaccented بې او long accented منلي شي ليکن په دغه اصولو کښي لچک هم شته اکرچه د انګړېزی شاعر کولرج (Coleridge) بې په اصولي توګه long unaccented او short accented مني -

- ۸ - د عربي شعر د بحورو او اهنګ سراغ د صحرائي

اوښي د تک سره تطبيق کول ، چې خينې مستشرقينو لکه هارت مان چې کوم کوشش کرے دے ، هغه د قیاس نه لري خبره ده او د

عروضي حرکاتو سره نه خوري -

خينې نوري هم ډېري خبرې شته ، خود محترم سالک صاحب په عروض شوے دا کتاب د ډېرو سوالونو په خپله

جواب دے - دوي چرته خو ډېر تفصيل بيان کرے دے او چرته بې د

ډېر اختصار نه کارا دے - خو دا موضوع ډېر پېچیده ، ګرانه او

سرخوبې موضوع ده او د سالک صاحب نه چې خه توقع کېدې

شهو په ډېر احسنه طريقة او په عام فهم انداز کښي بې د دغه موضوع

احاطه کړي ده - په عربي او فارسي او ترڅه حده پوري په اردو کښي

په ډېي موضوع ډېر کار شوے دے او په دغه ژيوکښي په دغه موضوع

ډېر خه تر لاسه کېدے شي خو زما په خپل خيال په پښتو کښي د

ميالشرف نه پس د دروپش دراني صاحب او د نقيب الله سالک

صاحب كتابونه زمونږ خو پوره کو نه شي ، خو تر خه حده

زمونېه لازښه ودنه کو شي او په خاصه توګه د سالک صاحب د عروضو علم د کافي مطالعې نه پس د هغوي نه په دې لپکښې د ډېر خه اميد لر شو

الله دې وکړي چې د سالک صاحب دا کوشش د پښتو ژې، پښتون قام او د واړه پښتونخوا په بنه ورشي، او الله دې وکړي چې سالک صاحب زمونږ د ژې د علمي موضوعاتو د کمي په لور پام وکړے شي او دا ژبه په علمي موضوعاتو غني کولو کښې خپلې هڅې جاري وساتي - الله دې د دوي عمر، علم او د علم خدمت جذبه تانده او ژوندي وساتي - امين - والسلام

فرهاد محمد غالب ترين خوپشكۍ

صدر مرکزی پښتو ادبی جرګه ، ضلع نوبنار
۱۲ مارچ ۲۰۱۳ء

خپلی خبری

د نن نه خو کاله مخکبی مې د فېس بک په وال باندې يو
 غزل ورکړے وو په هغې غزل باندې د ملګرو تبصرې راشروع
 شوې علی زمان وزیر هم زما د فېس بک ملګرې وو د ده تعلق د
 دومېل سیمې سره وو او استوکنه يې په کراچۍ کښې کوله د
 پي ائې اړي ملازم وو او د شاعری ذوق يې هم خوان وو علی زمان
 وزیر چې خپله تبصره زما په غزل را پوست کړه نو په هغې کښې بې
 داسې لیکلې وو ؟

”لکه انار دننه خون خون یم
 په مسکاخله مې ژاپل ډېرکم دې
 وروره ! تاسو د دې شعر دو یې مصروعې ته فکر وکړئ
 ماته يې په بحر کښې خه ستونځه بنکاري نو خکه يې روانې هم
 اغیز منه شوېدہ“

ما د خه فکر نه پس په دې مصروعه کښې داسې بدلون وکرو :
 هم که په خله مې ژاپل ډېرکم دې
 او دا مصروعه مې په فېس بک کښې دويم خل پوست کړه علی
 زمان وزیر بیا په خپله تبصره کښې ولیکل چې اوسمې روانې سمه
 شوه نو ما ترپنه تپوس وکړو چې ”دا خه راز د ے؟ په دواړو
 صورتونو کښې د سې لابونو شمېر هم یو شان د ے“ نو ده په جواب

کښې ولیکل چې هسپې د تجربې په بنیاد را ته ستونځه بنکاره شوه
نور تاسو بنه پوهېږي

د دي خبرې نه پس زما په زړه کښې د تجسس او تلاش ،
د خېرپني او شنپي ازغې مات شول چې خه منطقې عوامل او
ساينسي دلایل دله هم کار فرما دي چې د ډیوډ شمېر سې لابونو په
دوو مصروع کښې ، صرف د تکو په بدلون سره بحر اغیزمن کېږي
تلاش او شنپي مې شروع کړي - ملګرو ، شاعرانو ، استاذانو ،
ژپوهانو او کتبخانو سره مې او یکې تینګې کړي او د علم عروض
باقاعده مطالعه مې هم شروع کړه - په دي دوران کښې به مې د
مطالعې نه قاعدي رايستلي او په شعرونو به مې عملی کولې - په
دغې کار کښې به سوالونه هم پیدا کېدل هغه سوالونه به مې د ادب
(اردو، پښتو او د عربی) استاذانو ته لېږل او دوي به دخپلې پوهې او
د تجربې په بنیاد جوابونه رالېږل

اردو ، عربی او انگرېزی ژې د ادب کلهم ضرورتونه
پوره کوي - خو ماته په لیکلې شوي صورت کښې د پښتو عروضو
ایله خو کتابونه په لاس راغمل د پښتو د عروضو په لې کښې اروانبد
میاشرف ، سناغلي دروپش دراني او مجاور احمد زیار داسې
انکشافات کړي دي چې د پښتو ژبه یې د دنیا نورو ترقیافته ژيو سره
سیاله کړه او د دوي دا کارنامې به همبشه دېله ژوندۍ وي آو زما په
خيال کښې دوي لومړي پوهان هي چا چې د پښتو شعری خزانې نه د
خپلو عروضو اثاثه را برڅېره کړه - له دي وجھې که مونږ دا دواړه

ژپوهان د پښتو ” د عروضو امامان ” ويولو نو خه مبالغه به نه وي د دوي تصنیفات د پښتو د عروضو هراب خیزه او تفصیلی ضرورتونه پوره کوي نن د د غو تصنیفاتو په برکت د پښتو شعرهغه کمي پوره شوه کوم ته چې شاعرانو او پوهانو وخت په وخت گوتې نیولي وي يعني د ” یوء باقاعده عروضي نظام نشت والي ته ”

خو دا هم یو حقیقت د چې خه خو د عروضو علم انتهایي مشکل د او خه مونږ شاعران هم تن اسانی خوبیسو هم له دې وجهې دغې علم ته لکه خومره چې پکار د هغومره توجه نه ده ورکړي شوې چې چا سره هم د عروضو په باب زما خبرې شوې دي نو چا به ورته مشکل کار وو ، چابه ورته غير ضروري په دې وجه وو چې زمونږ ضرورتونه د موسیقى د طرزونو نه پوره کېږي ، چا به دا وو چې د پښتو شاعري عروضي نه ده په دغو ورخو شپو کښې ماته د خلې متنز لاره هواره شوې وو ، خوخه راسره د عروضو مواد زیاتېدل او خه مې دا احساس هم ملګر د وو چې دا مواد د وخت تېرېلو سره را نه ضایع نه شي او خوندي يې وساتم چونکه په پښتو ادب کښې د نثر برخه (نه خاصه توګه د عروضو برخه) ډېر کمه د نو د مواد د خوندي ساتلو د پاره مې دې اړخ ته پام شو چې دا هر خه په ترتیب سره سم او داسې صورت کښې ولیکم چې نوي کھول ته د عروضو علم یو پرد د یېگانه ونه بنکاري بلکه دا علم دوي ته د یوء خپل او د ضروري علم په توګه

پېش ڪر ڪے شي، پهه داسې حال ڪبني چې پهه پښتو ادب ڪبني د نشر پهه
ميدان ڪبني ڪار هم کم شوېد ۽ او بيا پهه علمي موضوعاتو باندي د
ليکلو خو ڇېر ضرورت هم د ـ

يوه ورڅه مې د اداره تخلیقات پهه يوه تقریب ڪبني جاوايد

احساس صیب سره دا خبره کوله چې بنو د نشر پهه تخلیق ڪبني ڇېر
كمزور ـ د ـ دے زه غواړم چې پهه عروضو خه لیک وراندي ڪرم نو
جاوايد احساس صېب راته وو ـ چې ڇېر بنه او اړينه خبره ده خو
د اسانولو کوشش یې هم وکړه ـ

دا خو حرکات وو چې د دې کتاب پهه ليکلو مې پېل
وکړو ـ پهه دې کتاب ڪبني مې د عروضو انتهایي ضروري
توكونو(تاریخ ، راتگ ، اصطلاحات ، تقطیع او بحرونہ) د راتبولو
کوشش ڪرپد ـ ، ورسه مې د تقطیع هغه قاعدي هم راتبولې ڪړي
کومې چې د پښتو ویونو (تکو) او خانګړې لهجې سره اړخ لکولې
شو ـ د دې کار پهه موډ ڪبني مې د لنډولو (اختصار) او د اسانولو
لارې هم پهه پام ڪبني ساتلي وي ـ

ياده دې وي چې د عربي عروضو د رکنونو خپل نومونه دي او د
بحرونو خپل ، خو چونکه پهه پښتو ژبه ڪبني د دې علم عمر ڇېر کم
د ـ نو ځکه د پښتو پهه رکنونو يا بحرونو هغه قسم نومونه نه دي
کېښولي شوي ـ د اساني د پاره دروپش دراني صېب چې پهه شروع
ڪبني پهه رکنونو او بحرونو کوم نومونه اینېي دي نو ما هم هغه نومونه

کارولی دی او پکار ده چې د دروېش درانې صېب نومونه دې همېشه
 دپاره په پښتو عروضو کښې ژوندي وسائل شي -
 اوس دا کلاوش ستاسو په مخکښې دے - نور د ستاسو
 لوستونکو کار دے چې ستاسو د ضرورت په معیار خومره پوره
 پړپووخي - الله تعالیٰ دې زما دا کوشش د پښتو ادب په ګټه ورولي -
 امين -

په درښت

نقیب الله سالک
 ککي بنو
 ۵ جنوري ۲۰۱۳ء

اول باب : علم عروض او پښتو ته راتګ

د عروضو پېژندنه (تعريف) او تاريخ

عروض هغه علم د چې د دهه په مرسته د نظم او د نشر په

مینځ کښې توپیر کېږي

د علم عروض باني عبدالرحمن خليل بن احمد بصری

د څوک چې په سلمه (۱۰۰) صدی هجري کښې په بصره کښې

زېړپد لے وو او په یوسل او اویا (۷۰) صدی هجري یا اووه سوه یو

نوی (۹۱) صدی عيسوی کښې وفات شو د چونکه په مکه

مکرمه کښې وفات شو وو نو خکه په خليل بن احمد مکی هم

یادېدلوا د شروع نه په شاعري او موسيقى زيات مئن وو

د علم عروض د شروع په حقله خو روایتونه دي :

يو خل خليل په مکه مکرمه

کښې په دهويي ڪاټ تېرېدللو چې د جامو د

تکولو اواز يې واورېدلوا خليل د اورېدو سره سم

اوویشل چې ”والله يظهر من هذَا شَيْءٌ“ معنا دا

چې قسم د لې دې نه به خئه راوخي په

دې خاي کښې ده ته د علم عروض بنیاد په لاس

ورغلو

خليل په بازار کښې تېرېدلوا

چې ده د خټک مسلسل اوazonه واورېدل د

موسيقى د مينې لئه كبله د ده د خلي نه ووتل
 چې ”والله يظهر من هذَا شَيْءً“ معنا دا چې
 قسم دے لئه ېې نه به خه راوخي -
د دې علم پاره د ”عروض“ نوم

خوبنولو اسباب :

حلييل ته د مکى مکرمى پئه
 ژوند کبپې د دې علم الهاام شوے وواود مکپې
 مکرمې يونوم ”عروض“ هم وو نو خکه ېې
 دې علم ته عروض اووے -

د عروض پکے د معروض نه و
 دے چې تلې ته وايي اوس د دې علم پئه
 مرسته د شعر کره او کوتې پېژندنه کېږي نو خکه
 ېې ورته عروض اووے -

پئه عربي و ييپانګه (لغت)

کبپې د عروض معنا داسې ده ” Heghe plene lareh چې
 د دوو غرونو تر مينځ وي پئه داسې لاره خلق د
 یوئه کلې نه بل کلې ته خې معنا ېې دا شوه چې
 دوہ کلې بېلوی - نو عروض هم داسې علم دے
 چې د موزون ا و غېر موزون کلام پېژندګلو
 راکوي -

او داسی نور

علامه صدی وابی چې خلیل یونانی ژبه هم زده وه ^{په} دغه وخت کښې ینه یونانی ژبه کښې د عروضو شروع شوي وه ^{په} یونانی ژبه کښې هم بحرونه مقرر وو ^{په} د بحر غونډونو (رکنونو) ته یې ايلدي او "ارجل" يعني لاس او پښې ويئل او دا د اسې (خناورو) اندامونه دي ^{په} خلیل د خپلو عروضو ینه توکونو د خناورو نومونه کېښو دل او ^{په} رکنونو کښې بدلونونو ته یې د خناورو د رنځونو نومونه ورکړل ^{په} خواجه نصیرالدین طوسی هم د دې خبرې کړید ^{په} د حرکات او سکنات له مخې تکي ^{په} درو برخو کښې وویشل شول سبب (رسی)، وتد (مېخ) او فاصله (متېه یا ستني) ^{په} پخوا به عرب په خېمو کښې او سېدل او رسی، مېخ او متېه یا ستني د خېمي د اودرولو توکي دي نو څکه یې د ټکو خپلونو (قسمونو) ته دا نومونه ورکړل ^{په}

سبب د دوو حرکتونو يا دوه حرفیزه تکي دي ، وتد د درو حرکتونو يا درې حرفیزه تکي دي او فاصله د خلورو يا پنځو حرکتونو تکي دي ^{په} شروع کښې د عربی پنځلس بحرونه را مخته شول بيا وروستو دغه شمېر پنهانه دېرش (۳۵) ته ورسېدواو کېد ^{په}

شي چې نن یې خه بل شمېر وي ^{په} یو سل او اويا (۱۷) صدی هجري کښې یوه ورخ د زوي د تجارت د پاره خلیل د خه تلبې ^{په} لتون کښې ^{په} بازار کښې

گرzbollo چې سربې د ستني سره وجنكېللو او وفات شو
د خليل نه پس نظامي عروضي (وفات ۱۰۹۲ عيسوي)

چې د ثمرقند اوسبلو وو ، دي علم ته زياته ترقۍ ورکړه د
عروضو د ایجاد نه مخکنې د عربو شاعري د وزن په بنسټ وه خو
وزن ته د یوه باقاعده علم مقام حاصل شوئه وو د قاسم بن سلام
بغدادي د وپنا په رپا کښې د عربی ژې ويرو شاعر د نوح زوي د
سام په اولاد کښې يعرب بن قحطان وو (د نوح خلور زامن وو) سام
، حام ، يافت او کنعان د سام په اولاد کښې عرب دي ، دحام په
اولاد کښې عجم او د يافت په اولاد کښې ياجوج و ماجوج راخې،
او کنغان په طوفان کښې مړ شو او په فارسي کښې ويرومې شاعر
بهرام ګور وو

د هنداونو پخوا کتاب ”رک وید“ ټول په وزن کښې د
خوبکښې اولس (۱) وزنونه کارولي شوي دي البته مشنوي سحر
البيان“ ټول په یوه بحر کښې وو د دي نه دا خبره خرگندېري چې د
عروضو د ایجاد په وخت په هندي کښې د خپلي ژې وزنونه او
بحرونه موجود وو

د وروستني شتنې او خپرنې نه دا خبره هم خرگنده شوي
ده چې د کلام الله پېړ ايتونه او دنبي کريم ﷺ خينې حديثونه هم په
په وزن کښې دي لکه ”بسم الله الرحمن الرحيم“ په سربع بحر کښې
د ، ”لن تنالو البر حتی تنفقوا“ په رمل کښې ، سوره الکهف په

طوييل کبني ، سورۃ الدھر په منسرخ کبني ، سورۃ سبا په رمل کبني
 ، سورۃ مؤمن په مضارع کبني ، سورۃ الانفال په بسيط کبني او
 سورۃ توبه په وافر بحر کبني دے - چونکه عربي د فصاحت او
 بلاغت کمال لرونو اللہ تعالیٰ ھم فصيح او بلیغ کلام نازل کړو
 چې په دوي باندې حجت شي او د نه پوهېللو بهانه یې نه شي پاتې -
 د عقلې له رویه قران پاک د اللہ تعالیٰ کلام دے - نو د گو ذکر شوو
 ايتونو ته، نه خود عقيلي له رویه شعر ويل کېږي او نه د شعر د
 تعريف له رویه -

د خليل عروض د عربي ژې د نزاکت په چاپېریال کبني
 رازې پېدلې وو د فارسی شاعرانو، د عربي کلهم عروض خپل کړل -
 د اردو شاعرانو د فارسی د شاعرانو په ګام باندې ګام کېښودو - یاده دې
 وي چې په دغه وخت کبني په هندي کبني دا علم موجود وو چې
 نوم یې "پنګل" وو خو دا دومره مشکل وو چې د اردو د پاره د
 کارونې جوکه نه وو د عربي خينې بحرونې خود اردو شاعرانو خپل
 کړل خو خينې بحرونې د اردو د پاره پښه او خپلی نه شول ولې چې د
 دواپو ژيو په مزاج کبني ډېر توپیر وو - نو ځکه د اردو په عروضو
 کبني فقط دومره ترقی وشوه خومره یې چې د عربي نه بحرونې را
 واخیستل - نو ځکه دا و شو چې خه خود عروضو علم ګران
 دے خو خه د اردو شاعرانو توجه هم نه ده ورکړي -

پښتو ته د عروضو رائک

د روښانیاټو هڅې

په پښتو کښې په دېوانۍ (لیکلې) صورت کښې چې مونږ ته کومه اثانه رسپدلي ده هغه د روښانیاټو د زمانې نه راشروع شوې ده - کلامیکی شاعری بنیاد د - دوي پښتو ادب ته ډېر دېوانونه ور وېخښل - د پښتو په غېر کښې د عروضو د خایيلو هڅې هم د روښانیاټو نه راپېل کېږي - په هغه وخت کښې د عربی او فارسی ژو د علمي اثانو سره د پښتو ادب هم اشنا شونو د پښتو ادب هم ترپنه ګټه پورته کول پېل کړل - په دې لېر کښې د پښتو شاعرانو او پوهاټو د نورو ادبی اثانو سره سره د عربی په عروضو هم نظر پړیوت - د پښتو ژبه له عربی ژې نه په ډېر خه کښې لري وه ؟ لکه دا چې د عربی ټکي د ساکن حرف نه نه شروع کېږي خو د پښتو ټکي د ساکن توري نه هم شروع کېږي ، يا لکه دا چې د عربی په یوه ټکي کښې دوه ساکن حرفونه په یوه خاي نه شي را تللهي خو په پښتو کښې داسې ټکي ډېر هي ، يالکه دا چې د پښتو په ډېر و ټکو کښې منطقې او عادي خج ډټکي په اخيري حرف يا د اخيير حرف نه مخکښې راخي خو په عربی کښې داسې نه ده - نو د عربی عروض په پښتو کښې خاي نه شول خو بیا هم پښندانه شاعران په شاعری کښې د عروضو د اهمیت او ضرورت نه خبر شول او فکر به یې کولو چې خنګه نوري ژې عروض لري پکار ده چې پښتو ېې هم ولري - دوي

به هم دغه د عربی عروض اپول را اپول چې خنگه ترې کار و اخلي
 - په دغو شاعرانو کبني يو دولت لواني هم وو خوک چې د پلار لئه
 طرفه حسن خبل لواني او د مور لئه طرفه وردګ وو د ده وطن جلال
 اباد يا رسید اباد وو د پيداونست درسته نېټه يې نه د معلومه خود
 کلام نه يې دا معلومېږي چې تري يو زر او پنځوس (۱۰۵^۰) هجري
 پوري ژوندے وو دولت لواني د پير روښان عقیدت مندا و د
 ميرزانخان انصاري شاکردا او مرید وو د ده په دٻوان کبني خوداسي
 غزل هم شته چې په عربی عروضو بالندې برابر وو دا په پښتو کبني
 وړومې چې عروضي تجربه وه د ده نه علاوه مرزا خان انصاري او
 ارزاني هم د عربی عروضو د راخپلولو هڅي ګړي دي لکه د ارزاني
 دا بېلګه (نمونه) :

د یوء وحدت لئه اصله

د کثرت شول ډېر فروع

يا لکه د ميرزا خان انصاري دا بېلګه :

په وحدت لئه هره جوده بېکانه يم

په کثرت کبني د ميرزا په خله ويېرم

خوشال خان ختک

(١٠٢٢ - ١١٠٠ هجري)

بیا په کلاسیکي شاعرانو کښې خوشال خان ختک وو چا
چې په پنتو شاعری کښې د ځانګړي عروضي نظام ضرورت ته پام
شوئه وو د خوشال خان په کلیات کښې چې د کومو عروضي
اصطلاحاتو ذکر شوید دے هغه د پنتو د یوہ نامعلومه عروضي
نظام اصطلاحات دي -

په عروضو د تینکار په ترڅه کښې خوشال خان میرزا خان

ستا دے، لکه چې وايي :

لئه چانه په پنتو کښې ما ميزان ليد نه دے
میرزا په دا زیان کښې ويئل کړي دي تللي

خوشال خان بیا وايي :

پنتو ژبه ده مشکله د دې بحر مونله نه شي

هم مالره یو خوبحره په ډېر مبنیود راغلي

په کې شعر کښې د ده مراد هم دغه خپیز - خجیز نظام دے او
ورسره ورسره د بحرونو د جو لوښت لپاره خلور قسمه رکنوونو د
لومړي خجن سېلاپ رکن، د دویم خجن سېلاپ رکن، د دریم
خجن سېلاپ رکن او د خلورم خجن سېلاپ رکن) ته یې اشاره
کړپده - خوشال خان په آکاهانه توګه په خپلو بېلا بلا پېلو شعري خپلونو
(قسمونو) کښې کله په لومړي خجن سېلاپ ، کله په دویم خجن

سې لاب ، کله په دريم خجن سې لاب او کله په خلورم خجن سې لاب
کښې مصري عي ليکلې دی د بانداني شعر اوله مصري عه يې په د ريم
خجن سې لاب سره او دويمه مصري عه يې په دويم خجن سې لاب سره
ليکلې ده

خوشال خان د عروضو نه بغېر شاعري هدو شاعري نه بولي لکه
چې وايې :

چې چا د شعر کړے بې ميزانه، بې عروضه
دا هیڅ شاعري نه ده یو خو سپي دی تمپللي

کاظم خان شېدا

۱۱۳۵؟ - ۱۹۳۳؟ هجري)

د عربي عروضو سره د پښتو سمون نه خورلو ته خينې
شاعران د پښتو نااھلي او بې نظمي وايې دا خبره د پښتو یو لوی
استاد او نازک خياله شاعر کاظم خان شېدا کړي ده ده وايې :

د پښتو ژبه تمامه

ده بې نظمه بې نظامه

لئه او زانه مختلفه

لئه ميزانه منحرفه

په ميزان باندې س چې راشي

هر کلام ته و بالا شي

حواله چې په تقطیع شي
 کهپي طعن کهپي تشنج شي
 اراسته په قانون نه شه
 کالموزون شه موزون نه شه

(دیوانِ کاظم خان شپدا)

کاظم خان شپدا که پښتو زبه بې نظامه او بې نظامه بولې

هم خو بیا بې لکه د نورو خینې شاعرانو داسې هم نه دي کړي چې
 په عربی عروضو کښې بې د پښتو شعر په زور د خایيلو هڅه کړي
 وي - کاظم خان شپدا خپله شاعري د پښتو مزاج سره سمه د پښتو
 په نامعلومه عروضي چوکات کښې د نهه کړي د ده په شعر کښې
 د ”کالموزون“ نه دا خرگندېږي چې د پښتو شاعري اکر که موزون نه
 د خو ”د موزون په شانې“ د دې نه موږ ته دا نتيجه هم په لاس
 راخې چې هغه د پښتو د یوډه نامعلومه عروضي نظام ادراف هم لړو
 د ده شاعرا نه مقام د ده د وخت نه واخله تر نهه پورې هر
 چا دے - ده د ژوند زیاته برخه د هنلوستان په رامپور کښې تېره
 کړي وه - ځکه بې د ژوند ډېر حالات معلوم نه دي - کاظم خان
 شپدا د مېجر راوري د تحقیق په رنا کښې د خوشال خان کړو
 - کېږي

میا شرف

(۱۱۶۰ - ۱۸۸۲) لپرداز

پښتو ژبه د عروضو سره اشنکولو په لړ کښې د میاشرف
کارنامه هم د ستاینې وو ده - هغه د احمد شاه بابا په زمانه کښې
(۱۱۶۰ - ۱۸۸۲) لپرداز ژوند کولو کومه چې د پښتو یوه ازاده او
خپلواکه زمانه وه - میاشرف لیکوال او شاعر وو - ده د ازاد نظم په
صورت کښې په عربی عروضو په پښتو ژبه کښې یو وروو کتاب
د پښتو عروض " ولیکلو - په ټې وجه د پښتو ژې علمي پنګه په
زیاتولو کښې دا یو مهم گام وو - دغه عروض به پرمخ تللي و څو له
بله مرغه د پښتنو سیاسی او معاشرتی حالات سازکار پاتې نه شول -
میاشرف خه کار په پښتو عروضو باندې کړے وو - ډړه
شاعری ېې د پښتو په وزنونو برابره کړې د لکه دا شعر ېې په دویم
خج کښې پېل کړے د -

بیلتون نصیب زما د - ، قدرت د کردکار د -

بندي په بند د هند یم ، مولد مې ننګرهار د -

د عروضو رساله ېې استاد رښین د " میاشرف عروض " په نامه ۱۳۳۸
لمزیز کال د پښتو تولې له خوا چاپ او خپرہ کړې ده - وايی چې تر
میاشرف وروستو د عیسيي هوتك خېل مکمل دبوان عروضي به
لري کوم چې دوه زره بیتونه لري -

ـ سمندر خان سمندر

(۱۹۰۱-۱۹۸۹ عیسوی)

په هنلوستان د قبضي نه پس انگرېزانو دلته مکتبونه
 پرانستل ـ د انگرېز نيت چې هر خه وو خود دغۇ مکتبونو نه يىدار
 مغز پىنەتائىنە پوهان ھم راوتل چا چې د خپلواكى او د ژې د وې
 دپاره بىا سمبى ھىچى شروع كېـ د دغې بېر (دور) په اخىرى وخت
 كېنى سمندر خان سمندر د پېنتو شاعرى عروضىي كولو د پاره ملا
 وترله ـ په دغه وخت كېنى د پېنتو علم و ادب سرچينه د عربى يا
 فارسى په خاي انگرېزى ژبه و گورخىبله ـ انگرېزى ژې خېل
 عروضىي نظام لرلو او پېنتو گىته تېرى اخستىي شوه خو سمندر خان د
 انگرېزى ادب نه نابىلد وو ، ده ھم هغه د عربى عروضو زېه لاره
 ونيوله ـ

سمندر خان بە پوهانو تە ويىل چې ياخود د پېنتو شعر تە
 خېل خه نظام جوپكى ئ او ياد ما ملڭىرى شى چې عربى عروضو تە
 خېل شاعرى وسپارو خو چا د ده په خبره غور و نېھىكىرولو بىس خېل
 شاعرى بە يې په عربى عروضو كېنى كوله ـ د سمندر خان دغه
 شعري مجموعه ” د خورى شېپلى ” په نوم چاپ شوه ـ د بېلگىپى په
 توگە د ده خو شعروونه:

تماشا شوم چې مې كې ستا تماشا

زما اوس كاندى كل دنيا تماشا

زما اشنا په تندر سور را
 سمندر جاویدان شوم اور را
 منم چې ژوند خو خوب دے خوبې لئه یاره تلخ شي
 په سر دې اې سمندره د زهرو گوت دے تېرېي کا
 سمندر خان په خوبه شپيلی کښې په يو شمېر بحرونو کښې نظمونه
 ويئلي دي سمند ر خان په خوبه شپيلی کښې لکي چې په پښتو
 کښې د هیڅ یوءه تېر شوي او ژوندي شاعر د کلام تول د قانون په تله
 برابر نه دے خود سمندر خان دا نظر صحيح نه بشکاري ولې چې د
 ده نه مخکښې په تول برابر نظمونه ويئلي شوي دي لکه د عبدالعلی
 اخونزاده کاکړ (۱۲۹۹-۱۳۶۵ هجري) نظمونه لئه هغوي نه دوه سوه
 کاله مخکښې ، دميا شرف شاعر (۱۱۶۰-۱۱۸۶ هجري) او لئه هغې نه
 مخکښې دولت لو نې چې ژوند یې تر ۱۰۸۵ هجري پوري یقيني
 دے دولت پخپله وايي چې :
 دا وزن دے صحيح پري وکړه نظر
 فاعل ان مفعلن فعلن
 کېدے شي چې سمندر خان دا پور نظر په تحقیقي
 تاریخي بنیاد نه وي پېش کړے نوکه داسې وي بیا د ده د نظر نه د
 عروضو انتهايی او شدید ضرورت ته لپواله کېدل بشکاري
 تر اوسيه پوري په لاندېني عربي بحرونو کښې لیکلې شوي
 نظمونه موندلې شوي دي :

هجز ، لکه د عبدالعلی

کاکر مصروعه :

عجب راخي له دې دهره په هر ساعت ستم پر ما

رمل ، لکه د میا شرف

مصروعه :

ای چې بلبل د عطا تل په چمن ستاکه چغار

مضارع ، لکه د عبدالعلی

کاکر دا مصروعه :

یار درومي او زه نه مرم هر گوره بې

وفايم

خفيف ، لکه د دولت

لواني دا مصروعه :

دا جهان د کې په مثلي بهار

رجز ، لکه د عبدالقادر دا

مصروعه :

مهر زما د خپل صنم مه شه زما له

عمره کم

مليد ، لکه د رحمان بابا دا

مصروعه :

سرزما سامان زما ، زار شه تر جانان زما

علامه رشاد

لئه دې سره سره چې خه ناخه بې د عروضو په چوکاټ
 کښې د پښتو شعر د څیز او خجیز سېستم لړه یا ډېره منښته کړي ده
 خو بیا هم د تدریس ، لیکنې او خپنې لئه لارې په خیل زاره
 او ”انتیک“ سیستم باندې تینګ او ترینګ پا شوے دے او د
 ژوند تر پایه بې د هغه سخته دفاع کړي ده - په اورد مهالی استادی
 بهیر کښې بې لئه دولت لواني او میاشرف ، خواجه محمد بنګش ،
 عبدالعلی اخونزاده نه واخله تر بهایی جان او سمندر خان پورې هغه
 زړی عروضی نمونې به یې بیا بیا رامخته کولې - په دې لړ کښې بې د
 نیم اولسی شاعر بهایی جان (۱۳۵۱-۱۳۱۳ق) هماغه ”جزئیات“ را
 اخیستی دي چې په عربی عروضو کښې دي او ”کلیات“ بې چې د
 پښتو تول و تال لري دومره پاموره نه دي بللي - رشاد فرهنگي تولې د
 ده اثار چاپ کړي دي -

ـ دروپش درانی ـ

د سمندر خان سمندر خوده شپلی چې کله دروپش درانی
 وکتله نو د اول څل خبر شو چې د عروضو په نوم يو هم د
 شعر په دنیا کښې شته خوده سره سره بې نظر هم دا وو چې
 خنګه نورې ژړې عروض لري نو پکار ده چې پښتو بې هم ولري او د
 عربی عروض خپلول نه دی پکار ده دروپش درانی د عروضو یوه خاکه
 جوړه کړه چې د حبیب الله رفیع سره بې هم خبرې ورباندې وشوې -
 حبیب الله رفیع د خاکې لیکلورای ورکړه -

په ۱۹۸۹ کال عیسوی کښې بې د کراچی مجلې پلوشه " ته
 دا خاکه د مضمون شکل کښې ولیکله خو په ډې وخت کښې
 سمندر خان وفات شو ده وو نو خکه ورباندې خه بحث ونه شو
 وروستو بې د عروضو هغه خاکه په یوہ مکمل کتاب کښې بدله کړه -
 دا کتاب په ۲۰۰۷ کال عیسوی کښې د "پښتو عروض" په نوم چلپ
 شو -

لکه خنګه چې مخکښې ويئلي شوي دي چې خلیل بن
 احمد د عربی عروضو ځینې نومونه د ځناورو د اندازونو په نومونه
 کېښو دل او په رکنوونو کښې بدلونونو ته بې د ځناورو د رنځونو نومونه
 ورکړل ، خو پښتو کښې داسې نومونه نه دی ایښوی شوي ، دا خکه
 چې په پښتو ادب کښې د خپلو عروضو عمر پېړ کم د - په دې لې

کښې دروپش درانې داسې خېړنې وکړي چې یو خوې د شعری
 پنګې نه خپل عروض را برڅړه کړل ، رکونه یې په ګوته کړل ،
 موندل شوو بحرونو ته یې قالبونه جوړکړل او بیا د نومونو ورکولو په
 لړ کښې یې عددي کليلت په کار راوستل د ھې نومونو غټه ګټه دا ده
 چې د نومونه په اسانه د شاعر حافظې ته داسې نوځي چې بیا هډو
 هېږېږي هم نه

د دروپش درانې د بیان طریقه ټېزه سلیسه او اسانه ده زما
 په نظر کښې ، د عروضو د بنودلو په ترڅ کښې بناغلي دروپش درانې
 چې د تدریس کومه طریقه په دې ذکر شوي کتاب کښې په کار
 اچولي ده هغه ” د اسان نه د مشکل په لور ” ده

OWNED BY 0300 9792115

ـ مجاور احمد زیار

ڈاکپر مجاور احمد زیار نہ صرف دا چې لکه د خوشال خان ، کاظم خان شپدا او دروپش درانې ، د پښتو په خانگپري عروضي نظام بانلي پئينگار کړيدے بلکه ورسره ېې دغه نظام را برڅړه کړے هم د ـ ڈاکپر مجاور احمد زیار هم د خپلې پوهې ، تجربې او د خپنې په بنسټ د دې اند (فکر) خبنتن د ـ چې د عربی عروض (ميږک سېستم) د پښتو شعر سره اړخ نه شي لګو بلکه خپيز (سېلاابي) او خجيز د ـ موخه (مقصد) ېې دا د ـ چې د پښتو شعر سېلاابوتونيك د ـ

پروفېسر دانيال مكتزي د لندن په پوهنتون کښې د پښتو

پوهاند د ـ چا سره چې مجاور احمد زیار د پښتو شعر په حقله په
وېلس کښې ډېرگېه ور بحث هم کړے وو ، هغه د پښتو شعر خپيز د ـ او په عملی توګه ېې د ډېررو دېوانۍ او اولسي شعرونو په

سکښت یا تقطیع (scansion) کښې خپيز ـ خجيز نظام نه کار ا د ـ د مصروعې دنه ېې ويي خج (د تکي خج) هم په کوته کړے د ـ او د خپې (سېلااب) اوږدوا او لنډوا ېې په پښتو شعر کښې ېې نقشه د ـ

نجیب منلي خوک چې فرانس میشتی پښتو ادبیوه

، لیکوال او خپنکار د ـ ، د کال ۱۹۸۷ عيسوي په پنځلسم اکتوبر

بې مجاور احمد زیار ته د پښتو شعر پئه حقله یو اوږد لیک رالپېر
 وو د هغه اوږده لیک نه د ده دریز هم بنکاره کېږي - دے وايي چې
 د شپاپسمې پېړۍ پئه پای کښې د پیر روبنان (۱۵۲۳-۱۵۷۹) ن
 سیاسي او مذهبی پاخون د پښتو زې د فعالیت یوه پېلاامه (ابتدا) وو -
 پئه دې وخت کښې د پښتو سیمه د دوو پارسي ژبو تر مینځ ويشلې
 شوې وو - لویدیع ته د پارس صفوی امپراتوري وو او ختیع ته د هند
 د مغلو قدرت وو - پئه دې چاپېریال کښې پښتو شاعرانو او لیکوالانو
 پئه پراخه پیمانه لئه پارسي خخه هم د لغاتو پئه برخه کښې، هم د
 مفاهيمو پئه برخه کښې پراخې اخیستنې وکړې - کله کله بې د پښتو
 زې کرامري جو لښېت هم د پارسي پئه دول برابر کړے دے - د دغو
 اخیستنو پئه ترڅ کښې شاعرانو د پښتو شعر اصلی او د معمول بنې
 پېښه ودې او د پارسي او عربي عروضو د خپلولو هڅې بې کولې خو
 پئه دې کار کښې خه ډر بریالي نه شول -
 د دوي پئه فکر کښې د پښتو شعر بنستیز واحد مصرعه ده
 ، او مصرعه غونډونه (رکوننه) لري ، بیا هر رکن خلور څې
 (پلابونه) لري ، پئه دغو خلورو څو کښې خامخا یوه څېه خجنه
 - وي

د دوي پئه نظر کښې یوه مصرعه کمې نا کمه یوه خجیزه
 کړې لري او زیاتې نا زیاتې خلور خجیزې کړې - د خپود شمېر لئه
 مخي وده مصرعه خلور څې او اوږده مصرعه شپاپس څې وي -

خینې او سنيو او خينې پخوانيو شاعرانو تر دې او بدې مصريې هم
جورې کړې دي خو دا ډول شعرونه د ګوتو په شمار دي او خاصه
توجه نئه غواړي -

د پښتو شعر په حقله د مجاور احمد زيار ، دانيال مکنزۍ
او نجيب منلي فکرونه په بنیادي غټه اصولو کښې یوشانوا لري
اکرکه په خينې فروعی خایونو کښې یې نظر جدا جدا د -

OWNED BY 0300 9792115

دوييم باب : د علم عروض اصطلاحات

سېلاپ (خپه)

انگرېزی کبني ورتہ (syllable) ، عربی کبني هجاء او په

پښتو کبني خپه وايي

تعريف : په يوه ژبه کبني د یوء يا زيا تو غږيزو ټکو هغه

ټولکه يا پوته ده چې

لئه یوء خپلواک يا واوبل

، (a,e,i,o,u)

يا لئه یوء واوبل او یوء يا خو

بپاکو يا کنسونينتس (b,d,g,h,f,j,k,l,...)،

يا لئه یوء واوبل او یوء

نيماوک يا سيمې واوبل (w,y) ، او

يا لئه یوء واوبل ، یوء سيمې

واوبل او یوء يا خو کنسونينتنو

څخه جوړه شوې وي او په یوء ځلې په یوء وخت په یوء وار

سا ايستلو يا د ځلې خوڅولونه راوخي - یو خپلواک (واوبل) یو اځې

هم ځان ته خپه جوړو شي - د دغو خبرو مطلب دا شو چې

خپلواک د نورو ډلو په ملګرتیا لټوي او اوږدي خپه جوروي - یو

بپاک يا نيمواک د خپلواک د ملګرتیا نه بغېر ځان ته خپه نه شي

جوړو او نه دواړه په ګډه جوړو شي - هر غږکغږ

(diphthong) هم خچه شی - یاده دې وي چې د واپل او

سیمی واپل مجموعې ته دفتهانګ يا غږګغړ وایي لکه e,y

اوسم به د باندینې تعریف په رڼا کښې ، د پښتو په تناظر

کښې سېلاپ ته وګورو - په پښتو کښې دوه قسمه حرفونه دي ، یوء

قسم ته د علت حرفونه وایي لکه و،ا،ي،ه اوبل قسم ته صحیح

حرفونه وایي لکه د علت حرفونو نه ما سوا حرفونه - په پښتو کښې

خلور حرکتونه هم دي لکه زور ، زبر ، پېش او زور یا نیم زور -

په صحیح حرفونو کښې پخپله هیڅ سانه وي ، دا حرکتونه هي چې

خان ته دراکش کولو نه پس په صحیح حرفونو کښې سا اچوي -

سېلاپ یا خچه داسې تکي یا د تکي برخې ته وایي چې د

اوږ په حرکت سره ادا کېږي یا به داسې ووايو چې د وېنا په مهال یو

خل خله خوڅول یو سېلاپ یا خچه جورو وي - لکه "غر" ټکے دوه

حرفونه لري او په لومړي حرف "غ" باندې د زور حرکت دے د یوء

حرکت په وجه "غر" ټک - یو سېلاپ دے -

د علت حرفونو سره هم صحیح حرفونو ته حرکت

حلصلې یوی لکه په "مور" کښې "و" د پېش کار ورکوي ،

په "ښاد" کښې "ا" د زور کار ورکوي ، په "ډېر" کښې "ې" د زبر کار

ورکوي ، په "ده" کښې "ه" د زور کار ورکوي ' او

په "وړه" کښې "ء" د زور کې (نیم زور) کار ورکوي - په یوء سېلاپ

کښې حرفونه یو یا زیات کېد کې شي خو حرکت پکښې یو وي -

په پښتو کښې د ډېرو ټکو ابتدائه سکون سره هم کېږي نو

دا ساکن توري په وروستيني حرکت پوري تپل کېري او خان له
سېلاب نه شي جوپولې ولې چې ساکن د حرکت نه محروم وي او
سېلاب د حرکت نه جوپيرې هم دغه شان که يو ساکن د تکي په
مینځ کښې راشي يا د تکي په اخیر کښې ، نو دا ساکن به خامخا د
ګاونډ په حرکت پوري بنخېږي -

خوبلګي :

يو سېلايز تکي لکه غرءه ،

وزن ، کښې ، مې ، به ، له ، ته ، بنکار او داسې

نور

دوه سېلايز تکي لکه قصه ،

واوره ، کلکه ، پوزه ، غړي ، غورې او داسې نور

درې سېلايز تکي لکه

واورينه ، اولسي ، پاکستان ، کرکيله ، بریالي او

داسې نور

څلور سېلايز تکي لکه

بریاليتوب ، کتابونه ، دریابونه ، غږ پوهنه او داسې

نور

په یو سېلاب کښې د حرفونو شمېر :

يو حرکت او يو حرف : چې یو حرف حرکت سره يو حرف

ملگرے وي او هغه لئه خپله خايد راخوخي
 لکه ”خی“ د یوہ سپلاب تکے دے چې پکبني
 د ”خ“ سره د ”ي“ حرکت را دے یا لکه چې ، مې ،
 دا ، ما او داسې نور-

پئه دې ډله کبني د یوہ بل جو بندت ټکي هم راخي لکه بدن ،
 سحر ، ژول ، او داسې نور - دا تکي دوه سپلایز دی خوپه دغو
 درو واپوکبني لو مرے سپلاب د یوہ حرف دے -

يو حرکت او دوه حرفونه : دلته يو حرکت د یوہ حرف لئه خوچولو
 پس يو بل حرف هم د هغه سره وترې نو دا هم يو سپلاب
 جوروی يعني د یوہ حرکت پئه ملگری کبني لئه دوو حرفونو هم
 يو سپلاب جو پېږي لکه سر ، لس ، اوبن ، شين او داسې نور

يو حرکت او درې حرفونه : پئه دې سپلاب کبني يو حرکت درې
 حرفونه د ئان سره خوچوي لکه ګرد ، شپون ، وران او داسې
 نور-

يو حرکت او خلور حرفونه پئه دې چول سپلاب کبني يو حرکت د
 ئان سره خلور حرفونه راخوچوي لکه شرنگ ، وروست ،
 خوند ، ژوند او داسې نور-

يو حرکت او پئچه حرفونه : پئه داسې سپلاب کبني يو حرکت
 پئچه حرفونه سره وترې لکه شخوند - دا د یوہ سپلاب تکے
 دے پئه دې ټکي کبني پئه دريم حرف بالدي د زور حرکت دے

نور پکښې ټول حرفونه ساکن دي

حرکت د مقناتیس په توګه

:

کله چې یو حرکت خپل خان ته ، لئه یو خوا او بل خوا ،
لکه د مقناتیس حرفونه راکش کړي نو دا یوه غنچه (cluster)
جو په کړي - کله د مخ لئه طرفه او کله د شا لئه طرفه حرفونه په یوه
حرکت پوري بېخ شي نو دغسي غنچې په اته دوله دي - په ډې لر

کښې د حرکت د پاره "V" او د حرف د پاره "C" نخبنه کاروو :

CCV	- ۲	CV	- ۱
ورا		خوا	

CCVC	- ۳	CVC	- ۴
خپل		څم	

CCVCC	- ۵	CVCC	- ۶
شرنگ		کړد	

CCCVCC	- ۷	CCCVC	- ۸
شخوند		شخول	

د سېلاپ قسمونه

(د خج یا فشار لئه معنې)

دوينا په وخت کښې ټول سېلابونه په یوه ډول نه ادا کېږي ،
په ځينې سېلابونو باندې زور یا فشار راخي او په ځينې باندې نه
راخي - د سېلايونو تر مينځ دغه فرق په ساده وپنا کښې هم ارزښت
لري او په منظومه وپنا کښې هم - په ډې لړ کښې د سېلاپ لاندېنې

دوه قسمونه دي :

خجن سپلاب : د وينا په وخت چي
 په کوم سپلاب باندي زور يا فشار راخي هغه ته خجن
 يا دروند سپلاب وايبي -

سپك سپلاب : د وينا په وخت چي
 په کوم سپلاب باندي زور يا فشار نه راخي هغه ته
 سپك سپلاب وايبي -

لنده او اورد سپلاب

لنده سپلاب : لنده سپلاب هغه سپلاب دے چي هر خاي
 او هر وخت د یوہ سپلاب په توکه کارو شي - د اورده سپلاب نه
 علاوه نوره تول سپلابونه لنده وي -
 اورد سپلاب : په یوہ مصروعه کښې د خجنو سپلابونه په
 قطار کښې هغه اخيريښې خجن سپلاب ته وايي چې د دوو يا درو
 سپلابونه خاي ونيسي ، او بحر ته هيچ نقصان هم نه ورکوي
 د پښتو په زياره بحرونو کښې دا ګنجایش شته دے چې د

مصروعې اخيريښې يو يا دوه سپلابونه ېړي کم کري شي دلته دا اخیر
 دروند سپلاب ، چې ورته اورد سپلاب هم وايبي ، د دوو يا درو
 سپلابونه خاي ونيسي - خلاصه ېړي دا ده چې د اورده سپلاب په
 مصروعه کښې د هماغه بحر له بلې مصروعې خخه يو يا دوه سپلابونه
 کم راخي - دغه اورد سپلاب د پخوانيو او اوسينيو ټېرو شاعرانو په
 شاعري کښې شتون لري لکه در حمان بابا د غزل دا دوه بیتونه :

با دشاھي لري هر يو غلام د ستا
 د خاڪانو پهه خلاني ناست وي عام د ستا
 زهه رحمان دعا سلام پهه هغهه وايم
 هر چې ما لره راوري سلام د ستا
 دا بیتونه د دولس سپلاييز بحر د غزل نه اخيستي شوي دي
 ، مطلع بې يولس سپلابه ده بيا هره قافيه داره مصرعه هم يولس
 سپلابه ده خو هره بې قافيه مصرعه بې دولس سپلابه ده او وزن بې
 هم درست دے، معنا بې دا شوه چې د مطلع او د هري په قافيه داري
 مصرعي د پاي پهه رکن کبني د او بود سپلاب پهه توکه "ستا" را دے -

د عربي او پښتو پهه سپلاب کبني فرق

د عربي عروضو آکايني کلمه ده بيا د کلمې درې قسمونه
 (سبب ، وتد او فاصله) دي اوس د تيکنالوجي پهه جليد دور کبني د
 قومونو او د ملکونو تر مينځ فاصلې کمې شوې دي - د دي
 نزدېکت له وجھې اوس عربي ته هم د سپلاب تصور پهه ورگد پد لو
 دے - د عربي سپلاب پهه دوه ډوله دے يو هغه دے چې يو حرکت
 يو حرف راخوخي او بل هغه دے چې يو حرکت يو ورو ساکن
 حرف هم خان ته راکله کې او خوخي بې - د مثال پهه
 توکه "سفر" به واخلو - دا دوه سپلابه ټکه دے پهه لوړۍ
 سپلاب "س" باندې زور دے او پهه دويم سپلاب "فر" کبني دوه

حرفونه هي يو متحرک او بل ساکن - په عربی عروضو کښې په سې لاب کښې د حرفونو شمېر ارزښت لري - د دي خبرې مطلب دا شو چې په عربی عروضو کښې د سې لاب خومره وا يا کمیت (quantity) ارزښت لري - خو په پښتو کښې د سې لاب کمیت نه ، بلکه کیفیت يا خرنګوا (quality) ارزښت لري -

په پښتو کښې "سفر" او "سرور" په وزن کښې برایبر دوه ټکي دی ، خو چې کله یې د عربی عروضو تلې ته واچوونو بیا یې په وزن کښې فرق راشي، ولې چې د "سفر" لومړے سې لاب له یوہ حرف جوړ دے خود "سرور" لومړے سې لاب له دوو حرفونو جوړ دے آکر که د دواړو دویم سې لاب له دوو دوو حرفونو جوړ دے - په پښتو کښې دا نه شي چې په سې لاب کښې حرفونه خو دي بلکه دا کتل کېږي چې سې لاب خجن دے او که سېپک -

خج (فشار)

دي ته په فارسي کښې فشار ، عربی کښې خج ، پښتو کښې دروند وا يا زور او په انگرېزې کښې (stress/accent) وايې د عروضو په اصطلاح کښې خج په یوہ ټاکلي شوي خاي باندې د غږ سختوالي ، شدت او هسکوالۍ ته وايې يا به داسې داسې ووایو چې خج هغه کار يا عمل ته وايې چې د ژبني یوونو (واحدونو) په لړ کښې یو تکے د سا ایستنې له فشار سره په زیات زور

او شد ت وویئل شي او دغسپي یوه غر يا چې ته تر نورو گاونديانو زياته ټينګتیا او لوړتیا وروې خبني او هم لئه دې وجهې دېکي معنا او په ترڅ کښې شعری وزن اغېزمنوي - په پښتو خپیز - خجیز سېستم کښې خج د څې نه هم زيات او لومرے بنستېز ټاکنده نقش لري - خج د ژبني جو ښه تونو يا چاپېریال لئه مخې په خلور ډوله د -

۱ - خپیز خج : دغه خج په څه کښې دنه په حرکت(واوبل) باندې راخي ځکه چې حرکت (واوبل) جوت ویئل کېږي او د بېوک (consonants) يا د صحیح حرفونو ویئل او اورېدل هم په خپل سر اخالي لکه په "سپین" کښې "ي" باندې خپیز خج د -

۲ - وي خج (کلمى يا دېکي خج) : چې د یوې کلمى يا پکي دنه یوه څې ، دیوه واوبل (حرکت) او د ساد فشار په مرسته تر نورو څو ټینګه او زورداره وویله شي لکه د "ورغوي" تکه درې سېلا به (ورغ⁻ زور⁺ وي) د - ، په دې پکي کښې د مینځ څې وي خج تا د کلمې خج لري ، په "کتمل" (کتب - مل) کښې دويمه څې چې مانيزه هم ده ، وي خج لري - که په یوه څې کښې خج په خپل تاکلې څای رانه شي نو معنا ېې ونجېږي (بدله شي) او کېدے شي چې د یوه بل پکي سره ېې ادلون بدلون راشي

لکه ”غوطه“ په لومړي خج سره ګنډه ، ګرہ او په دویم خج
سره غوپه ، غوطه معنا خپلوي -

یاده دې وي چې په دودیز لیک (املاء) کښې د خج لپاره کومه
نخښه (symbol) نه شته ، صرف د تاکلې خپې په تاکلې خای
(حرکت یا واپل) باندې فتحه یا ضمه (اچول کېږي -

۳ - غونډ خج (د عبارت خج) : چې په یوہ
عبارت کښې یو توک یا تکے په زور سره وویتل شي لکه
په ”سپین کالی“ کښې ”سپین“ ، یا په ”د جونو
ښوونځۍ“ کښې ”د جونو“ تکي خجن راخې او بیا د وېي
خج په لړ کښې ”د جونو“ له دواړو څو (جو-نو) لومړي
څې خجنه ده - دله له غونډ یا عبارت خخه مراد صرف
نحوی غونډ یا عبارت د -

۴ - غونډ له یا غونډ له یېز خج : چې دیوې
غونډ له (جملې) دنه یو تکے تر نورو په زیات زور، لوروالی
او فشار سره وویتل شي او په دې توکه د جملې پېلاپل
معنوی قسمونه مینځ ته راشي لکه بیانیه ، سوالیه ، امریه -

يو مثال : يوه درې سپلایزه جمله اخلو او وار په وار د خج
ځای بدلوو او ورسره بې په معنا هم غورکوو :
- فُډ چای خښم

- زءَ چاٽي خبنم

- زءَ چاٽي خبشم

په اولي جملې کښې خج په ”ڦُڻ“ باندي دے چې د دي

سوال جواب دے چې ”خوک چاٽي خبني؟“

په دويمي جملې کښې خج په ”چاٽي“ باندي دے چې د

دي سوال جواب دے چې ”ٿئه خه خبني؟“

په دريمې جملې کښې خج په ”خبشم“ باندي دے چې د

د دي منع په جواب کښې اصرار دے چې ”ٿئه چاٽي مه خبنه“ -

OWNED BY 0300 9792115

په ٻکو (كلمو) کښې د وي خج (كلمي خج) خايونه :

د پښتو په ڦينو ٻکو کښې په

لومري سڀاب خج راخي لکه شخره، خوابنې ،

--- پېغله ---

په ڦينو ٻکو کښې په دويم

سڀاب خج راخي لکه سپوردي ، وراره ، تربور

په ڦينو ٻکو کښې په دريم

سڀاب خج راخي لکه الوته ، الوتكه ، جنگ

خلي

په ځینو ټکو کښي په څلورم

سېلاب خج راخي لکه ټولنپوهنه ، اتلولي ،

ټولنيزوالۍ ---

په ځینو ټکو کښي په پنځم

سېلاب خج راخي -

په ځینو کښي په شپږم

سېلاب خج راخي -

او په ځینو ټکو کښي د پاي

په سېلاب خج راخي لکه پكتيا ، پسللي ،

پښور ---

په پښتو کښې د نورو ټکو په مقابل کښې د پایخج تکي دېر

زيات دي - د پښتو خجچوھنې (accentology) لئه مخې خج هیڅ

كله لئه څلورمې څېږي وروستو نه راخي - دasicي ټکي چې د هغه د

څو شمېر پشخه یا زيات وي ، لکه اهورا مزادا و نیکاراکووا ، په

پښتو شاعري کښې نه شي راتلي - د ار (اصل) لئه مخې د پښتو

عادي او منطقی خج په وروستني څېږي راخي -

ثانوي خج

خج په یوء ټکي کښې په خچل ځاي پروت وي خوکه دي

ټکي ته یو یا زيات حرفونه ورزیات کړل شي نو خج هم ورسره بل

خایي ته بدل شي لکه ”ستركه“ دوه سپلابيز تکے دے چې خج پې پئه
 لومړي سپلاب دے - اوس که دا نکے ”ستركور“ شي نو خج له
 لومړي سپلاب نه درېم سپلاب ته لاړ شي - پئه ”ستركور“ تکي کښې
 اصلی خج پئه درېم سپلاب دے او لومړي سپلاب باندې ثانوي خج
 دے - دا ثانوي خج هیڅ کشاله نئه پیدا کوي ولې چې هغه صرف
 اصلی خج دے پئه کوم باندې چې بحر ولاړوي -

رکن (غونډو)

OWNED BY 0300 9792115

دي ته پئه پښتو کښې غونډو ، عربی کښې رکن او انګلېزی

کښې (foot) وايي -

پېژند (تعريف) : د سپلابونو هغې مجموعې ته غونډو يا
 رکن وايي چې يو سپلاب پکښې لازمي خجن وي او نور سپلابونه
 پې سپک وي - د رکن پئه خجن سپلاب باندې بحر ولاړوي - د یوء
 خاص رکن د تکرار خخه د یوء خاص بحر مصرعه جو پېږي او د بل
 رکن د تکرار نه د بل بحر مصرعه جو پېږي -

پئه پښتو شاعري کښې دوه قسمه رکنونه کارولي شوي دي :

يو قسم هغه رکن دے چې خلور سپلابونه لري او مونږ
 ورته اوږد رکن وايوا - پئه اوږدہ رکن کښې درې سپلابونه سپک وي او

يو سپلاب لازمي خجن يا دروند وي - پنهانه شاعري کښې زيات استعمال د اوبرده رکن شو دے - اوبرده رکنونه پنهانه شمېر کښې خلور دي ، او اوبرده رکنی بحرونه جوړوي - دا خلور واړه اوبرده رکنونه يو تر بله فقط دومره فرق لري چې لازمي خجن سپلاب پکښې خپل خای يا خانه بدله کړي -

بل قسم هغه رکن دے چې درې سپلابونه لري او مونږ ورته لنډ رکن وايو - پنهانه لنډ رکن کښې دوه سپلابونه سپک وي او يو سپلاب لازمي دروند وي - پنهانه شاعري کښې دلنډ رکن څېرکم استعمال شو دے - لنډ رکنونه پنهانه شمېر کښې درې دي ، اولنډ رکنی بحرونه جوړوي - دا درې واړه لنډ رکنونه هم يو تر بله دومره فرق لري چې لازمي خجن سپلاب پکښې خای يا خانه بدله کړي -
اوبرده رکنونه (غونډلونه)

ياده دي وي چې د نومونو ورکولو پنهانه لپکښې د خجن سپلاب خای يا خانې ته کتلي شوي دي - لاندیني قالبونو کښې د سپک سپلاب دپاره صرف هندسي (اعداد) ۱ و د خجن سپلاب دپاره د عدد د پاسه () نخښه کاروو ؟

۱ - کومړے اوبرد رکن | ۲۳۲ | : خکه ورته لوړرے اوبرد

رکن وايي چې لوړرے سپلاب پې خجن دے ، او نوري پې سپک دي -

۲ - دويم اوبرد رکن | ۳۲ | : خکه ورته دويم اوبرد

رکن وايي چې دويم سپلاب پې خجن دے ، او نوري پې سپک دي -

- ۳ - دريم اوبرد ركن | ۳۲۱ | : خكه ورته دريم اوبرد
 ركن وايي چي دريم سپلاب بي خجن دے ، او نوري بي سپك دي
- ۴ - خلورم اوبرد ركن | ۳۲۱ | : خكه ورته خلورم اوبرد
 ركن وايي چي خلورم سپلاب بي خجن دے ، او نوري بي سپك دي

لنډ رکنونه (غونډونه)

رکنونو ته د نومونو ورکولو په لر کښې لومري دي ته کتل
 شي چي رکن اوبرد دے او که لنډ ، بیا ټې ته کتل شي چي د دي
 رکن خویم سپلاب خجن دے ؟ نو دلته به پېل د لومړي لنډ رکن نه
 کوو

- ۱ - لومړے لنډ رکن | ۳۲۱ | : خكه ورته لومړے
 لنډ رکن وايي چي لومړے سپلاب بي خجن دے او نوري بي سپك
 دي - تر نزدي ماضي پوري ټې ته خالي رکن ويئل کېدل)
- ۲ - دویم لنډ رکن | ۳۲۱ | : خكه ورته دویم لنډ رکن
 وايي چي دویم سپلاب بي خجن دے او نوري بي سپك دي
- ۳ - دريم لنډ رکن | ۳۲۱ | : خكه ورته دريم لنډ رکن
 وايي چي دريم سپلاب بي خجن دے او نوري بي سپك دي
 د رکنونو د پېژندګلو نه وروستو اوس مونږ ته بنکاره شوه

چې سېلاپ هغه بنیادی آکایي یا یوون (unit) دے چې د رکن تکرې
 ترینه جولپېرىي ، رکن هغه ضروري تکرې ده چې د مصروعې یوه تخته
 ترینه جولپېرىي ، او مصروعه هغه تخته ده چې د بیت یا شعر دروازه
 ترینه جولپېرىي - د لازمي خجن سېلاپ په حقله به دا ووایو چې
 خنگه مېخونه په ضروري او خاصو خایونو ولکول شي، دومره به
 دروازه محکمه او بنکلې وي، هم دغه شان خجن سېلاپ هم دے
 چې په خپل تاکلې شوي خاي کښې راشي نو د مصروعې بحر به
 درست وي

پوره رکن او نیمگړے رکن

د دريم او بدءه رکن (۲۳۰۱) خاصه دا ده چې په مصروعه
 کښې خو خله هم تکرار کېږي په پوره شکل تکرار کېږي او باقۍ
 نوره رکونه د مصروعې په سر او مینځ کښې پوره راخي خو په اخير
 کښې په نیمگړې شکل راخي نو د اخيري رکن نه کله یو سېلاپ ،
 کله دوه او کله درې سېلابونه وغورڅېرىي - د کوم رکن نه چې د اخير
 یو سېلاپ وغورڅېي د هغه نیمگړې شکل د درو سېلابونو پا شي
 هم دغه شان د کوم رکن چې درې سېلابونه وغورڅېي د هغه
 نیمگړې شکل د یو سېلاپ پا شي د دريم او بدءه رکن نه علاوه
 نوره رکونه (لومړے او بدء رکن ، دويم او بدء رکن او خلورم او بدء
 رکن) د خپل سالم شکل په تکرار مصروعه نه شي پوره کولې ، او
 خامخا نیمگړې رکن ته اړتیا لري

یورکن زیات نا زیات خلور خله او کم نا کم یو خل تکرار

کېرىي

مصرعه (verse)

د رکن د تکرار خخه مصرعه جوپپى - د دود لە مخى د اولسى او ادبى قافيه وال شعر كوشنى ترين (لە تولو وبو) يوون يا واحد مصرعه بلل شوپى ده - دويى ھەمكچى (ھەمتولى) مصرعى يو شعر يا بيت جوروى - يوئە بشپۇر شعر تە "فرد" وايى - مصرعه د يوئە شعرى ئېل (دویىزىپى ، خلورىزىپى ، چارىزىپى ، غزل ، قصىدىپى - - -)

رغنده ۋۆك (جزء) گۈرخى - د نىنگر ھارخىنى اولسى شاعران بيت تە كېرى او مصرعى تە نىمە كېرى وايى -

پە اروپايىي ژيو كېنى د مصرعى او بيت توپىر (فرق) نە شتە او كوشنى ترين موزون يوون بې ھماگە ليكە ده چې پە اڭكېرىزى كېنىپى ورتە (line verse) يا پە لنابە توگە (verse) وايى او د زمۇنپى يوئە بيت يا شعر تە "جوپە ليكې" (verse couplet) (وايى چې لا تىنىي سرچىنه يې (versus) ده - د شعر وېي (تىكى) پە عربى او اريا نى دواپو ژيو كېنى شتون لرى -

د مصروعي (دوديزه) کچه يا اوبرد وا

يو اوبرد رکن خلور سپلابونه لري او کم ناکم يو خل او
 زيات نا زيات خلور خله تکرار کيدے شي نو پهه دې تناظر کښې د
 پښتو له ټولو وړه یا لنډه مصرعه خلور سپلابه او له ټولو اوبرده مصرعه
 شل سپلابه ده -

سنه به وي چې د مصرعي کچې پهه حقله د مجاور احمد
 زيار د نظر نه هم خان خبر وسا شي - د کچې لهه مخې د پښتو
 ديوانی شعر لنډه ترينه مصرعه اووهه خپيزه او اوبرده ترينه بې شپارس
 خپيزه ده حالانکه نز صبا پهه نوي غزل کښې تر دوو خپيزو ، او پهه
 اوسيني ازاد شعر کښې هره ټوته د ار لهه مخې تر یوهه غونه (خلور خپيز
 رکن) کوشني کېدے شي او پهه ځينې څایونو کښې تر یوې خپيزې
 هم ټوټې موندلې کیدې شي او اوبردوا یې هم تر ۲۸ خپيزې ټوټې
 ازما شوے دے- نور زیاتي اوبردوا یې ځکه خوند نه کوي چې
 پخپله شاعر او بل هر لوستو یا سندر غاړے یې نور پهه یوه سا او بې
 د وقفي د لوستلو تو ان نه لري - حالانکه بهه ازاد (نپښېلیز ، بې قافیه)
 شعر کښې تر ۵۲ خپيزې ټوټې هم مونډېري لکه نصرالله حافظ او

صدیق پسرلی تر دودیز (شپارس خپیز) بربد و را رو دے او تر شل
 خپیزی او يا هم پورته بېلگىپى يې ازمایلپى دى - پە ازاد قالب كىنپى
 اسماعيل يون خچلىي مصرعې تر دېرش خپیزی غەخولپى دى -
 مانەپخچله د غازى سىال صېب يو داسې غزل پەكتورا
 دے چې د هرىپى يې مصرعې لندوا يې د يوە سېلاپ دے - خو
 د شاعر د پاره دومره ويپى (يو سېلايزې) مصرعې تە خەپىغام وردنه
 كول ، مقصد يت او شعرىت شاملول كە نا ممكىن نە وي نو مشكل
 خو خامخا دى - هم دغە شان مې د اوبدوالىي پە لې كىنپى د
 عبدالروف زاهد ، د ادریس خان ادریس او د ممتاز اورکزى تر شل
 خپیزی او بدې مصرعې هم موندلپى دى - دا مصرعې د لسو خپو
 غېركى مصرعې وي (د لسو خچونە پس پىكىنپى وقفە وە) نۇد داسې
 شل خپیزو پە يوه سا وىئل او لوستل هم اسان وي او مقصديت هم
 - لرلپى شي

وزن

وزن تللو ته وايي - په اصطلاح کښې د دوو کلمو (ټکو)
 حرکات او سکنات برابرولوته وزن وايي ، په نوره ټکوکښې به داسې
 ووایو چې د علم عروض مقرر شوو بحروفو خخه د یوء بحر په تله د
 یوء شعر تللو ته وزن وايي - کوم شعر چې په ډې تله صحیح او برابر
 پړپوخي نو هغه موزون وي که نه وي نو غږ موزون -

دفن په زورو کښې له شڅېلو مخکښې ' مونږ داسې و
 شو چې وزن د ټکو داسې ترتیب د چې په کوم سره یوه جمله په
 اورېدلو کښې خوده او په وئيلو کښې روانه وي دا خوبیلت او رواني
 اهنګ پیداکوي او د اهنګ رشتہ د احساس سره ده - په ټکو کښې
 په مکمله توګه د احساس اداکول که ناممکن نه وي نو ګران ضرور
 دي - د وزن احساس د هر هغه سړي په مزاج کښې پروت وي خوک
 چې د موسیقی ذوق لري -

د عامې مشاهدې خبره ده چې د خواړه اواز يا د ساز
 اورېدو سره د سړي لاس ، پښې یا ګوتې ؟ د اواز يا ساز د زېر و بم
 سره لاشوري حرکت شروع کړي - که داسې اورېدونکي ته نظر
 وشي نو سړے به محسوس کړي چې د اورېدونکي د لاس پښو په
 زېر و بم کښې یو خاص ترتیب او خلاصه وقهه وي - که سړے لېږ نور
 په ژور نظر ورته وکوري نو یو بل حقیقت هم بشکاره کېږي هغه دا

چې د موزون نظم يا غزل هرې مصرعي سره د لاس پښې د زبر و بم
شمېر هم برابر وي د ګوتو يا د لاس پښې د زبر و بم په دې وقهه
کښې د وزن راز پت دے -

د زبر و بم د دې کیفیت صحیح اندازه لکول مشکل هم
دي خو که د دې دپاره پنسل او کاغذ واخیستل شي او د لاس پښې
زبر و بم په دې کاغذ باندې د کربنو په صورت کښې ریکارډ کړے
شي ، بیا به معلومه شي چې لاس يا پښې یا ګوتو خو خله باندې
حرکت وکړو - د کربنو راکابو عمل چې خومره لاشعوري وي
دومره به زیات صحیح وي - دلته دا احتیاط پکار دے چې د لاس
پښې یا ګوتو په حركت کښې ، او د اواز په زبر و بم کښې یکسانیت
او رواني وي ، که نه وي نو د موزون کلام پېژندګلو یه و نه شي - د
مصرعي د اوچتلولو سره به د پنسل باندې لاندې کول داسې يو
شانوا لري لکه خنګه چې د مصرعي د زبر و بم سره د طبله نواز
لاسونه هم اهنګ وي -

اوسم د باندینې بحث وضاحت په یو عملي مثال سره کوو -
د مصرعي د اواز د زبر و بم سره د هم اهنګو ګوتو یو خل ”
اوچتلولو“ سره یو خل په پنسل ”باندې کربنه“ ، او بیا د هم اهنګو
ګوتو د یو خل ”لاندې کولو“ سره په پنسل ”لاندې کربنه“ راکابو -
اوسم د اروابناد منتظر بېټني یو غزل زمزمه کوو او ورسره به کربنه
هم راکابو :

مرگ او محبوب په رابللو چاته کله راخی
 چې یې په زړه سمه شي، وخت راشي نوخپله راخی
 د چاپلو، د چامنګکول پري لګډلې ده نن
 داسې نادره خوشبوسي چې له هر ګله راخی
 زما د امن مینو! تانه خنه نه جوړ کرم
 بوي د ګوګرو له هر ګل او له سبله راخی
 ما په خپل سر د پېټ نیکه کلشن کښې سنه ویر وکرو
 الله خبر چې ورته بیا داسې بلبله راخی
 ابه هم وخت وي منظر ته چې دیار له لوري
 دا ”کري“ راشي چې ”ورڅم“ که د پخیله راخی
 د دې غزل نه مو خو شعرونه زرممه کړل او د هري
 مصروعې د زېر و بم سره د ګوکتو لاندې باندې حرکت مو په کربنو
 کښې راواکابلو نو د دې غزل هري مصروعې ته مخامنځ^{۱۵} کربنې
 راغلې - یاده ټې وي چې د کربنو راکابلو عمل ته مو فکر نه وو -
 دا عمل لاشوري پکار وي - اورېلونکي يا د ويونکي د
 لاس پنسل به په کاغذ ساکن ولاب وي، خنګه چې مصروعه شروع
 کېږي نو د کربنو راکابلو عمل به هم ورسره شروع کېږي د
 اورېدونکي يا د ويونکي مکمله توجه به د مصروعې اهنګ لوري ته
 وي ، وروستو د دې عمل د صحت امکان کېدے شي -
 اوس دا موجوده غزل د شروع نه تر اخيره پورې چې مونږ

ویشلو نو تپول فکر مو د اواز زبر و بم لوري ته وو او د کربنو شمېر ته
مو هیچ فکر نه وو ، د مصروعې د زبر و بم سره د کربنو راکابلو عمل
کښې روانی هم وو ، په چې عمل کښې هیچ مشکل پیدانه شو - کله
چې غزل مکمل شونو رسه د کربنو راکابلو عمل هم مکمل شو -
هړې مصروعې ته مخا مخ ، د ګوتو د زبر و بم د پاره د کربنو شمېر ۱۵

۱۵، وونو اوس بیا مونږ ویشلې شو چې دا غزل په وزن برابر د -
اوسم که سپه لپور فکر وکړي نو د هړې مصروعې
کربنې د سپلابونو د شمېر سره هم برابرې دي ، هره مصروعه پنځلس
۱۵) سپلابه ده او د هړې مصروعې کربنې هم پنځلس (۱۵) دي -
خکه دا غزل په وزن برابر د -

ټول نظمهنه یا غزلي په اوږدوالي کښې یو برابر نه وي د
خینې غزل یا نظم مصروعې وړې وي یعنی سپلابونه ېږي کم وي او
خینې مصروعې اوږدې وي یعنی سپلابونه پکښې ډېر وي - د کمو
سپلابونو مصروعې ته مخامنځ د زبر و بم د کربنو شمېر هم کم وي او
د ډېرو سپلابونو مصروعې ته مخامنځ د زبر و بم د کربنو شمېر هم
زيات وي ، خو دا قاعده ضروري ده چې د غزل یا د نظم هړې
 المصروعې ته مخامنځ د زبر و بم د کربنو شمېر مستقل یو (constant)
وی ورنه وزن به ملت تصور کېږي -

د یوې مصروعې د شنې (تجزې) په وخت که د قلم په
رفتار کښې خه بې قاعدګې راغله او د کربنو راکابلو په یوه شان نه وو

نو دا زېر تجزیه مصروعه په وزن کښې نه ده - د تجربه کارو شاعرانو
 کلام په وزن کښې وي نو د دوي په کلام دا مشق بنې نښکلے کېږي -
 که یو کس د موزون غزل هرې مصروعې ته مخامنځ د کربنويو مستقل
 (تعداد راکابې نو دا n دې فن کښې د مهارت نخښه ده -
 د وزن د معلومولو دا ذکر شوې طریقه د پښتو په اوږد رکني بحرونو
 کښې زیاته کامیابه ده -

OWNED BY 0300 9792115

بحر

سپکو او خجنو سې لابونو ته یو خاص او ټاکلے شو -
 ترتیب ورکولو ته بحر وايي - دغه دوه ډوله سې لابونه (سپک او
 خجن) چې په یو خاص او ټاکلې شوي ترتیب په یوه مصروعه کښې

راشي نو يو خاص دول اهنگ (rhythm) يا بحر تري جو پشي - كه
چرته دا تا شو - ترتيب په يوه بل تاکلي شوي ترتيب بدل شي نو
بحر هم ورسه بدلپري - كه چرته د دغه دوه دوله س پلابونو يو تا
شو - ترتيب يوپي داسپي جملې ته وردنه شي چې د س پلابونو شمېر
ېي د مصروعې هومره وي ، نو په دغې جملې کښې بحر راشي او
جمله په مصروعې بانليې بدله شي -

په هره ژبه کښې د يوه خاص شمېر بحرونو ګنجائش وي -
دا خبره د هغې ژې د شاعري نه په طبعي توګه خرگنلپري - داسپي نه
ده چې لومري خلقو دا بحرونه معلوم کړي دي - په پښتو کښې په
طبعي توګه چې د خومره بحرونو ګنجائش وو هغه د زمونږ په
شفاهي او اولسي شاعري کښې ټول را خرگند شوي دي - دا شفاهي
او اولسي شاعري چې چاکرپده هغوي نه بحر پېژندلو او نه اهنگ -
د پوهانو له څېړنو خخه دا نتيجه اخذ کړي شوي ده ، چې
په پښتو شاعري کښې د رکن د قسمونو او د رکن د تکرار له مخې
دوه قسمه بحرونه کارولي شوي دي بيا دا دوه قسمه بحرونه بېل بېل
بناخونه هم لري ؟

اوېد رکني بحرونه

لومړے اوېد رکني بحر (څلور بناخونه لري)

دويم اوېد رکني بحر (څلور بناخونه لري)

دریم اوېد رکني بحر (څلور بناخونه لري)

څلورم اوېد رکني بحر (څلور بناخونه لري)

پنځم اوبد رکني بحر (پنځه بناخونه لري)

لنډ رکني بحرونه

لومړے لنډ رکني بحر (درې بناخونه لري)

دویم لنډ رکني بحر (درې بناخونه لري)

دریم لنډ رکني بحر (درې بناخونه لري)

تر دې وخته په پښتو شعر کښې په دې حساب دېرش (۳۰)

بحرونه کارولي شوي دي - د دغو ټولو بحرونو پېژندګلو او تفصیل په

خلورم باب کښې را روان د-

د وزنونو شمېره

(د مجاور احمد زيار د خپرنو په رنا کښې)

د سېلابونو د شمېر (خپیز خومره والي يا هجایي کمیت)

له مخي د پښتو شعر مصرعه له پنځه خپیزې تر شپارس خپیزې

رسی نود دې سره دولس وزنونه لاس ته راخې (۷، ۸، ۵، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲)

۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ سېلايیزې مصرعي) - اوں رکونه خلور قسمه

دي که ۱۲ وزنونو ته په ۳ رکونو کښې ضرب ورکرو نو آنه

خلوبښت (۳۸) وزنونه پیدا کېږي بیا د غږګې مصرعي د شمېر ۳

سره د وزنونو شمېر ۳۸ ضرب کړو نو دوه ګنا يا شپر نوي (۹۶) وزنونه

پیدا کېږي - پايخجي قافيه وال شعر سره پېږي بهله آنه خلوبښت (۳۸)

شمېره ورزباتېږي نو دا شمېره به یوسل او خلور خلوبښت (۱۳۳)

جو په شي او چې د ازاد شعر مصروعه ييز رنگا رنگي (له یوې
خپیزې تر دوه پنځوس خپیزې) ورسره په پام کښې ونيسو يعني يو
سل او خلورڅلوبېنت (۱۳۳) ته دوه پنځوس (۵۲) ور جمع کړو نو
يوسل او شپږ نوي (۱۹۶) وزونه لاس ته راخې -

په ټې باندینې تجزیه کښې ، زما په خیال ' وزن د بحرسره
هم معنی کهلے شو دے اوسل که د دغه ۱۹۶ بحرونو خخه موږ
صرف هغه بحرونه راوباسو چې (پخوانیو او اوسينيو شاعرانو کښې) د
کومو بحرونو د استعمال عام رواج را دے نو یا موږ ته په لاس
صرف هم هغه بحرونه او د دوي شمېر ۳۰ راخې په کومو چې را
روانو پایو (خلورم باب) کښې مناسب بحث شو دے -

دریم باب : تقطیع او د تقطیع قا عدی

تقطیع

په انگرېزی کښي دی اصطلاح دیاره د (scansion) تکه کارو شي - د تقطیع لغوي معنا د قطع کول ، ټکرپ کول او پړې کول - په انگرېزی کښي د Scansion مراد دا دے چې په یوه مصروعه کښي د خج په لحاظ "تا شو" ترتیب "خنګه د" او سې لابونه پکښي خومره دي ؟ د "تاکلی شوي ترتیب" نه مراد د خجنو او سپکو سې لابونو یو خاص او مقرر داسې ترتیب دے چې په یوه مصروعه کښي د ننه ددي ترتیب بدلو لو اجازت نه وي - د تقطیع تعريف : د علم عروض په اصطلاح کښي تقطیع دې ته وايي چې ټکي د بحر رکنونه ته مخامنخ داسې راول شي چې د ساکن مخ ته ساکن ټکي او د متحرک مخ ته متحرک ټکي راشي او بیا د شعر ټکي د بحر په رکنونو کښي صحیح راشي -

د پیشتو شاعری په تناظر کښي به د تقطیع تعريف داسې کوو چې د شعر ټکي د بحر رکنونو ته مخامنخ داسې راول شي چې د لازمي خجن سې لاب څای ته مخامنخ خجن سې لاب راشي او د سپکو سې لابونو څای ته مخامنخ سپک سې لابونه -

د تقطیع قاعدي

۱ - د پښتو عروضو وړه اکایي

سېلاب ده ، سېلاب رکنونه جوروي ،
رکنونه مصروعه جوروي او دوي مصروعې
يو شعر جوروي -

۲ - په پښتو کښې خلور

حرکتونه (زور ، زبر ، پېش او زور يا نيم زور)
دي او هريو حرکت يو سېلاب جوروي -

۳ - په پښتو کښې خلور د
علت حرفونه (و، ا، ی، ه) دي - په خپلو څایونو

کښې "و" د پېش حرکت ، "ا" د زور ، "ي" د زبر
حرکت او "ه" د زور حرکت ورکوي لکه د "مور
تکي" "و" يا د صبا تکي "ا" يا
د "ډېر" تکي "ي" يا د "هغه" تکي دويمه "ه" -

۴ - "ه" د زورکي حرکت

ورکوي او يو سېلاب جوروي - يا به داسي ووايو
چې "ه" د خان نه مخکښې حرف ته د زورکي
حرکت ورکړي او خپله خاموشه يا ګونګه شي -

^۵ - ساکن تکے سپلاب نئے شی

- جورو

^۶ - زور خان لئے سپلاب

رغوی لکه ”زما“ ، رنا ، او خنگه پئے چې درو
واپو تکو کښې لو مرے سپلاب زورکي جورو
کرے دے

^۷ - ساکن تکے د خان نئے

مخکنې (ماقبل) حرکت سره د گلیون نه پس
سپلاب جوروی لکه ”لر“ ، ”بر“ او ”غر“ تکو

^۸ - کله د یوہ متحرک حرف
کښې ”ر“

نه مخکنې هم ساکن او وروستو هم ساکن
حرفوونه وي نو دا ساکن حرفونه پئه مینځنې
حرکت پوري بندخ شي او یو سپلاب جورو کړي
لکه ”ورخ“ کښې ”ر“ باندې د زور حرکت دے
خو“ او ”خ“ پکښې ساکن دي

^۹ - کله د یوہ متحرک تکی

نه شائه دوه يا درې ساکن حرفونه راشي لکه
دوست ، خوست - دلته ”س“ او ”ت“ د پیش
حرکت پوري ونځبلې او یو سپلاب جورو کړي

۱۰ - صرف د سپلابونو

شمېر د وزن د پاره کافي نه د بلکه دا کتل شي
 چې په مصروعه کښې خجن سپلاب بې خایه
 شوکه خونه د.

۱۱ - په پښتو کښې دوه قسمه

رکنونه کارول کېږي ، په یوہ قسم رکن کښې
 خلور سپلابونه وي چې اوبرد رکن ورته ولې اوپه
 دویم قسم رکن کښې درې سپلابونه وي چې لنډ
 رکن ورته ولې.

۱۲ - اوبردہ رکن تکرار اوبرد

رکنی بحرونه جوړوي او د لنډ رکن تکرار لنډ
 رکنی بحرونه جوړوي -

۱۳ - په هر رکن کښې يو

سپلاب لازمي خجن وي په کوم چې د مصروعې
 بحر ولاړوي او نور پکښې سپک سپلابونه وي -
 د اوبردہ رکن (خلور سپلابینز خج يا په لوړۍ
 سپلاب ، يا په دویم ، یا په دريم ، او يا په خلورم
 سپلاب راخې او له خلورم سپلاب وروستو نه
 شي را - د لنډ رکن (درې سپلابینز خج يا په
 لوړۍ يا په دویم او يا په دريم سپلاب راخې - د

لنه رکن خج لئه دریم سپلاب وروستو نئه شي
را -

۱۳ - د دوو سپلابونورکن هم

پنه پښتو شاعری کښې نئه شته -

۱۴ - اوبد رکن (خلور چیز)

کم نا کم یو خل ا و زیات نا زیات خلور خله
تکرار کېږي ما سپوا د پنځم اوبد رکني بحر د
پنځم بناخ نه ، چې پنه هغه کښې پوره رکن هم
خلور خله او نیمکړے رکن هم خلور خله تکرار

کېږي

۱۵ - لنډ رکن کم نا کم دوه

خله او زیات نه زیات خلور خله تکرار کېدے
شې -

۱۶ - د رکنوو پنه قطار کښې

د لازمي خجن سپلاب خایي ته مخامنځ د شعر
خجن سپلاب راخې او د رکن سپک سپلاب
خایي ته مخامنځ د مصريعي سپک سپلاب راخې

۱۷ - که د رکن خجن

سپلاب خایي ته مخامنځ د مصريعي سپک

سېلاب راشي نوبحر ماتپېري اوکه د رکن سېك
سېلاب خاي ته مخامنځ د مصرعي خجن
سېلاب راشي نوهیڅخ فرق نه غور خوي -

١٩ - خج په خپل خای

تینګ ولاب وي او یون نه کوي خو اهنګ په
صرعه کښې بنکته، پورته یا هوار یون کوي -

٢٠ - هغه یوسېلابیز تکی چې په

یواحې خان هیڅ معنا نه ورکوي بلکه د
بل تکی سره د ګلبون نه پس معنا
ورکوي ، تل د سېک سېلاب په توګه
کارول شي لکه چې ، مې ، د ، کښې ،
نه ، یې ، دې ، مو او داسې نور -

٢١ - هغه یوسېلابیز تکی چې په

یواحې خان معنا ورکو شي ، خیجن
هم کېدې شي او سېک هم ؟ لکه شپه
، خه ، زه ، بنه ، ورڅ او داسې نور -

٢٢ - د لومرۍ | ۳۲۱ | اوږدءه

رکن ، دویم | ۳۳۲ | اوږدءه رکن او
د خلورم | ۳۳۲ | اوږدءه رکن د تکرار
نه چې کوم بحرونې جو پېړي هغه په

اخیر کښې درې سېلايیز نیمګړے رکن
غواړي -

۲۳ - د دریم اوږدۀ رکن | ۳۳۲۱

| د تکرار نه چې کوم بحرونه جو پېړي
هغه په اخیر کښې نیمګړے رکن نه
غواړي -

۲۴ - د خلورم اوږدۀ رکن | ۳۲۱

| ۳ د تکرار نه پنځم اوږد رکنې بحر هم
جو پېړي خو فرق پکښې دومره دے
چې دا بحر په اخیر کښې د یوہ سېلاپ
نیمګړے رکن غواړي -

۲۵ - د دویم لنډ رکن | ۳۲۱ | د

تکرار نه چې کوم بحرونه جو پېړي هغه
نیمګړے رکن نه غواړي -

۲۶ - د لومړي لنډ رکن | ۳۲۱ |

او د دریم لنډ رکن | ۳۲۱ | د تکرار نه
چې کوم بحرونه جو پېړي هغه په اخیر
کښې د یوہ سېلاپ نیمګړے رکن
غواړي -

٢٧ - د پښتو په ډېرو ټکو کښی

عادی او منطقی خج په اخیرني
 سپلاب راخي چې کوم ټکي پنځه يا
 زيات سپلابونه لري ، لکه ”اهورا
 مزدا“ او يا ”نکارا ګکروا“ ، په دغو ټکو
 کښې خج په پنځم سپلاب دے ، نو
 داسې ټکي په پښتو شعر کښې نه شي
 راتلي ، ولې چې د اوږدہ رکن خج تر
 خلورم سپلاب وروستونه شي را -

٢٨ - له درو سپلابونو کم لاندي

باندي وا دومره غت تاوان نه لري

لکه خومره چې د خج بې خایه کول
 تاوان لري -

٢٩ - په خپل عروضي نظام کښي

چې د رکنونو کوم شکلونه او ډولونه
 بيان شوي هي په هغوكښې دکوتو وهلو

ډېر کم ګنجائش دے خو که بیا هم
 خوک خه ناخه کول غواړي نو هغه د

بحرونو په وروستينيو رکنونو کښې
 ګډې شي لکه دا چې ، که د یوء بحر

په پاي کبني نيمگرے رکن وي نو بيا
 هغه ورپوره کرے شي ياكه په پاي کبني
 پوره رکن وي نو بيا هغه نيمگرے کرے
 شي خو شرط به دا وي چي په دغسي
 کولو سره بحر کوم شکل اخلي په هغه
 کبني به اهنگ هم وي او له خپله وزنه
 به وخي هم نه -

٣٠ - په تقطیع کبني دا اونه
 (ضروري) نه ده چي زور ته مخامنځ زور
 ، يا پيشن ته مخامنځ پيش او يا زبر ته
 مخامنځ زبر راشي -

٣١ - د تقطیع

دار و مدار په اواز بالدي دے نه په حرفنو بالدي

٣٢ - آ (الف مملوده) په

پښتو کبني نه شته خو که چرته د عربی په یوه
 تکي کبني راشي نو دا به د "ا" برابر وي او یو
 سې لاب وي -

٣٣ - چي په کوم حرف

باندې شد () وي هغه حرف د دوو حرفنو

برابر وي لکه محبت (محب⁺ بت) او تصور
(تصو⁺ ور⁻)

٣٣ - تنوين د نون برابر

حسابيري لکه په فوراً کبني (فورن)

٣٤ - د عربي تکي اخیر

ساكن الف غورخپري لکه "لا تقنطوا" کبني

٣٥ - الف مقصوري() د

الف برابر حسابيри لکه رحمن او رحمان

٣٦ - د داؤد او د

طاوس "ؤ" د دوو واونو برابر دے لکه "داوود

- په دې تکي کبني دوه واونه يو سېلاب

جوروی

٣٧ - دا دکر شوي قاعدي په

ذهن کبني محفوظولو نه پس ، د یوې مصرعي د

تقطيع په وخت پکار ده چې د دې مصرعي د

وئللو سره د دې بحر وېېژند شي - په دې لې

کبني د مصرعي لوړې خلورو سېلابونو ته فکر

کېږي چې لوړرے ، که دويم ، که دريم ، که

خلورم سېلاب بې خجن دے - که لوړرے

سپلاب بې خجن وي نو په دې مصروعه کښې
 لومړے اوبدرکن په کار راو شوے دے - اوس
 د خلورو خلورو سپلابونو رکنونه جوړوو که دا
 لومړے اوبد رکن یو خل را وي نو دا د
 لومړي اوبد رکني بحر د لومړي بناخ مصروعه ده
 که دوه خله دا رکن را وي نو دا لومړي اوبد
 رکني بحر د دویم بناخ مصروعه ده که درې خله دا
 رکن را وي نو دا د لومړي اوبد رکني بحر د
 دریم بناخ مصروعه ده - که خلور خله دا رکن
 تکرار شوے وي اویا دا مصروعه د لومړي بناخ د
 مصروعې غږګ صورت وي نو بیا دا مصروعه د
 لومړي اوبد رکني بحر د خلورم بناخ مصروعه ده -
 لنډه دا ده چې د خجن سپلاب نمبر(شمېر) به
 درکن نوم وي د رکن نمبر (شمېر) به د بحر نوم
 وي او درکن تکرار (یو، دوه، درې، خلورخله)
 به د دې بحر د بناخ نوم وي -

۳۹ - په یوې مصروعی باندې

غور کولونه پس که دا معلومه شي چې هر دریم
 سپلاب بې خجن دے بیا به د دې تقطیع په لنډه
 رکن (درې سپلابین باندې کوو طریقہ به د

قاعدي نمبر ۳۸ کارولي شي - بيا به د لنده رکني
بحر هم معلوم شي او ددهه بناخ هم

- پهه خيني خاي کښي پهه

يوه شعری خېل کښي د يوې چېي يا زيارا د
وزن تلوان نه لري پهه دي لپه کښي هغه شعری خېل
راخی چې لئه خجچای سریت (مطلع) سره شروع
شوه وي يا به داسي ووايو چې د مطلع شعر پې
پهه اخيري خجن سېلاپ پوره شي - اوسم به قافيه
دارې مصروعې د بې قافيه (ناپېنېلېزو) مصروع نه
يويو سېلاپ کمې وي - د بېلګې پهه توګه د دريم
اوبد رکني بحر دريم بناخ به واخلو کوم چې
سېلابونه مصروعه لري - د بې مصروعې اخيري
خجن سېلاپ يولسم د - اوسم که يوه مصروعه
پهه يولسم سېلاپ پوره شي نو دا اخيري خجن
سېلاپ اوبد شي او ددوو سېلابونه خاي ونيسي
او بحر ته هيچ زيان هم نه ورکوي اوسم د دې
غزل قولې قافيه دارې مصروعې يولس سيلابه
راخی او بې قافيه مصروعې به دولس سېلابه
راخی لکه د خوشال خان داغزل:

بيا لئه کومه را پيدا شودا بهار

۱۱

چې په هر لوري يې ملک کړلو ګلزار

۱۱

درست پښتون له قند هاره تر اړکه

۱۲

سره یو د ننګ کار ټې و اشکار

۱۱

۳۱ - د تقطیع په کار کښې د رکن

سې لابونه یوه تر بله لرے او جدا ليکل

کېږي ولې چې د خجن سې لاب په

پېژنګلو کښې خه ابهام نه شي پا -

څلورم باب

د پښتو شاعری دودیز (مروج) بحرونه

بحرونه په دوه قسمه دي يو اوبد رکني بحرونه دي او بل
 لنډ رکني بحرونه - اوبد رکني بحرونه د اوبدو رکنونو نه او لنډ رکني
 بحرونه د لنډو رکنونو نه جو پېړي - په دې با ب کښې مې د رکنونو
 په قالبونو کښې د سې لابونو په خای اعداد (هنلسي) لګولي دي او د
 خجن سې لاب د پاره مې په هند سه باندي ضمه) لګولي ده خود
 مصروعو په تقطيع کښې مې صرف په خجن سې لاب ضمه) لګولي
 ده او په سپکو سې لابونو د نخښې ضرورت نه شته - د تقطيع په
 وخت د مصروعې په اخيري رکن کښې د نخښې - نه مراد د نيمگري
 رکن غورچدلي سې لاب ته اشاره ده -

اوبد رکني بحرونه

دا بحرونه دخلورو اوبدو رکنونو نه جو پېړي - لومړے اوبد
 رکن لومړے اوبد رکني بحر ، دويم اوبد رکن دويم اوبد رکني بحر ،
 دريم اوبد رکن دريم اوبد رکني بحر ، څلورم اوبد رکن څلورم اوبد
 رکني بحر، او په اخيري کښې یو خل بیا څلورم اوبد رکن پنځم اوبد
 رکني بحر جو پوي - د هري یو بحر بیا څلور څلور بناخونه دي ما سوا
 د پنځم اوبد رکني بحر نه چې هغه پشنه بناخونه لري -

لومړے اوږد رکني بحر

دا بحر د لومړي اوږد رکن | ۲۱۳ | چې لومړے سپلاب
 ې خجن دے ، د تکرار خخه جو پېړي - د دې رکن دویم، دريم او
 خلورم سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار په لحاظ د دې بحر
 خلور بناخونه دي او هر بناخ ې د درو سپلابونو نيمګړے رکن هم
 غواړي -

۱ - لومړے اوږد رکني بحر (لومړے بناخ) : په دې بحر

کښې لومړے اوږد رکن | ۲۱۳ | یو خل په پوره توګه راخي او په
 اخیر کښې درې سپلایز نیمګړے رکن غواړي - د دې بحر مصروعه
 اووه () سپلابه وي - دا مصروعه د دې بحر تر ټولو لنډه مصروعه ده
 اوس د رحمت الله درد د یوئه غزل نه خوشعرونه را اخلم :

يا خالقه ! لمړ مې کړي
 زيرے د سحر مې کړه
 ما سوا له خپل وجود
 يا الله ! کافر مې کړه
 زهه د شبئم خاځکې يم
 خدايیه ! سمندر مې کړه
 تهه سنګ پارس او زهه
 کانې يمه زر مې کړه
 مينه د انسان راکړه

ـ

درد یم چاره گرمی کرپه

د لوستلو نه پس بې د دې بناخ په رکنونو کښې تقطیع کوم :

| ۲۱ | ۳ ۶ ۵ |

اُیا خا ل قه المُر مې کرپه -
 اُزی رے د س اُحُر مې کرپه -
 اُما س وا لَهَا خُلُ و جود -
 اُیا اللَّهُ كا اُفْر مې کرپه -
 ازُه د شب نم اخُخا خ یم -
 اخُدا يه اس من اُدر مې کرپه -
 اتُه سن ګک پا اُرس او زه -
 اکُ نه ي مه ا زُر مې کرپه -
 اُمی نه د ان اسُان راک په -
 ا درد یم چا ره اگُر مې کرپه -
 ا-----تیمکرپے رکن

د بې بحر د مصرعي لو مرپے او پنځم سپلابونه خجن وي
 او نوره يې سپک وي - لکه خنګه چې د باندې قالب نه بشکاره
 کېږي - دا شعرونه په خلور سپلایز رکنونو کښې ووبشل شول نو
 معلومه شوه چې د مصرعي لو مرپے او پنځم سپلابونه خجن دي که
 لې نور فکر وکرپے شي نو د اتم سپلاب خانې د پاره زمونږ سره بل

سپلاب نئه شته يعني د اتم سپلاب خالي دے ۔ لومړے اوږد رکن اوول خل په پوره توګه او بیا په نیمکړي درې سپلایز شکل کښې را آوس که چرته د اول او یا د پنځم خجنو سپلابونو په خالي سپک سپلاب راشي نوبحر ماتېږي ۔

۲ - لومړے اوږد رکنی بحر (دویم بناخ) : دا بحر هم

د لومړې اوږدۀ رکن ۱۳۲۱ د تکرار خخه جو پېړي د دویم بناخ مصروعه د لومړې بناخ د مصروعې نه خلور سپلابه اوږده وي ۔ دا ذکر شو ۔ رکن دوه خله په پوره توګه او یو خل په نیمکړي درې سپلایز شکل کښې راخي ۔ د دې بحر مصروعه یولس (۱) سپلابه وي او خجن سپلابونه یې لومړے ، پنځم او نهم دي ۔ په دې بناخ کښې د عبد الرحيم مجنوب د یو ئه غزل نه خوشعرونه عرض ڪومن :

لا خو مې ڪتلي درته سم نئه دي
تم شه ڪله اوښکې مې لا تم نئه دي
غم د جدائې په زړه غلبېل يمه
دا شانې سیخونه خو د زغم نئه دي
ښکلې مې چې وګوري مسکاكوي
زه به لپو يمه دوي گرم نئه دي
زخم مې داغي دا مې علاج کوي
سو ـ د مسلسل دا خو ملهم نئه دي
پوه د ـ د مجنوب په زړۍ پوه د ـ بنه

بىكلى كە وليان نئە دي خەكم نئە دي
اوسم دغە شعرونه د دې بناخ پە رکنونو كىنىپى داسې

ۋېشلى شوي دي :

| ١٢ ١١ ١٠٩ | ٨ ٧ ٦ ٥ | ٣ ٢١ |

اًلَاخومىك ا تُلى در ته | سُم نئە دي -
اًتُم شە گك له | اوْبىن كې مې لا ا تُم نئە دي -
اًغُم دج دا يي پە زرە غل ابپل ي مە -
اًدا شانې سى اخۇ نە خو دا زغم نئە دي -
اًبىك لى مې چى اوْكورى مس اكڭا كوي -
ا زء بە لې و ا زۇي مە دوى ا گرم نئە دي -
ا زخم مې دا اغى دا مې ع الاج كوي -
ا سو دے م سل اسل دا خومل ا هم نئە دي -
ا پوه دے د مىج اذوب پە زىھى كى ا پوه دے بىئە -
ا بىك لى كە ول ايان نئە دي خە اكڭ نئە دي -
----- ٢ ----- تىيمگرە ركن

۳ - لومړے اوږد رکني بحر (دریم بناخ) : په دې بناخ
 کښې هماګه لومړے اوږد رکن په پوره توګه درې خله تکرار کېږي
 او په اخیر کښې د درو سپلابونو نيمګړے رکن هم غواړي د دې
 بناخ هره مصروعه پنځلس (۱۵) سپلابه وي او د دویم بناخ د
 مصروعې نه خلور سپلابه زیاته وي - خجن سپلابونه پې لومړے ،
 پنځم ، نهم او دیار لسم دی او باقی نوره سپلابونه یې سپیک هي -

دې نه پس په دې بناخ کښې شو د خوشال خان د
 غزل نه خو شعرونه وړاندې کول شي :

نئه شته په دا شهر خوک چي نئه دی خربدار ستا
 خه رنګه ډېر تود دے چې مې ولیله بازار ستا
 بنه ده سروې ونه ، نئه چې بنه ده ستا ترقده
 شهد که شپرین دے ، نئه شپرین د کتر کفتار ستا
 چا چې تاته کړے یونظر دے په درست عمر
 خو په دنيا پایي نور به تل وي طبکار ستا
 ډېر طبیبان راغلل لکه راغلل هسې لاړل
 راشه حال پې گوره چې خه حال لري بیمار ستا
 سر لري خوشال درته پېش کش که دې پکاروي
 نوره تر دا خه چې د چا سر راشي پکار ستا
 د خوشال بابا د دغۇ شعرونو له لوستلو پس ، د دې بحر
 په رکنونو کښې یې لاندې تقطیع کېږي :

| ۲۱ ۳ ۵ | ۸۷ ۶ ۵ | ۱۲ ۱۱ ۰ ۹ | ۱۳ ۱۵ ۱۳ |
 اُنَّه شتَه پَه دا اش هرخوک چِي اُنَّه دِي خ رِي ا دار ستا (-) -
 اخْه رن که ڇِپا تُود دے چِي مِي ا ولِي دَه با ا زَار ستا (-) -
 ابُه د سر وي اوْنه، نَه چِي ا بُنَه ده ستا ترا قُدَه (-) -
 اش هد که شبِ ا رِين دے، نَه شبِ ا رِين د سِكْرِكْف ا تُارِستا (-) -
 اچا چِي تاتَه ا كُرپے يون ا طُر دے پَه درست ا عُمر (-) -
 اخْوَهَه دن يا ا پَايِي نور به ا قُل وي ط لب كار ستا (-) -
 اچُبر ط بي بان ا راغ لَل ل که ا راغ لَل ه سِي ا لُل پل (-) -
 ا را شه حال يې ا كُو ره چِي خَه لحال ل رِي بي ا مُار ستا (-) -
 ا سرل رِي خوا شال در ته پېش ا كُش که چِي پ ا كار وي (-) -
 ا نُوره تر دا اخْه چِي د چا ا سُر را شي پ ا كار ستا (-) -
 ا---2---3--- نيمگرپے رکن

ياده چِي وي چِي د دې بحر مصرعه ۱۵ سپلابونه لري
 خود دغۇ باندینو شعرونو تولې مصرعې خوارلس (۱۳) سپلابونه لري
 پَه دې كېنىي اخیرې خجن سپلاپ (ديارلسم) د اوبرد سپلاپ پَه توکه
 کارو شوَدَه پَه تقطیع كېنىي د نخښې (-) نَه دغه مراد دے او
 د اخْبَرِي - نَه درې سپلايىز نيمگرپي رکن ته اشاره ده

۳ - لومړے اوبد رکني بحر (خلورم بناخ) :

کوم وخت چې د پښتو ژیه د خپلعروضو سره لا اشنا

شوې نه وه نو هغه وخت کښې چې کوم شعرونه په بحر ملید کښې
ليکلې شوي وو ، نن د هغوي له تجزې دا معلومېږي چې د خپل
عروضو په رنګښې هغه شعرونه د "لومړۍ اوبد رکني بحر" د خلورم
بناخ په عروضي چوکلت کښې ئایېږي لکه د رحمان بابا د لاندې

شوې غزل

د لومړۍ اوبد رکني بحر تر ټولو ټولو مصروعه د لومړۍ
بناخ اووه (سپلايیزه مصروعه ده) له دغو اووه سپلايیزه دوو
مصروعو خخه جوړه شوي یوه غږګه مصروعه په دې خلورم بناخ
کښې راخې نو خکه به د خلورم بناخ د مصروعې اوبدوا خوارلس

(۱۳) سپلابه وي اوس یو حل د دې بحر په دې بناخ کښې
شوې د رحمان بابا غزل نه خو شعرونه عرض کوم ، پس له هغې

به يې د دې بحر په رکنوونو کښې تقطیع کوم :

سر زما سامان زما ، زار شه تر جنان زما

زار شه تر جنان زما ، سر زما سامان زما

زيان زما نقصان زما ، واپه د یار هجر د

واپه د یار هجر د ، زيان زما نقصان زما

مشک زما زعفران زما ، ستادکوڅې خاورې دی

ستادکوڅې خاورې هي ، مشک زما زعفران زما

باع زما بوستان زما ، بې تا مېوه نئه نيسى
 بې تا مېوه نئه نيسى ، باع زما بوستان زما
 زرە زما چشمان زما ، بې تا هیخ حال نئه لري
 بې تا هیخ حال نئه لري ، زرە زما چشمان زما
 دلومري اوبد رکني بحر دخلورم بناخ په رکنونوکښې تقطیع :
 | ۱۱۰ ۹ | ۱۲ ۱۳ | ۱۵ ۱۶ | ۱۳ ۱۴ | ۸ ۶ ۵ | ۳ ۲ ۱ |

ا سُر زما سا امان ز ما - | ا زارشه ترج انان ز ما - |
 ا زارشه ترج انان ز ما - | ا سُر زما سا امان ز ما - |
 ا زيان زما تق اصمان زما - | او په د يارا ه جر د - |
 او په د يارا ه جر د - | ا زيان زمانق اصمان زما - |
 ا مشك زما زعف اران زما - | استاد کو خې اخاو رې دي - |
 استاد کو خې اخاو رې دي - | ا مشك زما زعف اران زما - |
 ا بُاغ زما بوس اتان زما - | ا بې تا مې واه نئه نيسى - |
 ا بې تا مې واه نئه نيسى - | ا بُاغ زما بوس اتان زما - |
 ا زرە زما چشامان زما - | ا بې تا هیخ حال نئه لري - |
 ا بې تا هیخ حال نئه لري - | ا زرە زما چشامان زما - |
 ا --- نيمگرے رکن --- ۲ --- نيمگرے رکن

په دې تقطیع کښې دا بسکاره ده چې لومرے اوبد رکن اول
 خل پوره ، بیا نیمکړے ، بیا پوره او بیا نیمکړے را دے - دا د
 لومرې بناخ د اووه سپلابیزې مصروعې غږګه شکل دے - د دې
 بناخ مصروعه خوارلس^(۱۲) سپلابه راغله - خجن سپلابونه بې
 لومرے ، پنځم ، نهم او دیارلسم دي - چونکه دلته اتم سپلاب د
 غورڅېللو (لومرې نیمکړې رکن) له سبې د غږګې مصروعې په اووم
 سپلاب سکته یا وقهه راخې نو لوستو به په اووم سپلاب لېر
 غونډې تم کېږي - لوستو په پېوسته توګه او روانۍ سره دغه
 مصروعه له سره تر اخیره پوري په شي لو -
 دلته دې یوه بله نکته هم بې د لیکلوا نه وي پاتې ، هغه دا
 چې که خوک وغواړي نو د لومرې بحر د دې خلورم بناخ غږګه
 مصروعه بېرته په دريم بناخ کښې هم بدلوې شي - د دې غږګې
 مصروعې د غورڅېللي اتم سپلاب خالي ته به یو سپلاب ورننه
 کړي نو بیا به د دريم بناخ په پنڅلس سپلابیزې مصروعې کښې بدله
 شي ، هم دغه شان که د دريم بناخ مصروعه خلورم بناخ ته اړوں
 غواړي نو بیا به د مینځ اتم سپلاب تربنې وغورڅوي ، د اتم سپلاب د
 غورڅولو نه پس به یوه خوارلس سپلابیزه غږګه مصروعه تربنې جوړه
 - شي

دويم اوبرد رکني بحر

دا بحر د دويم اوبرد رکن | ۲۳۲ | چې د دويم سپلاب بې
 خجن دے ، د تکرار نه جو پېرى - د دې رکن لومړے ، دريم او
 خلورم سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار له مخې د دې بحر
 خلور بناخونه دي - هر بناخ بې د درو سپلابونو نيمگړے رکن هم
 غواړي -

ا - دويم اوبرد رکني بحر (لومے باخ) : دا

بحر د دويم اوبرد رکني بحر تر ټولو لنډ بناخ دے - په دې بحر کښې
 دويم اوبرد رکن | ۲۳۲ | یو خل په پوره توګه راخې او بیا په بل
 خل د درې سپلابيز نيمگړې رکن په صورت کښې - د دې بحر
 مصروعه اووه (سپلابه) وي - د دې بناخ په مصروعه کښې خجن
 سپلابونه دويم او شپږم دي - د غازې سیال یو نظم چې عنوان بې
 دے ”کشمیره ازادېږي“ په هم دې بناخ کښې شو دے ، د
 نمونې په طور لومړي خوشعروونه تربې را خیستې شوي دي :

کشمیر به ازادېږي

دا خوب به ربستیا کېږي

ترشو به په دا خاوره

دا سرې وینې به پېږي

په دغه سرو لمبو کښې

سکلان به زر غونپري
 فرياد د مظلومانو
 تر عرشه به رسپري
 د خوبند و لوپتو نه
 بېغ به را جو پېري
 يو خل د لوستلو نه پس د دغۇ شعرونو د هي بحر پئه

ركنونو كبني داسې تقطىع كوم :

| ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ |

اکش مير به ا ازا دې بېي -
 ادا خوب يه ربى اتيا كېي بېي -
 اتر خو به پئه ادا خاو ره -
 ادا سرې وي نې ا ب هې بېي -
 ا پئه د غە سرو الام بۇ كبني -
 ا گك لان به زر ا غۇ نې بېي -
 ا فرياد د مظا لو ما نو -
 ا تر عرشه به ا رسې بېي -
 ا د خوبن دو لو ا پ تۇ نه -
 ا بېي رغ به را جو بېي بېي -
 ا-----تىمڭۈر كن

۲ - دویم اور د رکنی بحر (دویم اخ) : ددې

بناخ مصروعه د لوړۍ بناخ د مصروعې نه خلور سپلابه اوږده ده - په
دې بحر کښې دویم اوږد رکن | ۱۱۳۲ | دوه څله په پوره توګه
راخي او بیا په اخير کښې په درې سپلایز نیمگري شکل کښې - د
دې بحر مصروعه یولس (۱۱) سپلابه وي - اوس به د دې بناخ یو غزل
را اخلم :

پر سد و م لپو کرم د یار سترکو
زه هم د کار سپرے کرم د یار سترکو
بې مینې ژوند په مرګک باندې حساب دے
زه مړ و م را ژوند کرم د یار سترکو

پوهېږمه چې هیڅ لا هم نه یم
ورحمه که یو کرم د یار سترکو
کېد شې که ویارته مې ورڅل کړي
له خانه خو پرد کرم د یار سترکو
چې مات شومه د خپل زېږدي په سر کښې
زه داسې یواغز کرم د یار سترکو

د دې بحر په قالب کښې بې په لانلېنې توګه تقطیع کوم :

| ۱ ۲ ۳ ۴ | ۵ ۶ ۷ | ۸ ۹ ۱۰ | ۱۱ ۱۲ |

اپر سُد و م لې او کرم د ایار سُتر کو -
 ازه هُم د کار اس ہے کرم د ایار سُتر کو -
 اپي مُی نې ژوند اپه مُرگک بان دې اح ساپ دے -
 ازه مُر و م را اژون دے کرم د ایار سُتر کو -
 اپو هُپی بد مه ا چې هیڅ لا اهم نه يم -
 اور حُمه که ا يو کرم د ایار سُتر کو -
 اکې دے شې که او یار ته مې اور خُل کپري -
 الله خا نه خو اپر دے کرم د ایار سُتر کو -
 اچې مُات شومه ادخل زپکي ا په سُرکښې -
 ازه دا سې يو ااغ زے کرم د ایار سُتر کو -

-----۲----- نیمگرے رکن

په تقطیع کښې دالید شي چې د دولسم سې بلاپ خانه

خالي ده ، نو دا خلور واډه مصرعي یولس یولس (۱) سې بلاپونه لري

- د دغومصرعو خجن سې بلاپونه دويم، شپروم او لسم هي - دويم اوبرد

رکن هم دوھ خله په پوره شکل کښې را دے او يو خل په نیمگرې

شکل کښې -

۳ - دویم اور د رکنی بحر (دریم باخ) : پئه دی

بناخ کنپی هم هغه دویم اوبد رکن | ۳۲۱ | کارو شي خو
 دا بناخ د دی بحر د دویم بناخ نه پئه دی وجه ببل دے چې پئه دی
 کنپی دغه رکن پئه پوره شکل کنپی درې خله تکرار کپری او پئه اخیر
 کنپی پئه درې سپلایز نیمگری شکل کنپی اوس د لوستلو د پاره د
 مطیع اللہ فربشی یو غزل چې پئه هم تې بحر کنپی دے ، وراندی
 کوم :

اشنا ! خپله وعده لبره محکمه کړه چې خمه
 زبکه مې بیا د بل دیدن پئه طمعه کړه چې خمه
 ستاغم مې غموی که پئه شهرت مې خفا کپر
 چل غم را خینې واخله ما بې غمه کړه چې خمه
 شپه لاره درختت پئه اخیستو کنپی سپین صبا شو
 تئه زلفې را خورې کړه رزا کمه کړه چې خمه
 ما ستائه دره بېرته د تلو لار لیدلې نئه ده
 دا لارخو ترڅه خایه راته سمه کړه چې خمه
 پئه تلو کنپی یې ویتل چې قربشی بیا به را خمه
 خوسترګو یې ویتل چې خاطر جمعه کړه چې خمه

د غزل د لوستلو نه پس یې د دی بناخ پئه رکنونو کنپی نقطیع کوم :

۱۹۳۲۵ | ۹۱۰۱۲ | ۱۳۱۱۵ | ۸۷۲۵ | ۱۶۱۵ |

ا ش نا خ پ ل ا وع د ه ل ب ه ا م ح ک مه ک رہ ا چی خ مه -
 انہ گے می بیا د ب ل دی دن ا پئہ ط معہ ک رہ ا چی خ مه -
 استا گم می غ ا م وی کہ پئہ ا شہ رت می خ ا فا کی بے -
 ا خپل گم را خی ا نی و اخ لہ ما ا بی غ مه ک رہ ا چی خ مه -
 ا شپہ ل ا پہ د ا رخ صت پئہ ا خیس تو کبپی سپین ا ص ب ا شو -
 ا تہ زل فی را ا خور پی ک رہ را ک مه ک رہ ا چی خ مه -
 ا ما س تا لہ د ا ره ب پر تہ د ا تلو لار لی د الی نہ ده -
 ا دا لار خو ترا خہ خا یہ را ا تھ س مه ک رہ ا چی خ مه -
 ا پئہ تلو کبپی بی او ی ئل چی ق ا رپی شی بیا بہ ا راح مه -
 ا خو س تر کو بی او ی ئل چی خا طر ج م عہ ک رہ ا چی خ مه -
 ا ----- ۲ ----- ۳ ----- نیمکرے رکن

د دی سنا خ مصروعہ پنخلس (۱۵) س پلابہ وی د تقیطیع پئہ
 تجربہ کبپی دا بنکارہ شوہ چی دویم او برد رکن دری خلہ پورہ او پئہ
 ا خیر کبپی دری س پلابیز نیمکری شکل کبپی را او خجن
 س پلابونہ بی دویم، شپرم، لسم ا و خوار لسم دی - دا بناخ ہم پئہ
 پنستو شعر کبپی زیات لیدل کپری - د بناخ د اہمیت او شهرت لہ
 مخی ، د تمرین د پارہ د سلیم قرار لہ یوہ غزل نہ خو شعرونه
 و راندی کوم لوستونکی کولپی شی چی پخپلہ بی د تقیطیع هخہ

وکړي ولې چې د تقطیع مهارت په مشق منحصر د ے

ولابر راته واعظ د ے د جنت په مناري
 و هلهې مې تکيه ده د رحمت په منا رې
 کوتري بې به د امن بچي چرته زپروي
 تاو شوي چې ماران هي د قيادت په مناري
 خپل وس پري حا سدانو ، جابر انوکړ تمام
 لا خو نخبني لرو د مرود په منا رې
 بيا هم راباندي ګران د ے د اسي ګران لکه جنان
 رقيب که وي ولابر د رقابت په مناري
 فراره ! اور چې لکي په جونګړي د بنا ئست
 لپزان دي ولې راشي د جرات په مناري

۳- دویم اور د رکنی بحر (لورم اخ)

بحر مضارع د عربی عروضو د مرکب (د مفرد بحر و د گلپون نه مرکب بحر جولپری) بحر و خخه یو مشهور بحر دے پئے دی بحر کنپی نرمی او پست وا وي د بحر مضارع سالم وزن داسپی وي :

مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن
د دی بحر د مصروعی پئے اوله برخه کنپی دوه جلا جلا
رکنونه رائچی ، دویمه برخه کنپی یپی تکرار دے نو پئے دی وجه دا
مصروعه پئے دوو سمو حصو کنپی تقسیم کپری -
د دی بحر یو زحاف بحر مضارع مثمن (پئے یوہ مصروعه
کنپی خلور او پئے دوو مصروعو کنپی آئه رکنونه) اخرب دے چې وزن
پی داسپی دے :

مفوعول فاعلاتن مفعول فاعلاتن
پئے دی زحاف کنپی هم پئے دوو جلا جلا رکنونو مصروعه
شروع شی او د مصروعی پئے دویمه برخه کنپی د لوړی برخی تکرار
وي د بحر مضارع سالم پئے مصروعه کنپی شپاپس سپ لابونه وي او پئے
زحاف مثمن اخرب کنپی دولس سالم شکل وي که زحاف ، د
دی بحر مصروعه یوه غږګه مصروعه وي -

د عبد العلي کاکړي یو غرل چې پئے بحر مضارع مثمن اخرب
کنپی شوے وو ، تربینه یوه مصروعه را اخلو :

يار درومي او زهنه مرم هرگوره بې وفايم
 د بې مصروعې پئه اولې برخې كىنىي داسې ركىن استعمال
 شوئە دے چې دويم سېلاپ يې خجن دے ، دا ركىن دوه خلە
 تكرار شوئە دے د بې مصروعې د اولې برخې وزن ھم د مفعول
 فاعلاً تن وزن دے - د مصروعې دويمې برخې كىنىي د اولې برخې
 تكرار دے - دا مصروعە د اوو سېلابونو غېرگە مصروعە ده -
 د بې بحث نه پس سې دې نتيجي تە را رسىي چې د
 عروضو تصور نه مخكىنىي د پىنتو كوم شعرونه چې پئه بحر مضارع
 كىنىي ليكلى شوي وو هغە نز د پىنتو خىلۇ عروضو "دويم اوبد ركىي
 بحر" پئه خلورم بناخ كىنىي راخي -
 دا بناخ ھم د دويم اوبد ركىن (۲۳۱) د تكرار خخە
 جوبىرىي د دويم اوبد ركىي بحر تر تپولو ۋە مصروعە د لومرىي بناخ
 اووە (سېلاپلىيزە مصروعە ده - دا اووە سېلاپلىيزە مصروعە چې دوه خلە
 يوه پئه بلىپسى كېپى شي نو د خوارلسو (۱۴) سېلابونو يوه غېرگە
 مصروعە به ترىنە جوبە شي - دا غېرگە خوارلس سېلاپلىيزە مصروعە د
 دې بحر پئه خلورم بناخ كىنىي راخي - د خلورم بناخ ھە مصروعە
 خلور رکنونە لري چې لومپە او دريم ركىن بى پئه پورە شكل تكرار
 كېرى خو دويم او خلورم ركىن بى پئه نىمڭىرى شكل كىنىي آوس د
 غازىپى سىال هغە نظم(كشمیر بە ازادپىرى) چې ددى بحر پئه لومرىي
 بناخ كىنىي دے ، دلتە پېش كوم :

کشمیر به ازاد پېرى

دا خوب به رشتیا کېرى

تر خو به په دا خاوره

داسرى وينې بېھېرى

په دغه سرو لمبو كښې

ګلان به زرغون پېرى

فریاد د مظلومانو

تر عرشه به رسپېرى

د خوبند و لوپتو نه

بېغ به را جو لېږي

د دې نظم هره مصروعه اووه (۷) سېلا به د او خجن
سېلا بونه يې دويم او شېرم دې او س به د دغه مصروعه لې ساعت د
پاره خوارلس (۱۲) سېلا پېزې غږکې مصروعې جورول پکار وي
چې د دې بناخ په سانچه کښې خای شي - لاندې پېنځة غږکې
مصروعې به په دې دول په لاس راشي -

کشمیر به ازاد پېرى دا خوب به رشتیا کېرى

تر خو به په دا خاوره داسرى وينې بېھېرى

په دغه سرو لمبو كښې ګلان به زرغون پېرى

فریاد د مظلومانو تر عرشه به رسپری
 د خوپندو لوپتو نه بېرغ به را جو پېزی
 اوس به دا مصروعی د دې بناخ په رکنونوکښې نقطیغ غواړي ؛
 | ۲۱ | ۳۳ ۲' ۵ | ۸۷ ۲' ۵ | ۹۰ ۱۱ ۱۲ | ۱۵ ۱۳ |

اکش میره ازا دې بې - | ادا خوب به ربэн اتیا کې بې -
 اترخوبه په ادا خاوره - | ادا سرپی وي نې اب هې بې -
 اپه دغه سروالم بوكښې - | اک لان به زراغونې بې -
 افرید د مظالومانو - | تر عرشه به ارسپې بې -
 اد خوبن دلو اپ تونه - | اپې رغ به را جو پې بې -
 نیمکړے رکن - ۲ - نیمکړے رکن

د دې بناخ د مصروع د میخینی نیمکړی رکن
 (اتم سپلاب د غورڅدو) له کبله به لوستو په اووم سپلاب لږ
 غوندي پې ایسارتپې ، په روانه توګه یا بې د وقفې پې نه شي لو -
 دې بناخ د مصروع خجن سپلابونه دویم ، شپږم ، لسم او خوارلسم
 دی خو چې کله پې یو لوستو لولي نو د وينا په وخت کښې
 وروستینی دو خجن سپلابونه یوه درجه را مخکښې شي او نهم او
 دیار لسم شي ، دا خکه چې وقفه یا سکته د وينا په وخت کښې په
 سپلاب نه حسابپې -

دریم اوبد رکنی بحر

کوم وخت چې نړی د ازاد نظم سره لا اشنا شوې نه وه او
 کوم وخت چې د پښتو ادب د عروضو سره نه وو اشنا شوې
 ، هغه وخت (۱۶۰۳ - ۱۶۱۲ عیسوی) اخون دروپزه بابا مخزن
 وو، چې په کوم ادبی صنف کښې یې وو هغې ته نن
 ازاد نظم وايی او چې په کوم وزن کښې یې وو هغې ته
 نن د پښتو عروضو "دریم اوبد رکنی بحر" وايی (په دې
 مفروضو باندې باید چې خېنې وکړې شي) - د مخزن اټه
 سپلابیزې کربنې د ذکر شوی بحر په دویم بناخ کښې راخی
 ، دولس سپلابیزې کربنې یې په دریم بناخ او شپاپس
 سپلابیزې کربنې یې په خلورم بناخ کښې راخی -
 دا بحر د دریم اوبده رکن | ۱۱ | ۲۳۲ | چې دریم سپلاب یې
 خجن دے ، د تکرار نه جو پېړي - د ډې رکن لوړم ، دویم او
 خلورم سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار له مخې د ډې بحر
 خلور بناخونه دي - د ډې بحر خانګړتیا دا ده چې د ډې هیڅ یو
 بناخ هم نیمکړے رکن نه غواړي بلکه د خپل سالم شکل په تکرار
 سره مصروعه پوره کو شي - دا بحر په پښتو شاعری کښې تر ټولو
 بحرونو زیات کارو شوے دے

ا - دریم او برد رکنی بحر (لوم مے اخ)

پئه دپ بناخ کسپی دریم او برد رکن || ۲۳ | پئه پورہ توکہ
 یو خل رائی او نیمگری رکن ته اپتیا نئه لری - د دپ بناخ مصروعہ
 خلور(۳) سپلابه ده او دریم سپلاب یپی خجن دے او لومرے ، دویم
 او خلورم سپلابونه یپی سپک دی - دا د پینتو شاعری تر تولو و پہ
 مصروعہ ده - هم دا وجہ د چی د دپ بحر دا بناخ پڑ کم کارو
 شوے دے -

او س یو خل د لوستلو د پاره د غازی سیال د یوہ غزل نہ

لومپی خوشuronہ را اخلم :

تئہ مغرور

زہ مجبور

خاو رو شہ

ستا غرور

تئہ مبی خان

زہ مزدور

زہ دی ورور

تئہ تر بور

نیت کسپی شته

خہ فنور

او س یپی د دپ بناخ پئہ سانچہ کسپی یپی حایوم :

| ۳۳ ۲ ۱ |

| ته مغ رور - |
 | زه مج بور - |
 | خاو رې شه - |
 | ستا غ رور - |
 | ته مې خان - |
 | زه مز دور - |
 | زه دې ورور - |
 | ته تر بور - |
 | نیت کښې شته - |
 | خه ف تور - |

|

لکه خنگه باندې دکر وشو چې د دې بناخ مصروعه خلور
 سپلابونه لري ، خو دا مصروعه درې (سپلابونه لري - اوس چې
 درې سپلابونه ولې لري ؟ ګران لوستونکي به د تېرو پاڼو پنهه مرسته د
 دې سوال د پاره جواب ولټوي -

۲ - دریم اور د رکنی بحر (دویم اخ)

د لو مرپی بناخ نه د دې دویم بناخ مصروعه خلور سې لابه
 او بده ده، ئىكە چې پئه دې بناخ كښې دریم او بده ركن | ۳۲۱ |
 پئه پوره توگه دوه خله تکرار كېږي، او نيمګرے ركن هم نه غواړي -
 د دریم او بده رکنی بحر ټول بناخونه داسې دي چې هغه د خپل سالم
 شکل پئه تکرار مصروعه پوره کولې شي - د دې بناخ مصروعه آنه (۸)
 سې لابونه لري - د نورو بحرونو د لنډو بناخونو سره که د دې بناخ
 مقابله کوو نو دا بناخ ډېر زيات کارو شوکے د؛ غزل، نظم او
 اولسي شاعري هم پئه دې بناخ كښې ډېر زياته شوي ده - او س د
 رحمان بابا د یوَه غزل نه خو شعروونه وړاندې کوم چې هم دي بناخ
 كښې د -

د دلبرو پئه درگاه
 نه حرمت لرم نه جا
 غو خوي مې د نړۍ ولې
 د چشمانو پئه نگاه
 هو مره قدر مې هم نه شته
 لکه قدر د ګکیا
 هیڅ خبر له خانه نه یم
 چې زه خه لرم ګناه
 د رحمان پئه خپر دې نه شي

حال احوال د چاتبه

د رحمان بابا^{لئه} غزل لوستلو نه وروستو یې اوس د دې

بناخ په رکنونو کښې تقطیع کوم :

| ۱ | ۸ ۲ ۳ ۵ ۶ ۷ |

| د دل بُ روآ په در ګاه (ـ) |

| انه حرمُت ل ارم نه جاه (ـ) |

| اغوش وی مې ا د زډه ولې |

| ا د چش مُ نو ا پئه ن ګاه (ـ) |

| ا هوم ره قُ در ا مې هم نه شته |

| ا ال که قُ در ا د ګک یاه (ـ) |

| ا هيچ خ بر له اخا نه نه يم |

| ا چې زه خه ل ارم ګک ناه (ـ) |

| ا د رح مُ ان په | خبر دې نه شي |

| ا حال اح وُل د اچا ت بُه (ـ) |

----- ۲ -----

د دې بناخ مصروعه اته (۸) سپلا به ده او خجن سپلا بونه

ېې دريم او اووم دي - که په ژور نظر ورته وکتل شي نو دا هم ترينه

خرګند پوري چې دا بناخ د دريم بحر د لوړې بناخ غږګ شکل

د - په دې تقطیع کښې دا هم بنکاره شوه چې مطلع او هره

همقافیه مصروعه اوووه (۷) سپلابه ده او بې قافیه مصروعه ائه (۸)
 سپلابه ده او بحر ته هیچ تاوان هم نه دے رسپد - د دی خبری
 سپیناوی دپاره به يو خل بیا لوستونکو ته د اوبرد سپلاب خانگر تیاوې
 کتل پکاروی -

۳ - دریم اوبرد رکنی بحر (دریم اخ)

پئه دې بناخ کبىپى هم هغه دریم اوبرد رکن | ۳۲۳ |
 چې دریم سپلاب يې خجن وي ، کارو شي خو دا بناخ د دې
 بحر د دويم بناخ نه پئه هي وجه بېل دے چې پئه هي کبىپى دغه رکن
 پئه پوره شکل کبىپى درې خله تکرار كېپرىي نو د دې بناخ مصروعه به
 دولس (۱۲) سپلابه اوبرده وي - لكه د دې بحر نورو بناخونو ، دا بناخ
 هم پئه اخیر کبىپى نىمگەري رکن ته ارتىيانە لرى - خجن سپلابونه يې
 دریم اووم او يولسم دې - دا بناخ هم چۈز زيات كارو شوے دے -
 لئە پخوانىي شاعرانو واخلە تر ننه پورې پئه دې بناخ کبىپى غزل او د
 نظم پئه صورت کبىپى چۈز زيات ليكىل شوي هي ، او نن هم لئە چۈرو
 بحر نو زيات قبول كې شوے دے - پئه دې بحر کبىپى د رحمان بابا
 د يو غزل نه خوشعروونه ورلاندىپى كوم:

په بناست زما دیار نه دی خبر خوک
 که خبرشی پرپی به نه بدی دغه در خوک
 د دنیا چارپی همه واپه فانی دی
 برناحقة خاورپی نولی په خپل سر خوک
 که زما دیار په مخ دچا نظر شی
 و په نه کاندی بل خوا وته نظر خوک
 د دیدن طاقت یې هیچا سره نه شته
 و افتاب ته نه شی برابر خوک
 چې بېلتون په سترگو وینی اشنایی کا
 د رحمان په خپر به نه وي باهنر خوک
 د لوستلو نه وروستواوس یې د دې بناخ په رکنونو کښې

تقطیع کوم :

٢١ | ٣٣ | ٨ | ٦٥ | ٣ | ١٠٩ | ١٢١١ |

اپه بنا نست زاما د یار نه ا دی خبر خوک
 اکه خبر شی اپرپی به نه بدی ا د غه در خوک
 ا د دن یا چا ارپی ه مه واپه فانی دی
 ا برنا ح قه اخاو رپی نولی اپه خپل سر خوک
 اکه ز ما د ایار په مخ دا چان ظر شی
 او به نه کان ا دی بل خوا و ا ته ن ظر خوک
 ا د دی دن طاقت یې هی چا لس ره نه شته

ا و اف تُب ته اک نه شي اب را بُر خوک
 اچي بيل تون په ستر گووي ني اش نا يي کا
 اد رح مان په اخپر به نه وي ا با ه نر خوک ا
 ۳---۲---

۲ - دريم اورد رکني بحر (لورم اخ)

په دې خلورم بناخ کبني هم هغه دريم اوورد رکن | ۱۲ ۳
 ۱۳ چي دريم سپلاب يې خجن وي ، کارو شي خو دا بناخ د دې
 بحر د دريم بناخ نه په دې وجه بيل دے چي په دې بناخ کبني دغه
 رکن په پوره شکل کبني خلور خله تکرار کېريي نو د دې بناخ
 مصروعه به شپارس (۱۶) سپلابه اوبرده وي - دغارو اته سپلابيزې دوي
 مصروعې د دې بناخ يوه غبرګه مصروعه جوزوي - لکه د دې بحر نورو
 بناخونو دا بناخ هم په اخير کبني نيمگپري رکن ته اړتیا نه لري -
 خجن سپلابونه يې دريم ، اووم ، يولسم او پنځلسم دي - په پښتو
 شاعري کبني دا بناخ هم ډېر زیلات کارو شوے دے - د خوشال
 خان بابا د یوئه نظم (د دنيا بې ثباتي او بې وفاني) نه خو شعرونه
 وړاندې کوم :

همراهانو د دې کوچ وکړ واره لارل تر متله
 ته لاکلک، په خوب اوډه يې، اې زما دله غافله
 له نېستي نه و هستي ته له هستي نه و نېستي ته
 کاروا نونه د دې چلپري ، قوا فله ، قوا فله

د دنیا په دریاب چویه ! د پایاب طمعه و مه کره
 دا پایاب دی چې رو غوبنتی خبر نه شول له ساحله
 چې گفتار کردارې و او په موافق سره یو رنگ شی
 هله هر رنگه خبره ، اثر کاندی له قایله
 په زپا گفتار ھې هیڅه تقصیر و نه کړه خوشاله !
 که کردار دې هم زبیاوه ، چار به ولې و مشکله

اوېې دې بناخ په عروضي قالب کښې اچوم :

| ۱۵ | ۱۳ | ۱۲ | ۱۰ | ۹ | ۸ | ۷ | ۶ | ۵ | ۳ | ۲ | ۱ |

ا هم را هۇ نوا دې کوچ و کړوا به لۇ بې تر من ز له
 ا ته لا کلک په اخوب او دهې اې زما د له غا ف له
 اله نېس تى نه او همس تى ته اله هس تى نه او نېس تى ته
 ا کار وا نو نه ادي چ لې بې اق وا ف له اق وا ف له
 ا د دن يۇ په ا دریاب چو به ا د پا یاب طامعه و مه کره
 ادا پا یاب دی ا ھې رو غوبن تی اخ بر نه شول له سا ح له
 ا چې گف تار کردارې وا رهه م واقع ساره یو رنگ شی
 ا له هۇ رن اکه خ ب ره ا اثر کان هي اله قا ي له
 ا په زې با کف ا تار دې هي خه تق صير و نه ا کړه خوشاله !
 ا که کر دار دې ا هم زې با وه اچار به و لې او وه مش ک له

خلورم اوبرد رکنی بحر

دا بحر د خلورم اوبرد رکن | ۳۲۱ | چې خلورم سپلاب یې
 خجن دے ، د تکرار خخه جو پېړي - د ټکن لومړے ، دويم او
 دريم سپلابونه سپک وي - درکن د تکرار له مخې د ټې بحر هم
 لکه د نورو بحرونو خلور بناخونه دي - د بحر هم لکه د لومړي او
 دويم اوبرد رکنی بحر درې سپلابيز نيمگړي - رکن غواړي او د خپل
 سالم شکل په تکرار سره مصروعه نه شي پوره کولې - د ټکن
 په خلورم سپلاب باندې خج وي نو په نيمگړي رکن کښې دا اخيري
 (خلورم) خجن سپلاب وغور خېږي او درې سپک سپلابونه یې
 نيمگړي - رکن | ۳۲۱ | جو روړي -

ا - لو رم اوبرد رکنی بحر (لوم مے اخ)

په ټکن د بناخ کښې خلورم اوبرد رکن | ۳۲۱ | یو خل په
 پوره توګه او بل خل په درې سپلابيز نيمگړي شکل کښې راخېي - د
 ټکن نيمگړي رکن یې خجن (خلورم) سپلاب غور خېډ وي خکه
 د ټکن د مصروعې وزن فقط په یوہ (خلورم) سپلاب باندې ولاړ
 وي - د ټکن د بناخ مصروعه اووه (سپلابه) وي - په ټکن د بناخ کښې
 غزل هم شته او نظم هم -

د غازی سیال یو غزل چې په ټکن د بناخ کښې دے ، ترپنه خو

شuronه را اخلم :

و رکه شه دا زندگي
 دا بې لئه تا زندگي
 خه به خوک ناز پري وکري
 نه شوه د چا زندگي
 زه د هغې زندگي
 هغه زما زندگي
 چا ته پرانستې غېره
 چا نه خفا زندگي
 وايه تېرېري خنگه
 سيا له ! پهه تا زندگي

اوسم دا باندیني شعرونه د دې بناخ پهه رکنوونو کښې وېشم :

| ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ |
 اور که شه دا ازن د گېي - |
 ادا بې لئه تا ازن د گېي - |
 اخه به خوک ناز اپري وک پري - |
 نه شوه د چا ازن د گېي - |
 ازه ده غې ازن د گېي - |
 او غه ز ما ازن د گېي - |

ا چا ته پرا نُس ا تې غې بې -
 ا چا نه خ فا ا زن د گي -
 او يه تې رې ا بې خن گه -
 ا سيا له پئه تا ا زن د گي -
 ا--- نيمگرے رکن

۲- لو رم او رد رکني بحر (دويم باخ)

پئه دې بناخ کښې خلورم او رد رکن | ۳۳۲ ۱ | دوه خله
 پئه پوره توګه او بل خل پئه درې سپلايز نيمگري شکل کښې راخې -
 د دې نيمگري رکن پې خجن (خلورم) سپلاب غورخېد وي
 خکه د دې بناخ د مصرعي وزن فقط پئه دوو خجنو (خلورم او اتم)
 سپلابونو باندي ولا وي - د دې بناخ مصرعه یولس (۱) سپلابونه
 لري - پئه دې بناخ کښې غزل هم شته او نظم هم - پئه دې بناخ کښې
 ليکلې شوي د جاوبد احسا س د یوئه غزل نه خو شعرونه وړاندي
 کېږي :

ز ما لئه خلقو ائينه ورکه ده
 پئه ائينه کښې ترې خهره ورکه ده
 پئه افسانه کښې حقیقت ورک شوے

پهله حقیقت کښې افسانه ورکه ده
 لئه ما هم ستا کړې وعده هېړه وه
 پږډ ده که ستا نه بهانه ورکه ده
 ماته ستر ورور د پلار په خای دے مګر
 د ده د سر نه خو سایه ورکه ده
 اوس مینه هم شوه تجربه د احساس
 اوس پکښې زړه ورک دے جنبه ورکه ده
 د لوستلو نه پس د جاوید احساس د غزل نقطیع به پهله دي
 ډول کېږي :

۱۲۱ | ۸۷ | ۵۲ | ۳۳ | ۹۱ | ۰۱ | ۱۲۱ |
 از ما لئه خل اقو ائي نه اور که ده -
 اپه ائي نه اکښې ترې خه ره او رکه ده -
 اپه اف سانه اکښې حقيقت او رکش و -
 اپه حقيقت اکښې اف سانه اور که ده -
 اله ما هم ستا کړې وع ده هېړه وه -
 پږډ ده که ستا انه ب ها نه اور که ده -
 ما ته ستر ورورا د پلار په خای دے مګر -
 ا ده د سر انه خو سایه او رکه ده -
 اوس می نه هم ا شوه تج ره دا ح ساس -

| اوس پ کښې زړه اورک دے جذبہ اورکه ده - |

----- ۲ ----- نیمگړے رکن

دا بحر هم ډپر زیات استعمال شوے دے او نن هم ډپر
 زیات استعمال کېږي نو د اهمیت له مخې ، د لوستونکو د مشق او
 تمرين د پاره دلته د حمزه بابا د یوه غزل نه خو شعروونه وړاندې کوم -
 لوستونکي کولي شي چې د حمزه بابا د دغو شعرونو تقطیع په خپله
 وکړي -

تل به په لار د مېړنو سره خم

يمه پښتون د پښتون سره خم

پام کوه زه هغه نظر نه يمه
 چې به په دود د سپلنو سره خم

راستنېدے چې نه شي وخت خو نه يم

خو د حالت د تقاضو سره خم

وکم مستقبل ته د ماضي روایات

زه د خپل حال د ولو لو سره خم

حمزه ! سفر که د حجاز وي نو هم

زه د پښتون د قافلو سره خم

۳ - لورم اووند رکنی بحر (دریم اخ)

رمل د عربی عروضو د مفرد بحرنو خخه یو بحد دے او د
اردو مقبول ترینه بحرنو خخه یو دے د علامه اقبال [”] خلوپست
فیصدہ شاعری په دی بحر کنپی ده د بحر رمل سالم اصلی وزن
داسپی دے :

فاعلا تن فاعلا تن فاعلا تن فاعلا تن

د بحر رمل سالم شکل په مقابله کنپی د د زحاف (زحاف
په رکنونو کنپی تغیر یا کمی پیشی ته وايي ، د زحاف په خای په پښتو
کنپی د ”نیمگرپی رکن“ اصطلاح شتون لري) زیلت کارول کېبی -
د بحر رمل یو زحاف ، بحر رمل مثمن مقصور (یوه مصروعه کنپی
خلور رکنونه یا په دوو مصروعو کنپی ا ته رکنونه خو چې خلورم رکن
پی نیمگرپی دی دے چې وزن پی داسپی دے :

فاعلا تن فاعلا تن فاعلا تن فاعلن / فاعلات

د بحر رمل سالم یا اصلی وزن شپارس سپلابونه لري او دا
ذکر شوے زحاف پی پنځلس - په بحر رمل سالم کنپی ”فاعلا تن
” رکن خلور خله پوره تکرار شوے دے او په رمل مثمن مقصور
کنپی درې خله پوره صورت کنپی تکرار شوے دے او په خلورم
خل په نیمگرپی صورت کنپی - د میاشرف یوغزل چې بحر رمل

مثمن مقصور کنپی شوے وو ، ترینه یوه مصروعه را اخلو :
ای چې بلبل د عطا تل په چمن ستا کا چغار

په دې مصروعې کښې يو داسې رکن کارو شوے دے
 چې هر خلورم سېلاپ بې خجن دے ، دارکن خلور خلمه تکرار
 شوے دے ، درې خله په پوره صورت کښې او يو خل په نيمگړي
 صورت کښې -

د دې بحث نه سېرے دې نتيجې ته را رسی چې د عروضو
 تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعرونه په بحر رمل کښې لیکلې
 شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو په " خلورم اوږد رکنې بحر
 " دريم بناخ کښې راخي -

په دې بناخ کښې هم هغه خلورم اوږد رکن | ۲۱۳۴ |
 درې خله په پوره توګه راخي او بل خل په پایي کښې په درې سېلاپيز
 نيمگړي شکل کښې - د دې نيمگړي رکن بې خجن (خلورم)
 سېلاپ غورڅېد وي خکه د دې بناخ د مصروعې وزن په درو
 خجنو (خلورم او اتم او دولسم) سېلابونو باندې ولاړوي - د دې
 بناخ مصروعه پنځلس (۱۵) سېلابونه لري - په دې بناخ کښې غزل هم
 شته او نظم هم اوس د د مساز شاهين يو غزل وړاندې کوم ، چې په
 هم دې بناخ کښې شوے دے :

خومره پاګکل وو چې په خله کښې بې لمبه اخیسته

هغه سري د تا د شونډو چې بوسه اخیسته

دلته چې چا راسره وېش د ورڅو شپوکړے دے

ورڅ به د دوي په برخه وه موږه به شپه اخیسته

دوي هم ربتيا نه خوبنول سر ته يې امن غونشنو
 د انسانيت په قتل عام کبني يې حصه اخiste
 هلته د یوه خدائي خدائي نه و هرې خوا ته خدائي وو
 مونبر په يواخې خان به خدا يه! ستا نامه اخiste
 ژوند، د روپناهه ژوندانه علامت مونبر به گنېي
 مونبر به شاهينه! د تاودې سره سره اخiste
 د لوستلونه پس د دمساز شاهين د غزل نقطعيت به په دې چول کېري:
 ۱۲۱۵ | ۱۳۱۱ | ۱۰۹۸ | ۲۵ | ۳۲ |

اخوم ره پا گکل او و چې پنه خله اکبني يې لم به ا خيس ته -
 اه غه س بېا د تا د شون او چې بو سه ا خيس ته -
 ادل ته چې چا را سره وېش د ورخو شپواک بې دے -
 اورخ به د دوي پنه برخه وه امون به شپه ا خيس ته -
 ادوی هم ربتيا نه خوبنول اسر ته يې ا من غونب تو -
 ا دان سان یت ا په قتل عام اکبني يې حصه ا خيس ته -
 اهل ته د یوه ا خدائي خدا يې نه او و هرې خوا ته خدائي وو -
 امون بنه يواخې خان به خدا يه! ستا نا مه ا خيس ته -
 اژوند روپنا انه ژون دا نه اعلا مت مون بې به گک نېي -
 ا مون بې به شاه هي انه د تاو دې ا سره س بې ا خيس ته -
 ۱ ۲ ۳ نيمکې رکن

دا بحر په پښتو شاعری کښې پور زیات استعمال شوے
 د او نن خو تر تولو بحروفو زیات استعمال کېږي - د ټې شهرت
 او عمومي قبولیت له مخې د مشق او تمرين دپاره د عبدالسلام
 بېتاب يو غزل وړاندې کوم او تقطیع ېې لوستونکو ته پرپردم -
 لوستونکي به ډې ته هم پام وکړي چې د ډې غزل هم قافیه مصرعي
 د ډې قافیه مصرعو خخه د کوم اصول له مخې يوه څه کمې را ئېي -

د چا ګل مخي مسيحا په انتظار پروت د
 میئن ډې ګله موده وشهه چې بیمار پروت د
 په ډې نه لوی ثبوت د تا د مینې خه درکرمه؟
 په مرګ مې هم په سینه ستاد زلفو تار پروت د
 د زړو ډي درد به مې په ډې کښې هم لا خپکه نه کړي
 زما په مخکښې زما لوټې لوټې بنار پروت د
 دا په ارمان د سرو ګلونو شهید شوے بنکا رې
 دا چې د سرو ګلونو هار پې په منزار پروت د
 وخت ېې شو تېر خو ظې جنان لا په نیولي قدم
 لا ېې په ذهن کښې د کبر زوو خمار پروت د

۳ - لورم اورد رکنی بحر (لورم اخ)

دد ې بحر تر ټولو لنډ بناخ لومړے بناخ دے چې مصروعه
 ې اووه (سپلابه ده ، دغسې اووه سپلایزې دوې مصروعې چې
 یوه په بلې پسې کړې شي نو په ټې څلورم بناخ کښې راټلونکې یوه
 غږګه مصروعه تربنې جوړه شي - په ټې څلورم بناخ کښې څلورم
 اورد رکن | ۲۱۳۲ | الومړے او دريم څلپوره تکرار کېږي خو دویم
 او څلورم څل نیمګړے تکرار کېږي نو د اتم او شپارسم سپلاب
 ځایونه (کوم چې خجن هم ہی) به خالی رائحي - اوس د اروانبد
 طاهر ګلاچوي یوء غزل ، کوم چې د ټې بحر په دريم بناخ کښې دے
 ، ته رجوع کوم او خو شعروونه تربنې را اخلم :

داسې په خیال او په ډارنيسم د خویانو لمن
 لکه چې نیسي خوک غریب د بادشا هانو لمن
 چې له رخساره د شفق د ناوې وښې خاخي
 پري لکېدلې ده د چا د سرو لبانو لمن
 چې بې نقابه په ډک زړه د یار دیدن وکړمه
 هله به ټکه شي زما د دعاګانو لمن
 د اژدها او د لرم نیونه نه د ګرانه
 خو ډېره ګرانه ده نیونه د سیالا نو لمن

خوشبویه ځکه د طاهره ! ستاد فکر نسيم
 پري لکېدلې ده د حسن د ګمانو لمن

اوسم به پهه دې غزل کښې لړ ساعت د پاره داسې بلون
 راولم چې د خلورم اوبد رکني بحر پهه هې خلورم بناخ کښې خای
 شي ؟ يا به دا ووايم چې د دې بحد لوړې بناخ غږګ شکل تري
 جوړوم ؟ نیسم پهه خیال او پهه ډار، زهه د خوبانو لمن

لكه چې نیسي غریب د بادشاها نو لمن
 اوسم د شفق د ناوي لهه رخسار وينې خاخې
 چا لګولې ده پري د سرو لبانو لمن
 چې بې نقاب پهه ډک زړه د يار دیدن وکړمه
 شي به مې هله ډکه د دعا ګانو لمن
 د اژدها، د لرم نيونه نهه ده ګرانه
 خوده نيونه ګرانه تل د سیالا نو لمن
 طاهره! دے خوشبو یه د تاد فکر نسيم
 پري لګډه د حسن د خو ګلا نو لمن

اوسم به پهه دې بناخ پهه قالب کښې تقطیع وکړم :
 | ۱۶۰ | ۱۵۳ | ۱۳۱ | ۱۲۰ | ۱۰۹ | ۸۱ | ۷۲۵ | ۳۲۱ |

اني سم پهه خیال او پهه ډار - | ازهه د خوبه ا نو ل من - |
 ال که چې نهه لسیغ ریب - | ا د بادشاها نو ل من - |
 اوسم د شفق ا د نا وې - | الله رخ ساروی اني خاخې - |
 اچا ل ګک و الي ده پري - | ا د سرو ل بوا نو ل من - |
 اچې بې ن قاب ا پهه ډک زړه - | ا د يار دی د اوك د مه - |

اشي به مې هُاله ڏ که - | ا د دعا گُانو ل من - |
 ا د اژ د هُا دل ٻم - | ا نی و نه نه ا د گرا نه - |
 ا خوده نی و انه گرا نه - | ا تل د سیا لُا انو ل من - |
 ا طا ه ره د ے ا خوش بو یه - | ا د تا د ف ا کر ن سیم - |
 ا پری ل گپی ده ا د ح سن - | ا د خو گک لُا انو ل من - |
 ا نیمگپ ے رکن ----- ۲ ----- نیمگپ ے رکن

د ڏي بناخ مصروعه خوارلس (۱۳) سپلایزه غبرکه مصروعه
 ده - خجن سپلابونه ڀي صرف خلورم او دولسم دي - د هر نیمگپ ی
 رکن اخيري سپلاب د غورچدو لئه مخپي د اتم او د شپلارسم
 سپلابونو پئه ئحای کښپي صرف - دانخبنه لکولپ ی شوي ده - د لوپري
 نیمگپ ی رکن (د اتم سپلاب د غورچدو لئه مخپي دلتہ پئه وپنا کښپي
 یوه فطري وقهه يا سکته راهي نو لوستو به پئه اووم سپلاب لبر
 غوندي پي تم کپپري - د وپنا پئه وخت به خجن سپلابونه خلورم او يولسم
 - شي -

دلته یوه بله نکته هم د بنکاره کولو ۽ ده ، چپي که د دې
 بحر د دريم بناخ پنخلس (۱۵) سپلایزپ مصروعې نه د مينځ اتم
 سپلاب لر ے شي نو بيا هغه هم دې بناخ ته راواپري او دغه شان که
 د خلورم بناخ غبرکپ مصروعې ته د اتم سپلاب خانپي پئه ئحای یوبل
 سپلاب ور زيات کپ ے شي نو دا بيا د دريم بناخ پئه مصروعې کښپي
 - بدله شي -

پنځم اوبد رکني بحر

په خلورم اوبد رکني بحر کښې هم خلورم اوبد رکن |
 ۲۳۲۱ اکارو شوے وو او په دغې پنځم اوبد رکني بحر کښې
 هم هغه خلورم اوبد رکن کارو شي نو په دې وجه دا دواړه بحرونې
 یوئه بل ته سره نزدې دي - د دغو دواړه بحرونو فرق یواهې په
 وروستیني نيمګري رکن کښې د - د خلورم اوبد رکني بحر
 نيمګر - رکن د درو سپلابونو وي او خلورم یې لوبد وي خود
 پنځم اوبد رکني بحر په وروستیني رکن کښې درې سپلابونه
 غورڅېري او نيمګر - رکن یې فقط د یوئه سپلاب پا شي -
 د ټېږي لومړي مصروعه هم د دې پنځم اوبد رکني بحر په
 دویم بناخ کښې او دویمه مصروعه یې په دریم بناخ کښې راخي - د
 رکن د تکرار له مخې دا بحر هم لکه د نورو بحرونو خلور بشاخونه
 لري ، خونن صبا د نوي غزل په لړ کښې نوې نوې تجربې کېږي - له
 دغو تجربو خخه یوه دا هم ده چې د دې رکن تکرار د زیاتولو سره
 یې یو پنځم بناخ هم مخې ته راخي او د دې پنځم بناخ د مصروعې
 اوبدوا شلو سپلابونو ته رسې - اکړچه داسې بېلګې ډېږي ډېږي دې دې
 خونن صبا دار جهان په زیاتبلو د -

ا - پنجم اور د رکنی بحر (لوم مے اخ)

پئه دی بناخ کبپی هماگہ خلورم اوبرد رکن ۱۳۲۱ | ايو
 خل پئه پورہ توکھ او بل خل د یوہ سپلاب پئه نیمگری شکل کبپی
 رائی معنا یپی دا ده چی د پای رکن نہ یپی دری سپلابونہ وغور چبری
 - دی بناخ مصرعہ پنیحہ (۵) سپلابه وي - خجن سیلاپ یپی
 خلورم وي اونورہ پکبپی سپک وي - دی بناخ مصرعہ د پنجم
 بحر تر ټولو لنیه يا ورہ مصرعہ ده - د جپانی اهنگ دوپی
 هایکو گانی ورائلپی کوم :

عبدالسلام پتاب هایکو : ۱ گیله د چا نه

مونرو همپیشہ ویشتی یو ۲
 ۳ خپلو د شا نه

د دمساز شاهین هایکو : ۱ چی زرہ و نہ خوری

۲ نورہ پئه دی گرانی کبپی

۳ غریب به خہ خوری

پئه دی هایکو گانو کبپی دری دری مصرعی دی چی
 لومپی مصرعه یپی پنیحہ (۵) ، دویمه یپی اووہ (۶) او دریمه یپی بیا
 پنیحہ (۵) سپلابونہ لری - دی هایکو گانولومپی او دریمه مصرعہ د
 پنجم اوبرد رکنی بحر پئه دی لومپی بناخ کبپی رائی خو دویمه

مصرعه بې د خلورم اوبد رکني بحر په لومړي بناخ کښې راخي
 لوستونکي د دويمې مصرعي د تقطیع مشق د خلورم اوبد رکني بحر
 په لومړي بناخ کښې کولې شي د لومړۍ او دريمې مصرعي تقطیع
 به په دې چول کېږي :

| ۸۳۲۱ |

اګي له د چا نه - - - | لومړۍ مصرعه
 اخپ لود شا نه - - - | دريمې مصرعه
 ----- نيمګړے رکن

| ۸۳۲۱ |

اچې زړه و نه اخوري --- | لومړۍ مصرعه
 اغريب به خه اخوري --- | دويمې مصرعه

د تقطیع نه وروستو په عملی توګه دا بنکاره شوه چې د
 جاپاني اهنګ د هایکو لومړۍ او دريمه ، دواړې مصرعي ، په هم
 دې بناخ کښې هي د پلي په رکن کښې دا نخبني --- درې
 غورڅدلې سپلابونه (يو سپلابيز نيمګړے رکن) ظاهروي - د دې
 بناخ د پنځه سپلابيزې مصرعي وزن په خلورم خجن سپلاب باندي
 ولاړدے - د دغې خلورم خجن سپلاب په خلای که سپک سپلاب
 راشي نو دا مصرعه به موزونه پاتې نه شي ، خوکه د سپکو سپلابونو
 په خلای خجن سپلاب وي نو هیڅ فرق نه غورڅوي -

۲ - پنځم اورد رکني بحر (دويم اخ)

د ټي بناخ مصروعه د لوړۍ بناخ د مصروعې نه خلور
 څې زیاته ده ولې چې خلورم اوبد رکن || ۳۲۱ | په پوره توګه په
 ډي بناخ کښې دوه څله تکرار کېږي او د پاي نیمکړے رکن پې
 هماغه شان د یوء سپلاب دے نو ځکه د ډي بناخ مصروعه نههه (۹)
 اوبدده د دغه بناخ زیاتره په بدلوا او سندره کښې لید شې - د تېپې
 دوا ټې مصروعې په پنځم اوبد رکني بحر کښې دی اوله (لنډه) نههه
 سپلایزه مصروعه یې په ټي دويم بناخ کښې ده - د غازی سیال یو
 غرل ، چې په هم ډي بحر کښې دے ، دلنه تربنه خو شعروونه پېش

کوم :

چې زوروی ، چې زوروی مې
 را ته خپل زور د حسن سبایي
 ستاد مزاج غوندي نا زکه
 دا خلق پرخه ورته وايي
 هغه په څان کښې نههه څائېږي
 سیال په سندره کښې یې ستایي

د تقطیع دپاره د غه درې شعروونه د ډي بناخ په رکنوونو

کښې اچوم :

|| ۱۲۱ ۱۰ ۹ | ۸' ۵ | ۳' ۲ |

ا چې زو ر وی ا چې ژ د وی ا مې ---
 ارا ته خپل زورا د ح سن بنا يي ---
 استاد م زاج اغون دي نا ز اکه ---
 ادا خ لق پر اخه ور ته وا يي ---
 اه غه په خان اکښې نه خا ئې ا بې ---
 ا سیال په سن د اره کښې يې ستا ا يي ---
 ۲----- نیمگړے رکن

موږه وينو چې په دې تقطیع کښې د پای رکن نه اخیریني
 درې (لسم ، یولسم او دولسم) سپلابونه غورڅدلې دې نو په دې
 ووجه د پای رکن نه یو سپلابیز نیمگړے رکن جوب شو دې بشاخ
 مصروعه نهه^۹ سپلابه راغله او خجن سپلابونه پکښې خلورم او
 اتم دې

۳ - پنجم اورد رکنی بحر (دریم اخ)

د دې بناخ مصروعه د دويم بناخ د مصروعې نه خلور څې
 زياته د ولې چې خلورم اوبرد رکن || ۲۳۳ | په پوره توګه په دې
 بناخ کښې درې څله تکرار کېږي او د پاڼي نیمکړې رکنې هماغه
 شان د یوء سپلاب د که نو ځکه د دې بناخ مصروعه دیارلس (۱۳)
 اوبرده د دغه بناخ زیاتره په بدلوا او اولسې سندرو کښې ليد شي
 د تېپې دواړې مصروعې په پنځم اوبرد رکنی بحر کښې دې، دويمه
 (اوبرده) دیارلس سپلابیزه مصروعه بې په دې دریم بناخ کښې ده
 دروپش درا نې یو غزل ، چې په هم دې بناخ کښې ده ، دلته را

اخلم :

د ګل ګربوان ده ، د طالم اغزي لاسونه
 خلوندې مات بنه دې دې سپرلي لاسونه
 ما ستا د پاره مانۍ جوړه کړه له ستورو
 خپلې جونکړې لره څم زخمی لاسونه
 دا ازادي د چې هر خوک دې رېبې ژې
 دا اجازه نه شته چې وکري لاسونه
 دومره به یاد سا چې بل په کاپو و
 پرمخ د زمکې هر سړے لري لاسونه
 له ډېره وخته یو له بله کيله من دې
 زما دروپش تشه لمن ، سخني لاسونه

د تقطیع دپاره د غه غزل د دی بحر په رکنونو کښې

اچوم :

| ۱۶۰ | ۱۳۱ | ۱۲۱ | ۱۰۹ | ۸۷ | ۲۵ | ۳۲۱ |

ادګل هکرې وان ادے د ظا لم اغ زې لا سوانه --- |

اخاون ده مُلت ابنة دي د دې اسپر لي لا سوانه --- |

اما ستا د پا اره ما نې جوا په کره لئه ستوا رو --- |

اخپ لې جون گکا بې ل ره خم ازخ مې لا سوانه --- |

ادا ازا دې اده چې هر خوک ادې رې بې ژا بې --- |

ادا اجا زه نه اشته چې وکارې لا سوانه --- |

ادوم ره به ياد اسا چې بل ابنة کانو وا --- |

ا پرمخ د زم اکې هرس پے ل رې لا سوانه --- |

الئه چې ره وخته يو لئه ب الله کې له مۇن ادي --- |

از ما در وېش ات شه ل مۇن اس خې لا سوانه --- |

--- ۲ --- ۳ --- نيمگړے رکن

مونږه وينو چې په دې تقطیع کښې د پاي رکن نه اخيزني

درې (خوارلس ، پنځلس او شپارسم) سې لابونه غور خېدلې دي نو

په دې وجه د پاي رکن نه يو سې لابيز نيمگړے رکن جوړ شو دې

بناخ مصروعه ديارلس (۱۳) سې لابه راغله او خجن سې لابونه پکښې

څلورم ، اتم او دولسم دي

۲ - پنځم اورد رکني بحر (لورم اخ) : د

پنځم اوږد رکني بحر تر ټولو وړو (لنډه) مصروعه د لومړي بناخ پنځه

(۵) سپلایزه مصروعه ده ، دغښې دوي پنځه سپلایزې مصروعې چې

یوه په بلې پسې کړې شي نود دې خلورم بناخ غږګه لس (۱۰)

- سپلایزه مصروعه تربنه جو پېړي -

څنګه چې د نورو ژبو شاعرانو د رباعي (څلوريزې) د پاره

بحرونه څانګړې کړي دي هم دغه رنګ زموږ کلاسيکي شاعرانو په

پښتوکښې دغه بحر د رباعي دپاره تا دے خود دې سره سره موږ

- په دې بحر کښې نظمونه او غزلې هم لرو -

د محمد نواز خان طائرد یوء نظم (طوفان را) ، چې په

هم دغه بحر کښې دے ، څخه لومړي پنځه شعروونه عرض کوم :

هله تادي کړه ، ګوره باران دے

شابه مرېږي کړه ، ګوره طوفان دے

لې شان نظر کړه ، اسمان پرقېږي

دغه استازے ، د زول باران دے

بزد له پاسه ، اوښ خو بیدار شه

د اسمان تندر ، ماتې تمبې کړې

قبلې ته ګوره ، تو روې وریئځې

بېرغ په لاس کښې ، دي را رواني

پئه کبرو وروخو ، کبینی بی ورا دے
پکبینی سپلاب دے، ترپنہ امان دے

د ھی بناخ پئه قالب کبینی اوس دغه شعرونه د تقطیع د پاره اچوم :

| ۱۲۱ | ۳۲۱ | ۸' ۷ ۶۵ | ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲' ۱۳ | ۱۴ ۱۵ ۱۶ |

ا له تا دی اکره ---| اکو ره با ران ادے---|
اشا به مردی اکره ---| اکو ره طوفان ادے---|
الرشان ن ظراکره ---| اس مان پر قبی ابی ---|
اد غه اس تازے---| ا د زول با ران ادے---|
ا بز د لہ پا سه ---| او س خو بی دار شہ ---|
اد اس مان تُن امر ---| ا ما تبی تم بی اکرپی ---|
اقب لبی ته گواره ---| ا تو رپی ور یئ لخپی ---|
ا بی رغ پئه لاس اکسپی ---| ا دی را روا انبی ---|
ا پئه ک بو ورو اخو ---| ا کبینی بی ورا نے ادے---|
ا پ کبینی سپی لاب ادے---| ا ترپی نہ ا مان ادے---|
ا نیمگرے رکن --- ۲ --- نیمگرے رکن

پئه ھی قالب کبینی موں بر گورو چی خلورم او بود رکن اول او
دریم خل پئه پورہ شکل کبینی تکرار شوے دے خو پئه دویم او
خلورم خل پئه نیمگرپی شکل کبینی لکھ خنگہ چی د تقطیع د قالب
نه بنکاره د، دا مصروعه یوه غبرگه مصروعه د دوبنا پئه وخت به

لوستونکي په پنځم سېلاب لب وقهه کوي بيا به مخکښې پاتې
مصرعه ولې داسې مصرعه په روانه وپناکښې خپل ابلاغ نه شي
کولې - په قالب کښې بې خجن سېلابونه خلورم او دولسم دي خود
وبنا په وخت به يو خجن سېلاب خلورم او بل نهم شي -

۵- پنځم اورد رکني بحر (پند م اخ)

د پنځم اوبد رکني بحر تر پولو وړو (لنډه) مصرعه د لوړۍ
بناخ پنځه (۵) سېلايیزه مصرعه ده ، دغسې دوې پنځه سېلايیزې
مصرعي چې يوه په بلې پسې کړې شي نو د خلورم بناخ غږګه لس
(۱۰) سېلايیزه مصرعه تربنه جو پېړي اوس چې داغړګه لس (۱۰)
سېلايیزه مصرعه يو خل بیا غږګه کړې شي نو د هې پنځم بناخ شل
(۲۰) سېلايیزه مصرعه تربنه جو پېړي - نن صبا په نوي کهول کښې ،
د غزل په لړ کښې د شل سېلايیزو مصرعو جو پولو رجحان په
زیانې دو دے -

اوسم په دې بناخ کښې شو د ادریس خان ادریس د
غزل نه خو شعرونه وړاندې کوم :

لَهْ ھِي ماحوله لَهْ ھِي رواجه ساه مې دوپېري د ژوند په لارکښې
 د گل پشانې هر يو ارمان مې وينم رېپېري د ژوند په لارکښې
 مينه په لرے او نزدے نه ده خنه که جدا شو موږ يو تر بله
 زړه کښې ساتم ھي زړه کښې ساته مې وخت به تېپېري د ژوند په لارکښې
 تاخوبه وبل چې دا کېد کېشي چې تا زه پېپېردم تنه جنانه
 نن راته واپې په نيمه لارکښې لاري دوي کېپېري د ژوند په لارکښې
 جنانه رالهه د خداي دباره زړه مې درزېپېري په خان يږيم
 هسې نه مر يم چې ته رادرو حادثې کېپېري د ژوند په لارکښې
 ادریسه ورشه جنان خبر کړه چې درومي دومره په سفر لرے
 یا ھې قسمت د چې خه رادرومی خه راپېپېري د ژوند په لارکښې

لاندې د ادریس د غزل تقطیع کوم ؟

اَلَهْ ھِي ماحوله لَهْ ھِي رواجه | ساه مې دوپُا بِيَا د ژوند په لارکښې |
 اَد گل پ شُانې اهريوارمان امېا اوی نم رې زُې ايدياد ژوند په لارکښې |
 امي نه په لارکښې او نزدے نه دا اخنه که ج داشومونږ يو تر ب لهه
 ازړه کښې ساتم ادي ازړه کښې ساته امې اوخت به ټې رې ايدياد ژوند په لارکښې |
 اتا خوبه وبل اچې اداکې د نه اشیا اچې تا زه پېپېردم اتن هاج نانه |
 انن راته واپې په نيمه لارکښې لاري دوي کېپېري د ژوند په لارکښې |
 اج نه راشهه د خداي دپاره ازړه مې در زُې ايدي اپې خان ي رې ايم |
 اه سې نه مر يم اچې ته رادروا | احادې په کې ايدياد ژوند په لارکښې |
 ادرې سه وراشهه اج نان خ برآکړه اچې درومي دوم ارههه س فرل ارکه
 ابایا په قس مُتاده اچې خه رادرومۍ اڅه را پې په نېپې ايدياد ژوند په لارکښې |

چونکه د ٿي بناخ مصروعه اوبرده ده نو پنهان قالب کښي مو د
نيمگري رکن د ڀوئه سپلاب دپاره فقط ڀوه هندسه رکن جوري ڪر ڪے
د ڪه | ١٥ | ، | ١٠ | ، او | ٢٠ | - موئر به د خان سره دا
خبره پنهان ڏهن کښي ياده ساتو چي د ڀوي هندسي رکن نه دري
سپلابونه غورخپدلي هي -

پنهان د ٻي تقطيع کښي دا هم بنڪاره شوه چي خلورم اوبرد رکن
پنهان پوره توگه هم خلور خله تڪرار شو ڪے او هم دغه رکن بيا پنهان
نيمگري صورت کښي هم خلور خله تڪرار شو ڪے - د ٻي بناخ
مصروعه شل سپلابه راغله او خجن سپلابونه بي خلور
(خلورم، نهم، خوارلس، او نولسم) د ٻي بحر پنهان خلورم بناخ
کښي خجن سپلابونه دوه وو -

لنډ رکنی بحرونہ

کوم بحرونہ چې لة لنډو (درې سپلائیزو) رکنونو ॥ ۲ ۳ ।

څخه جولپری هغوي ته لنډ رکنی بحرونہ وایي - د دغو بحرونو هم
شمپر کم دے او هم یې کارونه - د پښتو په توپی شاعری کښې د دغو
بحرونو کارونه په اور وکښې د مالکې برابره هم نه ده - د دغو رکنونو
په تکرار سره چې کوم "اهنګ" پیدا کپري هغه لة ساده وينا نه ډېر
لرے دے نو خکه په دغو بحرونو زبه اړول لړ ګران وي په خلاف د
اوږد رکنی بحرونو چې په هغوي بانګې ژبه په اسانه روانيپری -
بحرونو ته د نومونو ورکولو په لړ کښې دې ته کتنه کپري
چې خجن سپلاب یې خویم دے او رکن پکښې کوم یورا دے -
په ډې وجه پېل لة هغه بحره څخه کپري چې لومړے سپلاب یې
خجن وي - په دغسې بحر کښې رکن هم لومړے راخی نو نوم هم د
لومړۍ بحر ورکوو:

لومړے لنډ رکنی بحر

تر نزدي ماضي پوري لومړۍ لنډ رکن ته خالي رکن او بحر
ته یې خالي بحر ویئل کېدل ولې چې دا رکن د عروضو د پوهانو تر
نظره نه وو تېر شو - هر علم د ارتقا تر مدارجو له تېرپلو پس وده
مومي يعني پوهه یا علم جمود نه قبلوي - د علم د دې ارتقا یې
فطرت له کبله د علم عروض په لړ کښې نو - دریافت داهم دے
چې اوس لومړے لنډ رکن او هم یې بحر موند شو - دے -

دا بحر دلومپی لنډ رکن | ۱۳۲ | چې لومړے سېلاپ
 ې خجن دے د تکرار خخه جو پېږي - د دې رکن دویم او دریم
 سېلابونه سپک وي - د رکن د تکرار په لحظه د دې بحر دري
 بناخونه دي او هر یو بناخ ېپه د یوء سېلاپ نیمگړے رکن هم
 غواړي-

۱ - لومړے لنډ رکنې بحر (لومړے بناخ) : پهه دې بناخ
 کښې لومړے لنډ رکن | ۱۳۲ | پهه پوره توګه دوه خله تکرار کېږي
 او پهه اخیر کښې د یوء سېلاپ نیمگړے رکن هم غواړي - مصروعه
 ې اووه (۷) سېلابونه لري او خجن سېلابونه پکښې لومړے ،
 خلورم او اووم وي -
 د پېلګې پهه طور پهه دي رکن جوده شوي د محمد نور خلور
 شعرونه پېش کوم :

خوند کوي چين پهه جبین د نکار
 سوال نه جواب وي نه دار و مدار
 وران به کري واپه پهه جل جل جل
 زلفې لري الول - ول - ول
 ماه د فلك دے که جن که ملک
 لمک که قمر که سما که سمک
 پاتې به شي یو خل خل خل
 زلفې لري - الول - ول - ول

اوسم د باندینیو شعرونو خخه دوه شعرونه (دویم او خلورم)
 د لپر بدلون سره لیکم چې هره مصروعه یې اووه سپلابه اوبده وي او د
 قاعدي پر مخه په دې لومړي بناخ کښې خای شي :
 وران به کړي واپه په جل

زلفې لري الو ول

باتې به شي په يو خل

زلفې لري الو ول

موږه ګورو چې دا مصروعې په لومړي خجن سپلاب شروع
 شوي دي ، اووه اووه سپلابونه لري ، هر دریم سپلاب (لومړے ،
 خلورم او اووم) یې خجن ده او هره مصروعه اووه () سپلابونه لري
 - اوسم دغه شعرونه د عروضویه قالب کښې اچوم :

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ |

ا ور ان به کړي ا وا په په جل - -

ا زل في ل ا ری ا لو ا ول - -

ا پا تې به ا شی په يوا خل - - |

ا زل في ل ا ری ا لو ا ول - -

ا ۲ نیمگړے رکن

٢ - لومړے لنډ رکنې بحر (د دویم بناخ) : په ټې بناخ
 کښې لومړے لنډ رکن | ۱ | ۲ | ۳ | په پوره توګه درې خله تکرار
 ټېږي او په اخیر کښې د یوء سپلاب نیمکړے رکن هم غواړي -
 مصروعه پې لس (۱۰) سپلابونه لري او خجن سپلابونه پکښې
 لومړے ، خلورم ، اووم او لسم وي -

اوسم د لومړي لنډ رکنې بحر په شروع کښې ليکلې شوو د
 محمد نور خلورو شعرونو خخه دوه شعروونه (لومړے او دريم) يو
 خل بیا دلته وړاندې کوم ، کوم چې په هم دغې دویم بناخ کښې
 دي :

خوندکوي چین په جبین د نگار
 سوال نه جواب وي ، نه دار و مدار

ماه د فلک د که جن که ملک
 لمركه قمر که سما که سمک

د لوستلو نه پس دا شعروونه د ټې بناخ په عروضي پیمانه ګزوم :
 | ۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ | ۱۰ | ۱۱ | ۱۲ |

اخوندک وي چین په ج ابین د ن اګکار - -
 اسوال نه ج اواب وي نه ادا رو م ادار - -
 امهاد ف اکک د که اجن که م اکک - -
 المركه ق امر که س اما که س امک --
 ۱ ۲ ۳ نیمکړے رکن

د باندیني بحث په رزا کښې د تقطیع پې تجربې ته که په

غور سره وکورو نو دا شعرونه د دغې بناخ په معيار پوره پرپوئي

- ۳ - لومړے لنډ رکنې بحر (دريم بناخ) : په دې بناخ

کښې لومړے لنډ رکن | ۱ | ۲ | ۳ | په پوره توګه خلور خله تکرار

کېږي او په اخیر کښې د یوء سپلاب نیمکړے رکن هم غواړي -

مصرعه یې ديارلس (۱۳) سپلابونه لري او خجن سپلابونه پکښې

لومړے ، خلورم ، اووم ، لسم او ديارلس دی

اووس د محمد نور په پورتنيو دوو (لومړے او دريم) شعرونو

کښې لړ داسې بدلون راولم چې مصرعې یې تر ديارلس سیلابونه

پوري اوږدي شي :

خوندکوي چين په جبین د نگار همبشه

سوال نه جواب وي نه دار و مدار همبشه

ماه د فلك د که جن که ملک د جنان

لمر که قمر که سما که سمک د جنان

اووس د دې بناخ په رکنونو کښې د دغو شعرونو تقطیع کول

هـ

| ۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ | ۱۰ | ۱۱ | ۱۲ | ۱۳ | ۱۴ | ۱۵ |

اخوند ک وي اچین په ج این د ن اکاره مې اشهه - - |

اسوال نه ج اواب وي نه اداره م اداره مې اشهه - - |

اُمُه د ف اُلک دے که اجُن که م اُلک دے ج اُنان - - -
 اُمر که ق اُمر که س اُمُه که س اُمُک دے ج اُنان - - -
 ۱ ۲ ۳ ۴ نیمگرے رکن

پئه یې تقطیع کبني دا صفا لیدے شي چې هره مصروعه
 دیارلس (۱۳) سپلابونه لري - خج یې د لومرې سپلاب نه شروع
 کېږي او بیا یې هر دریم سپلاب خجن دکې پئه هره مصروعه کبني
 لومرے لنه رکن پئه پوره توګه خلور خله تکرار شو دے او پئه اخير
 کبني دیوہ سپلاب پئه نیمگرې صورت کبني را دے -

دویم لنډه رکنی بحر

دا بحر د دویم لنډه رکن | ۱۲۳ | اچې د دویم سپلاب یې
 خجن دے ، د تکرار خخه جو پېړي د دې رکن لومرے او دریم
 سپلابونه سپک وي د رکن د تکرار په لحاظ د دې بحر دری
 بناخونه دي دا دویم لنډه رکن چې خو خله هم پئه مصروعه کبني
 تکرار کېږي نو پئه پوره توګه تکرار کېږي او نیمگرے رکن نډه غواړي

- ۱ - دویم لندرکنی بحر (لومرے بناخ) : پئے دی بناخ کبپی

دویم لندرکنی پورہ توگه دوھ خلھ تکرار کپری او نیمکرے رکن

هم نئے غواری د دی بناخ مصروعہ شپر (۶) سپلابه وي خو پنیخہ (۵)

سپلابه هم کپدی شی خجن سپلابونہ یپی دویم او پنحہم دی - اوس

پئے دی بناخ کبپی شوے یو خپل غزل و پاندی کوم :

هغه نئے خٹھ کار کپری

نئے کار نه انکار کپری

هر کار نه اسان دے

تنقید چې بسیار کپری

د غم استقبال کبپی

خوشی کلپه بار کپری

اغیارنه به خوک کپری

کیله یار لئے یار کپری

سالک بیرندے دے

خوارتہ به وار کپری

د لوستلو نه وروستودا غزل د تقطیع د پاره د دی بناخ پئے

رکنوں کبپی اچوم ؟

۱ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ |

| ا ه گ ھ ن ئ ا خ ئ ک ا ر ک پ ری |

| ا ن ئ ک ا ر ن ه ا ان ک ا ر ک پ ری |

ا هر کار نه ا سُان دے
 ا تن قید چې ا بس یار کړي
 ا د غُم اس ا تقو باں کښې
 ا خو شُي کا ده بُار کړي
 ا اغ یار نه ا به خُوک کړي
 ا هکی لُه یار ا له یار کړي
 ا سا لک بي اړن دے دے
 ا خو وار ته ا به وار کړي
 ا-----۲

۲ - دویم لنډ رکني بھر (دویم بناخ) : پئه دې بناخ کښې
 دویم لنډ رکن پئه پوره توګه درې خله تکرار کېږي او نیمگړ رکن
 هم نه غواړي - ددې بناخ مصروعه نهه (۹) سپلابه وي خو اته (۸)
 سپلابه هم کېږي شي خجن سپلابونه بې دویم ، پنځم او اتم دې
 پئه دې بناخ کښې شوے خپل یو غزل وړاندې کوم ، پس له
 لوستلو به بې د دې بناخ پئه رکنوونو کښې تقطیع کوم:

یو خل چې راضي شي جنان بیا
 د قرب مساوي شي هجران بیا
 چې غم شي د زغم نه باهر نو
 ضرور سودا يې شي انسان بیا

چې نوق او اخلاص را پیداشي
 پئه عشق کښې کافي شي سامان بیا
 چمن مې لئه تندې و چېرى
 مکر که ساقى شي اسمان بیا
 سالک د زړه ملک جو ګه نه دے
 پکښې چې جاري شي بحران بیا

اوسمې د چې بناخ پئه رکنونو کښې خایوم؛
 ۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹

ایو خل چې ارا ضی شي | ج نان بیا
 ادقرب م اسا وی شي ا هج ران بیا
 اچې غُم شي ا د زغم نه | با هر نوا
 اض رور سوا دا بی شی | ان سان بیا
 اچې نوق او اخ لاص را | پی داشی
 پئه عشق کښې | کافی شي اسا مان بیا
 اچ مۇن مې لئه تۇن دې | و چې بې
 ام گر که اسا قې شي | اس مان بیا
 اسا لک د ازره ملک جوا ګه نه دے
 اپ کښې چې اجا ری شي | بح ران بیا

- ۳ - دویم لنڈ رکنی بحر (دریم بناخ) : پئه دی بناخ کبنپی
دویم لنڈ رکن پئه پورہ توگه خلور خلله تکرار کپری او نیمکڑے رکن
هم نئه غواپی - ددی بناخ مصرعه دولس (۱۲) سپلابه وي خو یولس
(۱۱) سپلابه هم کپدی شي - خجن سپلابونه پی دویم ، پنخم ، اتم
اویولسم هي - اوس پئه دی بناخ کبنپی دامر دین شاعر لئه یوپی اولسی
سندری خخه پنچھے مصرعی دلته را اخلم :

غريب امر دينه يغال دی کوئه شو

چی یار نازنین او س لئه تا بیگانه شو

ساقی رخصت را کر چی ٿه مٻخانی ته

مطرب حواله کرم سارنگ و طبلی ته
بلبل روانه کرمه باع و باعچی ته

اوسمی د عروضو په رکنونو کښې اچوم ؟

| ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ | ۶ ۵ ۴ ۳ | ۲ ۱ |

غ ریب ا مر دی نه | یغ بآل دی اکو تھ شو |

چی یار نا ز نین او سا لہ تا بی اگا نہ شو ا

| ساقی رخ اصلت را کرچی ھے می خانی ته |

مط رُب ح اوا لُه كرم اسا رُنگ و ا طب لُبی ته |

بل بُل ر | وا نه کر امه بُاغ و باغ چُجی ته |

۲۰۱۷-۰۶-۰۱

دریم لنډ رکنی بحر

دا بحر د دریم لنډ (درې سپلاینز) رکن | ۱۲۳ | اچې

دریم سپلاب بې خجن وي ، د تکرار خخه جو پېږي - د اخیر رکن
نه بې دوه سپلابونه غورڅېږي نو نیمګړے رکن بې تشن د یوء
سپلاب پا شي -

کله چې مونږ د یوء بحر تر ټولو لنډ يا لومړے بناخ
معلومول غواړونو د هغه بحر د یوء پوره رکن او بل د نیمګړي رکن
سپلابونه سره جمع کوو - د دغې اصول له مخې او س چې د دریم
لنډ رکنی بحر تر ټولو لنډ يا لومړے بناخ جوړوونو چې د یوء پوره
رکن (درې سپلاینز) او بل د یوء سپلاب نیمګړي رکن سپلابونه سره
جمع کړو نو څلور سپلابونه لاس ته راخې او هغه هم په دې ډول
چې په دې څلورو سپلابونو کښې دریم سپلاب خجن وي او س
ستونځه دا ده چې د دریم اورد رکنی بحر د لومړي بناخ جو پېښت
هم داسې دے چې په څلور سپلابه مصرعه کښې بې دریم سپلاب
خجن وي - د دغو دواړو جلا جلا بحر وونو د مصرعه عروضي
جو پېښت به په یوء شان داسې وي :

| ۱۲۳ |

او س به دا ابهام پیدا کېږي چې یوه خاصه مصرعه مونږ د

کوم بحر و شمارو ؟

د هې ستونځې د هوارولو د پاره دا اصول وضع کړے

شوے دے چې د دریم لنډ رکنی بحر د لومړي بناخ په جوړولو
 کښې به دریم لنډ رکن دوه خله په پوره توګه او یو خل په یوہ سیلا比ز
 د نیمکړي شکل په توګه تکرار کېږي نو بیا به د دې بناخ مصروعه
 اووه (۷) سېلا به راشی او د دریم اوږد رکنی بحر سره به یې توپیر
 (فرق) سکاره شي

۱- دریم لنډ رکنی بحر (لومړے بناخ) : د پورتني بحث
 په رناکښې د دې بناخ مصروعه د دریم لنډ رکن ۲۳ | چې دریم
 سېلا به خجن وي ، د تکرار خخه جو پېږي - دا ذکر شوے رکن
 دوه خله په پوره ټول او یو خل په یوہ سېلا比ز نیمکړي ټول تکرار
 کېږي - مصروعه یې اووه (۷) سېلا به اوږده وي او خجن سېلابونه
 پکښې دریم او شپږم وي - په دې بناخ کښې شوے یو خپل غزل
 د لوستلو دپاره پېش کوم :

د اقا ستا مقام دے

د زما د غلام دے

چې مرید د مراد شم

د طلب مې انجام دے

گناه ګار مقتدی یم

محبت مې امام دے

اوسم توبه شوه رایاده

د څوانۍ چې ملېسام دے

سالک یارته اشعار کښې

ور لپر سلام دے

د لوستلو نه پس یې اوس د دې بناخ په عروضي سانچه

کښې اچوم :

| ۹' ۸ ۷ | ۲' ۵ ۳ | ۳' ۲ ۱ |

اد ا قُ استا م قام ا دے - -

اد ز مُا دغ لُم ا دے - -

اچې م رُیدا دم رُدا شم - -

اد ط لُب ا مې ان جام ا دے - -

اک ناه گُکار ا مق ت دی ا يم - -

ام حب بُت ا مې ا مُام ا دے - -

او س تو بُه ا شو ه را يَا ده - -

اد ځوا نُی اچې ما بنام ا دے - -

اسالک یارا ته اش عار اکښې - -

اور لې بُدا س لُام ا دے - -

----- ۲ ----- نيمګړے رکن

٢ - دریم لنډ رکنی بحر (دویم بناخ)

بحرِ خفیف د عربی عروضو د مرکب بحرونو خخه یو
مشهور بحر دے - دا بحر د وعظ او اخلاقی مضمونو د پاره زیات

مشهور دے - د بحرِ خفیف سالم وزن داسپی دے :
فاعلاً تن مستفعلن فاعلاً تن

د ټې بحر سالم وزن کم او زحافات یې زیات استعمال
کېږي - د ټې بحر یولس وزنونه دی -

دا بحر د مسدس (یوه مصروعه کښې درې) او دوو مصروعو
کښې شپر رکنونه) په صورت کښې زیات کارو کېږي - د عروضو د
تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعروونه چې په بحرِ خفیف کښې
لیکلکی شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو د "دریم لنډ رکنی
بحر" په دویم بناخ کښې راخی لکه د دولت لواني له یوہ غزل نه
اخیستې شوېي دا مصروعه :

دا جهان دے په مث بھار

د ټې بناخ مصروعه د دریم لنډ رکن || ۲۱ | چې دریم
سې لاب یې خجن وي ، د تکرار خخه جو پېړي - دا دکر شوئه رکن
درې خله په پوره ډول او یو خل په یوہ سې لابیز نیمکړي ډول تکرار
کېږي ، مصروعه یې لس (۱۰) سې لابه او برده وي او خجن سې لابونه
پکښې دریم ، شپرم او نهم وي - په ټې دی بناخ کښې اولسي سندرې هم
ویئلې شوي دي - دلته د نمونې په حېث د حاجي استرانه بلوچستانې

د سندرې شخه لوړی نيمه برخه را اخلم :
بلبان نن پر لور د بوستان خي

د بهار موسم را خزان خي
بورا کان نن د ګل کړي سپلونه
عندليب په باغچې کښې خندان خي
طبييان د عالم سو بې خونده
له علاج يې واپس بیما ران خي
د ترکانو پر ملک لوی خطر دے
نن عراق خي کابل خي ابران خي
په دنيا کښې هر خوا خرخشې دې

OWNED BY 03009792115

د سندرې دا برخه د دې بناخ په عروضي ساخت کښې ګورم :

| ۱۲ ۱ | ۱۰ ۹ | ۸ ۷ | ۵ ۴ | ۳ ۲ |

ابل ب لان انن پر لورا د بوس تان اخي - - -
اد ب هارا موسم را خ زان اخي -- -
ابو را کان انن د ګل اکري سې لوانه -- -
اعن د لیب ائه باغ چې اکښې خن دان اخي -- -
اط بي بان ا د عا لم اسو بې خون ا ده -- -
اله ع لراج يې وا پس ابي ما ران اخي -- -
اد تر کا انو پر ملک لوی خ طراده -- -

ان ع رُاق اخي کا بُل اخي اي رُان اخي --
 اپه دن يَا اکبني هر خوا اخر خ شُبادي --
 ا تول قو مو انه د جُنك ا پرمي دان اخي --
 ا-----٢-----٣----- نيمگرے رکن

٣ - دريم لنه رکني بحر (دريم بناخ) : د ڏي بناخ مصروعه
 د دريم لنه رکن || ٢١ | چې دريم سپلاپ ٻې خجن وي ، د
 تکرار خخه جوبپوي - دا ذکر شوے رکن خلور خله په پوره ڏول او
 یو خل په یوہ سپلاييز نيمگري ڏول تکرار ڪپري ، مصروعه ٻې
 ديارلس (١٣) سپلابه او بده وي او خجن سپلابونه پکښي دريم ،
 شپرم ، نهم او دولسم وي - په ڏي بناخ کبني غزل هم شتون لري او
 نظم هم - په ڏي بناخ کبني لکلبي شوي د دروپش دراني د یوې
 سندري خخه سر بيت او دوه بندونه را اخلم :

ٿئه مې ڪل زه بلبل ، ستا د منځ صفت وایم
 ٿئه د بل شوے جنانه خو زه به تل ستا یم
 ستا دلاري اغري په خپل زره کبني رانغارم
 چې وي ستا پر نامه ، په هر هغه درد ویاړم
 د ملاں په دا حال سروکال زه رضا یم
 دا خبره تر لمړ هم روښانه ده ماته
 چې غوبر نهه ٿئه زما شور او غوغاته

خو دروبش به همبیش بیا هم داسې لکیا یم
تئه دبل شو چنانه خو زه به تل ستا، یم
اوسم به دا سنله د دې بناخ پئه عروضي چوکاټ کښي د

خایولو کوشش هم وکرم :

| ۱۵' ۱۲' ۱۳' | ۱۲' ۱۱' ۱۰' | ۹' ۸' ۷' | ۶' ۵' ۴' | ۳' ۲' ۱' |

اَيْم وَ اَصْفَت مُخْسَن اِسْتَاد بُلْبُل اِزْهَاء كُلْمَيْم اَنْتَهَى

ا ته د بُل اشوے ج نا انه خو زه ا به تل ستا ايم

لستا دُلَا ارِي اغْ رُزِي | اپَه خِيل زُبُه | کېنى رانْغا | بِم - - -

چی وی ستا اپرنا مه اپه هر هاغه درد ویا رم

د م لال | پنه دا حاں | س روکال ازه رضا | یم

دا خ ب ره ترلمۇرەم رو بىنا نە دە مۇ اتە

| - - | **چی غوب نه** | نی ته | ز ما شور او غو گا | ته

خود روپش | به ه میش ایا هم دا اسی لکه یا ایم - - -

| - - | اشوا - ح نا | انه خوزه | به تا ستا | يم

۱۔ نیمکٹ کے رکن

ناؤیئلی دې پا نئه وي چې د تېپې دویمه مصروعه ه

دیارلس (۱۳) سیلابونه لری او دا لنده رکنی دریم بنیاخ هم ؟ خود تپی

دویمه مصروعه په دې بناخ کښې خکه نه ځائپري چې د هغې خجن

سیلانونہ بیل دی ا و د دی بناخ بیل دی ۔

(Bibliography) اخذ لیک یا کتابیات

- ۱ - عروض و بدیع ، ڈاکٹر صابر کلوروی (شعبۂ اردو پینسون یونیورسٹی)
- ۲۰۰۱ء علمی کتابخانہ اردو بازار لاہور۔
- ۲ - اصنافِ ادب ، رفیع الدین هاشمی ، سنگ میل پبلیک پشتر لاہور۔
- ۳ - جوہر عروض (اردو) ۱۹۶۷ء اغا صادق حسین، کوتہ پنجم پنتو عروض ، دروپش درائی ، ۲۰۰۷ء ، صحاف نشراتی مؤسسه کراچی۔
- ۴ - پنتو بللمیچ ، دویم چاپ ۲۰۱۰ء ، دوکتور مجاور احمد زیار ، دانش خرنداویہ پولنہ پینسون
- ۵ - د پنتو ژی او ادب تاریخ ۲۰۰۲ء (اے اے پنتو او سی ایس ایس لپارہ) ، پروفیسر حنیف خلیل، یونیورسٹی پبلیشورز قصہ خوانی پینسون

۷- علم و ادب ، ۲۰۱۲ء ، مقدار شاه

مقدار، نیوز اپجنسي جمرود نیو
مارکیت -

۸- چارپته (pdf file) ، شیرین یار

یوسفزے ، ناچاپ نشر ۲۰۱۱ء

www.pukhto.net/ebook-

journal.php?main=ebook&id=3D1

۹- د پښتو املاء (خوارلس حرفونه دوه

ویشت اوازونه) ، منتظر بېټېئر ،

پرمختنگک بنو ۲۰۱۲ء -

۱۰- پښتو قاعده (د اول اډی د

پاره)، خپیر پښتونخوا تېکسټ بک

بورډ پښور، پښتو فومي نصاب ۲۰۰۹ء

۱۱- د پښتو عروض ، میاشرف ،

پښتو ټولنه کابل، ۱۳۸۳ء

۱۲- مخزن ، اخوند دروبزه بابا ، دویم

اپلیشن ، پښتو آکپلیمی پښور ۱۹۸۷ء

۱۳- د خوشال خان خټک کلیات

دانش خپرندویه ټولنه / ۱۳۹۱ء ۲۰۱۰ء

ل -

- ۱۴ - دیوان عبدالرحمان بابا مومند ، تاج

محل کمپنی محله جنگی قصه خوانی

، پېښور

- ۱۵ - رنگونه بهارونه ، ۲۰۰۷ء ، غازی

سیال ، دانش خپرندویه ټولنه پېښور -

- ۱۶ - اکسفورڈ اپڈوائسڈ لرنز ڈکشنری

، خلورم اپلیشن ۱۹۸۹ء ، اکسفورڈ

یونیورستی پریس

- ۱۷ - شعری غورچان ، انتخاب ،

۲۰۰۷ء ، خورو عمر دراز مرودت ،

دانش خپرندویه ټولنه -

- ۱۸ - وفا ، پروفېسر رحمت الله درد -

- ۱۹ - ۲۰۱۰ء دانش خپرندویه ټولنه پېښور -

- ۲۰ - غزو امیر حمزہ خان شینواری ،

حمزہ آکبدمی ، خوارلس م اپلیشن

- ۲۱ - ۲۰۱۰ء جلوں پر نینگ پریس پېښور -

- ۲۰ - سرچینه ، جاوید احساس ، اول

خل ۲۰۱۰ء، المیزان پبلشرز لاہور -

۲۱ - بنگالی سندرپی ، د قاضی

نذرالاسلام نظمونه پئے پښتو زیہ ، ۱۹۶۳

۲۲ - محمد نواز خان طائر، پښتو اکڈیمی

، خیبر میل پرپس پېښور -

۲۳ - د مینې غېر، طاهر کلاچوی

، الجمعیه اکڈیمی محله جنگی پېښور

۲۴ - منظور عام پرپس پېښور -

۲۵ - رغزغه، مؤلف بېتاب عادلوي ،

Owned by 0300 9792115

، العمران پرنقز بنو -

۲۶ - مثالونه مشالونه ، شیخ نور علی

نور ، ۲۰۱۳ء، دی پرنټ مېن پرنقز

پېښور، محکمه ثقافت خبیر پښتونخوا

۲۷ - ناچاپ شعری اثر ، عبدالسلام

- بېتاب -

۲۸ - ناچاپ شعری اثر ، دمساز شاهین

۲۹ - ناچاپ شعری اثر ، نقیب الله

سالک

Da Pakhto Sher Urooz Nizam

از غنې سفر

د پښتو شعر عروضي نظام زما د بتود دېرکران ملګري نقیب الله سالک هغه زیار دے چې زة تراوسه حیران یم چې د عروضو د موضوع د انتخاب په وخت د دې سپړي مازاغه په خای وو که نه! خکه چې بشاغلي سالک چې کومې غنې په لاسونو کښې راتیولې دي دا د هوښيارو لپونو کار دے معلومه نه ده چې د ازغۇ او اور په دې مزل کښې به یې خومره سختي زغملي وي؟ د کوم کوم طوفان سره به مخ شوے وي؟ د دې کتاب خپر نې به چا، چا تمه مجبور کړے وي؟ لوستونکي د دې اندازه کولی شي۔ خودې بشاغلي شکست نه دے ملن او د خپلې مورنې ژې پښتو بې یوبې حله مشکل اړخ ما او تاته را برسيره کړے دے۔

اکر چې زمونږ خو مشرانو هم په دغه موضوع زمونږ لار بیوونه کړي ده هغه مشران چې د ننۍ پښتو ادب محستان او استاذان دي، خو سالک په صورت کښې چې کوم ساده باده یو کلې وال سپړي کوم کار کړے دے هغه یې زما په خیال د خپل قد او وس نه دېر زیات او په زړه پوري کړے دے چې دې د ستائیې وړ دے۔ د خپر نې کار هيڅکله هم حرف آخر نه شي کیدے، دا سفر به که خبر وي جاري وي خور تر دې دمه په دې موضوع د سالک کړاو هغه کارنامه ده چې سالک د پښتو ژې سوچه میشن ثابتوي او بشانک سالک به په پښتو ادب کښې هميشه یاد ساتل کېږي۔

په دېره مينه
رشید جوهر
رسالپور